

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ από ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ

σπάζοντας τα δεσμά του εχθρού

❖ Το βιβλίο αυτό, αν και το περιεχόμενό του είναι αυτοτελές, θεωρείται συνέχεια και συμπλήρωμα του βιβλίου «ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ», καθόσον τα πρώτα κεφάλαια αποτελούν διασκευή του ομώνυμου κεφαλαίου από το βιβλίο «ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ» των Φρανκ και Άιντας Μακ Χάμμοντ. Λόγω της μεγάλης ιδιαιτερότητας που παρουσιάζει το θέμα, κρίθηκε απαραίτητο να παρουσιαστεί ξεχωριστά, γεγονός που θα το διαπιστώσει και ο αναγνώστης. Τα υπόλοιπα κεφάλαια έχουν προστεθεί από τον εκδότη-συγγραφέα.

❖ Πρόκειται για μια αποκάλυψη που ο Κύριος Ιησούς έδωσε στην εκκλησία των τελευταίων καιρών, για να ξεσκεπαστούν και να συντριφτούν ολοσχερώς τα σχέδια και οι μεθοδείες του Διαβόλου και των πονηρών στρατευμάτων του και για να ετοιμαστεί η νύμφη εκκλησία, ώστε ντυμένη με καθαρότητα και αγιότητα, να συναντήσει τον ερχόμενο νυμφίο της Χριστό.

- «Ποια είναι η αιτία της σχιζοφρένειας;»
- «Μπορεί κάποιος σχιζοφρενής να θεραπευτεί οριστικά;»
- «Ποια σχέση υπάρχει ανάμεσα στη σχιζοφρένεια και στην τρέλα;»
- «Σήμερα υπάρχουν δαιμονιζόμενοι;»
- «Υπάρχει ταύτιση και σχέση ανάμεσα στο σχιζοφρενή, στο δαιμονιζόμενο και στον τρελό;»

Ερωτήματα, όπως τα παραπάνω και πολλά άλλα, βρίσκουν απάντηση στο βιβλίο αυτό, οι περιγραφές του οποίου θα συγκλονίσουν τον αναγνώστη και παράλληλα θα ανατρέψουν την πορεία του και τη διακονία του.

❖ Είναι μια αποκάλυψη για κάθε πιστό, ώστε να έχει τη νίκη στην καθημερινή του μάχη με τον εχθρό της ψυχής του, ελευθερώνοντας από τα πνευματικά δεσμά και τον εαυτό του και την οικογένειά του και όλους όσους το εκζητούν.

Για επικοινωνία-πληροφορίες:
- ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ -
Τηλ. 210 - 28 21 537 # Κινητό: 694 - 49 21 318
facebook: Alkiviadis Tzelepis (filadelfos)
e-mail: filadelfos02@hotmail.com

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ από ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ

σ π ά ζ ο ν τ α ς
τα δεσμά του εχθρού

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ

σπάζοντας τα δεσμά του εχθρού

Β΄ έκδοση: 2018

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© **COPYRIGHT 2001**

για την Ελληνική γλώσσα:

ALKIVIADIS TZELEPIS - FILADELFOS

www.facebook.com/groups/filadelfos

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 01/2001

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: 2018

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

οδός Κηφισίας 37, Τ.Κ. 141 21 Ηράκλειο Αττικής

Τηλέφωνο: 210 - 28 21 537

Κινητό: 694 - 49 21 318

E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com

FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis

YOUTUBE - 4 κανάλια:

FiladelfosTV, Filadelfos FILMS

Filadelfos Channel 1 & 2

SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

SKYPE: Filadelfos02

Εισαγωγή στην ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

A΄ έκδοσης: 20.03.2003 (N.2557/1997)

Ανατύπωσης: Δεκέμβριος 2007 (N.3149/2003)

Εισαγωγή στη «ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ της ΒΟΥΛΗΣ»

0010102539/29-07-2001

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα
(N.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 12 - 8

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΡΟΛΟΓΟΣ 05

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ

"Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ" 09

1. Η ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ ΣΗΜΕΡΑ 09
2. Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ 12
3. ΟΙ 2 ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ ... 18

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

"Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΧΕΡΙΩΝ" 23

Η ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΤΩΝ ΧΕΡΙΩΝ:

1. ΤΟ «ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΧΕΡΙ» ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ 24
2. ΤΟ «ΔΕΞΙ ΧΕΡΙ» ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ 27

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ

"Η ΠΑΡΑΝΟΪΚΗ ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ" 29

1. Η ΠΑΡΑΝΟΪΚΗ ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ..... 29
2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑ-
ΝΟΪΚΩΝ ΠΟΝΗΡΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ 30
3. Η ΡΙΖΑ ΤΗΣ ΠΙΚΡΙΑΣ 31
4. Η ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ 33
5. Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΜΑΣ ΕΑΥΤΟΣ 34

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ

"ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΙ και ΟΙ ΨΥΧΑΣΘΕΝΕΙΣ" ... 37

1. ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ 37
2. ΤΟ ΧΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 43
3. Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ..... 46

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ

"ΣΠΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ" 55

1. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥ-
ΜΑΤΑ 55
2. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ (η δύναμη του λόγου) 60

ΕΠΙΛΟΓΟΣ 71

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ 75

ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ (το χέρι της σχιζοφρένειας) 40-41

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1. Πιστεύω ότι ο κάθε άνθρωπος θα έχει αναρωτηθεί για τα παρακάτω ερωτήματα και θα προσπάθησε να δώσει τη δική του, σωστή ή λάθος, εξήγηση. Προσωπικά έχω ακούσει από πολλούς, να έχουν τέτοιους προβληματισμούς και να κάνουν σχετικές ερωτήσεις για να μάθουν ποια είναι η αλήθεια:

- Από πού προέρχεται η σχιζοφρένεια; Είναι παθολογική ή ψυχική ασθένεια; Υπάρχει περίπτωση κάποιος σχιζοφρενής να θεραπευτεί ολοκληρωτικά;
- Γιατί σήμερα δεν υπάρχουν δαιμονιζόμενοι, όπως υπήρχαν την εποχή του Ιησού, κάτι που συχνά αναφέρεται μέσα στις περιγραφές των 4 Ευαγγελίων; Μήπως υπάρχουν, αλλά βρίσκονται κάτω από άλλη ονομασία;
- Γιατί σήμερα υπάρχουν πολλοί που έχουν χαρακτηριστεί σαν «τρελοί», μήπως υπάρχει κάποια σχέση ανάμεσα στο δαιμονιζόμενο άτομο με το τρελό άτομο;
- Μήπως επίσης υπάρχει σχέση ανάμεσα στο σχιζοφρενή και στο δαιμονιζόμενο άτομο;
- Υπάρχουν ψυχικές ασθένειες και τι είναι αυτές; Που οφείλονται; Ποιος τις προκαλεί;

Ο βασικός λόγος που γράφτηκε το βιβλίο αυτό είναι για να δοθούν απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα, καθώς και σε άλλα παρόμοια. Ψάχνοντας την Ελληνική χριστιανική βιβλιογραφία, για να αντλήσω στοιχεία για το θέμα αυτό, διαπίστωσα ότι δεν υπάρχει κανένα σχετικό βιβλίο και αυτό μου προξένησε εντύπωση, γιατί ένα τόσο σοβαρό θέμα, δεν έχει απασχολήσει καθόλου την εκκλησία του Ιησού Χριστού. Ψάχνοντας επίσης την ιατρική βιβλιο-

γραφία και εκεί τα αποτελέσματα ήταν απογοητευτικά, καθόσον δεν υπήρχαν σαφείς αναφορές για μια ολοκληρωμένη θεραπεία ενός σχιζοφρενικού ατόμου, αλλά υπήρχαν απλά υποθέσεις και εικασίες. Πιστεύω ότι το πρόβλημα της σχιζοφρένειας είναι το μεγάλο αγκάθι της ψυχιατρικής επιστήμης. Λύση στο πρόβλημα δεν έχει, γιατί ξεκινά από λάθος αφετηρία. **Το πρόβλημα είναι καθαρά πνευματικό και οφείλεται στη δράση των δαιμονικών πνευμάτων**, όπως θα δούμε στη συνέχεια με λεπτομέρειες. Αυτό ο σύγχρονος ορθολογιστής και διανοούμενος αρνείται πεισματικά να το δεχτεί, με αποτέλεσμα να βρίσκεται ο ίδιος μέσα σε σύγχυση και ακαταστασία.

Μέσα από τις περιγραφές του βιβλίου ο αναγνώστης θα διαπιστώσει ότι οι όροι «σχιζοφρένεια», «παράνοια» και «τρέλα» είναι συνώνυμοι και αποτελούν τον επιστημονικό μανδύα του σύγχρονου ανθρώπου που κατέχεται από πονηρά πνεύματα. Οι εκδηλώσεις των «δαιμονιζόμενων», όπως περιγράφονται στη Βίβλο είναι ακριβώς οι ίδιες με τις εκδηλώσεις ενός σημερινού παρανοϊκού ή τρελού ατόμου. Η πηγή από την οποία προέρχονται είναι η ίδια, είναι ο εχθρός της ψυχής.

2. Το βιβλίο αυτό («ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ») αποτελεί συνέχεια του βιβλίου των εκδόσεών μας με τίτλο «ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ», παρ' όλο που το περιεχόμενό του είναι αυτοτελή. Μεταξύ τους υπάρχει μια θαυμαστή ενότητα στα περιεχόμενα και αρμονία στις περιγραφές, γι' αυτό το ένα βιβλίο θεωρείται συμπλήρωμα του άλλου. Γι' αυτό είναι αναγκαίο ο αναγνώστης να ανατρέξει και στα δύο βιβλία, για να έχει ολοκληρωμένη και σφαιρική γνώση του θιγομένου θέματος.

Το κοινό των δύο βιβλίων είναι ότι τα πρώτα κεφάλαια του παρόντος βιβλίου στηρίζονται σε μια αποκάλυψη που έδωσε ο Κύριος Ιησούς στην Άιντα Μακ Χάμμοντ και η οποία περιγράφεται στο πρωτότυπο βιβλίο του συζύγου της «ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ» (Φρανκ Μακ Χάμμοντ). Η αποκάλυψη αυτή δεν είχε συμπεριληφθεί στην αρχική έκδοση του βιβλίου "ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ

ΠΝΕΥΜΑΤΑ" (2001), καθόσον λόγω της εξαιρετικής σημασίας κρίθηκε αναγκαίο να γραφτεί ένα ξεχωριστό βιβλίο που να αναλύει το θέμα της σχιζοφρένειας πολύπλευρα. Το 2018 τα δύο βιβλία συγχωνεύτηκαν και έγινε μία ενιαία έκδοση, με την προσθήκη ακόμη περισσότερων στοιχείων, από την αρχική έκδοση.

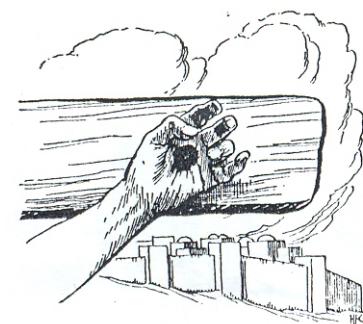
Τα τρία πρώτα κεφάλαια του παρόντος βιβλίου αποτελούν ελεύθερη διασκευή του σχετικού με το θέμα κεφαλαίου από το βιβλίο **"ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ"**, έχοντας προστεθεί από τον γράφοντα πλήθος νέων στοιχείων, απόψεων και πληροφοριών, με αποτέλεσμα η ανάλυση να γίνεται με λεπτομερή τρόπο. Σημειωτέον ότι ο συγγραφέας του εν λόγω βιβλίου έχει αφιερώσει μόνο ένα κεφάλαιο για το θέμα της σχιζοφρένειας.

Τα δύο τελευταία κεφάλαια έχουν προστεθεί με τη χάρη του Κυρίου εξ ολοκλήρου από το γράφοντα. Πρόκειται για ένα καθαρά αποκαλυπτικό βιβλίο, στο οποίο ξεσκεπάζονται τα σχέδια και οι μεθοδείες του Διαβόλου και των πονηρών δυνάμεών του και παράλληλα φανερώνεται η δύναμη και η εξουσία του σώματος του Ιησού Χριστού, φανερώνεται η δύναμη και η εξουσία της εκκλησίας επάνω σε όλο το σατανικό βασίλειο.

Είναι μια αποκάλυψη που έδωσε ο Κύριος Ιησούς στην εκκλησία των τελευταίων καιρών, η οποία θα συγκλονίσει τον αναγνώστη με τις λεπτομερείς περιγραφές της, θα αλλάξει την πορεία του μέσα στο στίβο της ζωής και θα ανατρέψει ριζικά τη διακονία του μέσα στον αγρό του Κυρίου. Πιστεύω ότι το βιβλίο αυτό, θα αποτελέσει ένα ταπεινό μέσο για τον καθαρισμό, τον αγιασμό και την αναζωπύρωση της νύμφης εκκλησίας, προκειμένου να ετοιμαστεί για να συναντήσει τον ερχόμενο νυμφίο της Ιησού Χριστό.

3. Πριν κλείσουμε την εισαγωγή, θα ήθελα να αναφέρω για ενημέρωση, ότι το κείμενο της Αγίας Γραφής που χρησιμοποιείται είναι το κείμενο της μετάφρασης του Αρχιμανδρίτη και λόγιου Νεόφυτου Βάμβα (έκδοση ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ). Όσα εδάφια βρίσκονται σε παρένθεση δεν υπάρχουν στο αρχαίο κείμενο. Σε ελάχιστες περιπτώσεις χρησιμοποιείται και το αρχαίο κριτικό κείμενο της Καινής

Διαθήκης. Επειδή στη χώρα μας έχει καθιερωθεί και διδάσκεται η Δημοτική γλώσσα και όχι η απλή καθαρεύουσα, στην οποία έχει γραφτεί το κείμενο του Ν.Βάμβα, πιστεύω ότι ο αναγνώστης δεν θα αντιμετωπίσει κανένα απολύτως πρόβλημα από την παράθεση των εδαφίων στο κείμενο αυτό, **αφενός** μεν γιατί γίνεται ανάλυση και ερμηνεία και **αφετέρου** γιατί το βιβλίο αυτό απευθύνεται αποκλειστικά σε αναγεννημένους πιστούς που είναι εξοικειωμένοι με το Λόγο του Θεού και έχουν επίγνωση των αλφαβομένων.

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ

«Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΑΣ»

1. Η ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΑ ΣΗΜΕΡΑ

A. Η σχιζοφρένεια είναι ένα πολύ συνηθισμένο πρόβλημα σε όλες τις κοινωνίες. Υπολογίζεται ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής υπάρχουν εξήντα εκατομμύρια σχιζοφρενείς. Αυτό σημαίνει ότι είναι το ένα όγδοο περίπου του πληθυσμού. Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία το μισό των ασθενών βρίσκεται στις Ψυχιατρικές κλινικές για θεραπεία. Από τις περιπτώσεις που υπάρχουν, άλλες χαρακτηρίζονται σαν καλοήθειες και άλλες σαν κακοήθειες. Πολλοί από τους σχιζοφρενείς ποτέ δεν έχουν λάβει θεραπεία. **Η σχιζοφρένεια είναι ο "πονοκέφαλος" των ειδικών στο πεδίο της ψυχοθεραπείας**, καθόσον η αιτία της σχιζοφρένειας και η θεραπεία της παραμένει για πολλούς άγνωστη.

Πολλές μελέτες έχουν γίνει, πολλές περιπτώσεις έχουν παρατηρηθεί από επιστήμονες και πολλά βιβλία έχουν γραφτεί, αλλά η αντιμετώπιση της σχιζοφρένειας με τους συνηθισμένους ιατρικούς τρόπους καταλήγει συνήθως σε παταγώδη αποτυχία. Στο βιβλίο όμως αυτό θα αναφερθούμε σ' έναν τρόπο θεραπείας που δεν αποτυγχάνει ποτέ και που το αποτέλεσμα αφήνει άφωνους ακόμη και αυτούς που χρησιμοποιούνται γι' αυτό το σκοπό. **Για να καταπολεμηθεί ένα πρόβλημα, πρέπει να βρεθεί η αιτία που το προκαλεί** και επειδή η Ψυχιατρική επιστήμη δεν έχει βρει ακόμα την αιτία, δεν έχει και τη λύση του προβλήματος. Η σχιζοφρένεια δεν οφείλεται σε παθολογικά αίτια, αλλά σε πνευματικά, είναι αποτέλεσμα της επίδρασης των πονηρών δαιμονικών πνευμάτων επάνω στον άνθρωπο.

Ο εργάτης του Θεού που εκτελεί τη διακονία της **εκβολής δαιμονίων**, προκειμένου να απελευθερωθούν οι πνευματικά δέ-

σμιοι, συχνά θα συναντήσει αυτή τη διατάραξη και το διαμελισμό της προσωπικότητας ενός ατόμου. Έχει παρατηρηθεί ότι το ένα τέταρτο από τα άτομα που έρχονται για να απελευθερωθούν από ενοχλήσεις δαιμονικών πνευμάτων, έχουν μέσα τους το στοιχείο της σχιζοφρένειας, μια διπλής ή πολλαπλής προσωπικότητας.

B. Για να μην υπάρξει παρερμηνεία και κακή παρανόηση από αυτούς που δεν έχουν επίγνωση των αληθειών των Λόγου Θεού, ή που γενικά δεν είναι εξοικειωμένοι με τις διδασκαλίες της Βίβλου, θα πρέπει να διευκρινίσουμε ότι ο εργάτης του Κυρίου **δεν κάνει "εξορκισμούς"**, με την έννοια που ο κόσμος γνωρίζει και συνήθως έχει παραπληροφόρηση για το θέμα αυτό, κυρίως από τις κινηματογραφικές ταινίες θρίλερ που βλέπει. Ο εργάτης του Κυρίου δεν έχει από ΜΟΝΟΣ του την εξουσία και τη δύναμη ούτε έναν ασήμαντο πυρετό να διώξει, απλά εκτελεί με πίστη το Λόγο του Κυρίου, ενεργεί με την εξουσία που του έχει δώσει ο Κύριος και οι δυνάμεις του σκότους δεν υποτάσσονται στον εργάτη, αλλά υποτάσσονται ΜΟΝΟ στο παντοδύναμο όνομα του Ιησού. Σύμφωνα με τη Βίβλο ο εργάτης απελευθέρωσης **ΔΕΝ ΕΞΟΡΚΙΖΕΙ**, αλλά **ΕΠΙΤΙΜΑ** τις δυνάμεις του σκότους, την ασθένεια, το πρόβλημα, κλπ. στο όνομα του Κυρίου Ιησού και ο Ιησούς είναι που φανερώνει τη δόξα Του και το μεγαλείο Του.

Αυτή τη γενική αρχή της επιτίμησης (και όχι του κατά κόσμον εξορκισμού), τη συναντούμε, τόσο στην Παλαιά Διαθήκη (βλέπε: Ψαλμοί Θ:5, ΞΗ:30, Ρς:9 και ΡΙΘ:21, Ναούμ Α:4, Ζαχαρίας Γ:2, Μαλαχίας Γ:11, κλπ), όσο και στην Καινή Διαθήκη, κυρίως στη ζωή του Ιησού, όπου Τον βλέπουμε να επιτιμά όχι μόνο τις δυνάμεις του σκότους, αλλά και τις δυνάμεις (τα στοιχεία) της φύσης, όπως έκανε με τον άνεμο (βλέπε: Ματθαίος Η:26, Μάρκος Δ:39, Λουκάς Η:24, κλπ.).

Θα ρωτήσει κάποιος εύλογα: «**ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΣ και ΕΠΙΤΙΜΗΣΗ** δεν είναι έννοιες ταυτόσημες, αφού και στον εξορκισμό και στην επιτίμηση έχουμε εκβολή δαιμονίων;». Όχι, δεν είναι το ίδιο, είναι δύο εκ διαμέτρου αντίθετες ενέργειες.

(1) Τον "εξορκισμό" ενεργούν **μη αναγεννημένοι** άνθρωποι που

δεν έχουν γνωρίσει τον Ιησού ως προσωπικό τους σωτήρα, **ενώ** την "επιτίμηση" ενεργούν πάντα **πιστοί**, γεμάτοι από το άγιο Πνεύμα του Κυρίου και έχοντας επίγνωση της δόξας του Ιησού.

(2) Οι "εξορκιστές" δεν ενεργούν σύμφωνα με το Λόγο του Θεού και κατά τη διάρκεια της τελετής διαβάζουν διάφορες ευχές, προσευχές και εξορκισμούς, που δεν έχουν σχέση με τη Βίβλο, απλά έχουν θρησκευτικό χριστιανικό μανδύα, **ενώ** οι "διάκονοι απελευθέρωσης" χρησιμοποιούν μόνο το όνομα του Κυρίου **Ιησού** και στο όνομα αυτό διατάσσουν τις δυνάμεις του σκότους να φύγουν.

(3) Με τον εξορκισμό τα δαιμόνια **δεν φεύγουν**, δεν φοβούνται αυτόν που κάνει εξορκισμό, αντίθετα "παίζουν" μαζί του, εξαπατώντας και αυτόν και το άτομο που εξορκίζουν, καθόσον σταματούν την ενέργειά τους επάνω στο άτομο για να πιστέψουν όλοι ότι έφυγαν από μέσα του και μετά από ένα διάστημα αρχίζουν και πάλι τη δράση τους με διαφορετική μορφή. Αντίθετα στην επιτίμηση, που γίνεται στο όνομα του Ιησού, τα δαιμόνια δεν μπορούν να μείνουν άλλο, φεύγουν και αυτό το γνωρίζουν όλοι όσοι βρίσκονται στο χώρο της προσευχής απελευθέρωσης από τα σημεία που επακολουθούν, αλλά και από την τεράστια αλλαγή στη ζωή του πιστού που απελευθερώθηκε. Τα δαιμόνια υπακούουν **ΜΟΝΟ** στο όνομα του Κυρίου Ιησού, είναι το μόνο όνομα, στο άκουσμα του οποίου τρέμουν και υποτάσσονται, γιατί είναι γεγραμμένο ότι στο όνομα του Ιησού θα κλίνει *«παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός»* (βλ. Φιλιππησίους Β:9-11)

Ο Κύριος Ιησούς, έδωσε στην εκκλησία Του την ιδιαίτερη αυτή αποκάλυψη για το πρόβλημα της σχιζοφρένειας, ώστε να καθαριστεί η νύμφη Του και να ετοιμαστεί για να έρθει να την παραλάβει *«δια να παραστήση αυτήν εις εαυτόν ένδοξον εκκλησίαν, μη έχουσαν κηλίδα, ή ρυτίδα, ή τι των τοιούτων...»* (Εφεσίους Ε:26-27). Η αποκάλυψη

αυτής της αλήθειας που περιγράφεται παρακάτω είναι συγκλονιστική και μόνον ο Κύριος Ιησούς θα μπορούσε να οδηγήσει τον άνθρωπο στο φως της αλήθειας, γι' αυτό Του ανήκει όλη η δόξα, Αυτός είναι ο Κύριος πάντων!

2. Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ

Η αφήγηση παρακάτω ανήκει στην Άιντα Μακ Χάμμοντ:

«...Σε κάποια περίπτωση απελευθέρωσης μιας κοπέλας που είχαμε, παρ' όλο τον κόπο που κατεβάλαμε, δεν έδειχνε να προχωρεί και να υπάρχει θετικό αποτέλεσμα. Και όμως το άτομο εκείνο με πολλή σοβαρότητα ζητούσε να ελευθερωθεί. Η κοπέλα αυτή αγαπούσε τον Κύριο πάρα πολύ, πίστευε με όλη την καρδιά της ότι αιτία της κατάστασής της ήταν τα δαιμόνια που την ενοχλούσαν και η μόνη λύση ήταν να ελευθερωθεί από αυτά, γι' αυτό έκραζε προς τον Κύριο με απόγνωση. Συνεργαζόταν μαζί μας, χωρίς να μας δημιουργεί κάποιο πρόβλημα και όμως στο τέλος τα αποτελέσματα ήταν απογοητευτικά. Από καιρό σε καιρό λέγαμε «πήραμε τη νίκη». Υπήρχαν μερικές ημέρες που η προσωπικότητά της έδειχνε καθαρά σημάδια σταθερότητας, αλλά ξαφνικά τα πάντα άλλαζαν και όλες οι προσπάθειές μας κατέληγαν στο μηδέν. Βρισκόταν η κοπέλα αυτή μέσα σε μια τέλεια σύγχυση και έπρεπε να αρχίσουμε πάλι από την αρχή, από το σημείο που ξεκινήσαμε.

Τότε μια νύχτα ξύπνησα και ο Κύριος Ιησούς μου είπε: **"Η σχιζοφρένεια είναι μια ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ, ή ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗ, ή ΚΟΜΜΑΤΙΑΣΜΑ της ανάπτυξης της προσωπικότητας. Την κοπέλα αυτή δεν θα την αποκαλείς «Άννα», αλλά θα την αποκαλείς «Άννα 1» και «Άννα 2», γιατί δεν έχει μια προσωπικότητα μέσα της, αλλά πολλές"** Ακόμα δεν μπορούσα να ανοίξω τα μάτια μου, μετά από αυτή την αποκάλυψη και ο Κύριος συνέχισε να μου μιλάει, λέγοντάς μου *"να ενώσω τις παλάμες των χεριών μου και να τις κρατήσω εκεί, πιέζοντάς τις με δύναμη"* και μου εξήγησε ότι αυτό ακριβώς είναι **Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ**. Η κάθε παλάμη αντιπροσωπεύει τη μία από τις δύο προσωπικότητες του σχιζοφρενή και όμως καμιά από τις δύο δεν ήταν η αληθινή προσωπικότητα του ατόμου. Μετα-

ξύ τους ήταν σφιχτοδεμένες.

Και συνέχισε ο Κύριος "...Τα δυο σου χέρια τώρα, όπως είναι ενωμένα, αντιπροσωπεύουν τη φωλιά, που μέσα σε αυτή κατοικούν τα ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ, τα οποία δημιουργούν τη σχιζοφρένεια στο άτομο. Αυτό είναι καθαρά έργο των δαιμονίων. Τα πονηρά πνεύματα εισήλθαν στην Άννα, όταν αυτή ήταν μικρό κοριτσάκι. Τώρα θα σου δείξω, πώς λειτουργεί αυτό..."

Έπειτα ο Κύριος με οδήγησε να ξεκολλήσω τα δύο χέρια μου σιγά-σιγά και καθώς το έκανα, μου είπε ότι σε μια τέτοια περίπτωση τα ακάθαρτα πνεύματα πρέπει:

- (1) Να χωριστούν το ένα από το άλλο.
- (2) Να εκβληθούν έξω από το άτομο, και
- (3) Το άτομο το ίδιο να μην τα ξαναεπιθυμήσει.

Για τη διαδικασία όμως αυτή απαιτείται αρκετός χρόνος, γιατί το άτομο ταραζείται πάρα πολύ, όταν αρχίζει να καταλαβαίνει ότι τίποτα σχεδόν από αυτό που νόμιζε ότι ήταν η προσωπικότητά του, δεν είναι ο πραγματικός εαυτός του. Ίσως να τρομάζει όταν καταλαβαίνει ποιος είναι ο πραγματικός εαυτός του. Θα χρειαστεί ένα μεγάλο χρονικό διάστημα για να ισορροπήσει και να ξεκολλήσει από τις δαιμονικές ψευδοπροσωπικότητες, βήμα προς βήμα. Θα πρέπει να μάθει να απεχθάνεται τη σχιζοφρενική του προσωπικότητα και να τη διαχωρίζει από τον πραγματικό εαυτό του.

Ο Κύριος στην περίπτωση αυτή μου υπενθύμισε το λόγο Του μέσα από τον προφήτη Αμώς: «*Δύναται δύο να περιπατήσωσιν ομού, εάν δεν είναι σύμφωνοι;*» (κεφ.Γ:3).

Καθώς λοιπόν τα χέρια μου ξεκολλούσαν (έτσι ακριβώς, όπως πρέπει να ξεκολλήσει η μία δαιμονική προσωπικότητα από την άλλη), έμειναν τελευταίοι οι παράμεσοι των δύο χεριών μου και εκεί ο Κύριος μου εξήγησε ότι αυτά τα δύο δάκτυλα αντιπροσωπεύουν ΤΟ ΣΚΛΗΡΟ ΠΥΡΗΝΑ ΤΟΥ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΚΟΥ ΑΤΟΜΟΥ, αντιπροσωπεύουν δηλαδή την **ΑΠΟΡΡΙΨΗ** και την **ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΤΗΤΑ** (εξέγερση). Όταν και τα δύο αποκολληθούν τελικά από το χαρακτήρα του ατόμου,

τότε θα μπορέσει να θεωρήσει τον εαυτό του θεραπευμένο από τον Κύριο Ιησού, ελεύθερο πλέον από το Σατανά και τις δαιμονικές δυνάμεις και με γνώση του πραγματικού του εσωτερικού ανθρώπου.....»

Ο κεντρικός δαίμονας, ο αρχηγός που ελέγχει τα πάντα σε αυτό το σύστημα της σχιζοφρένειας φέρει το όνομα "**σχιζοφρένεια**" ή "**διγνωμία-διψυχία**". Ο λόγος του Θεού, στην επιστολή του Ιακώβου, μας λέγει ότι «*άνθρωπος ΔΙΓΝΩΜΟΣ (είναι) ακατάστατος εν πάσαις ταις οδούς αυτού*» (Ιάκωβος Α:8). Το αρχαίο Ελληνικό κείμενο δεν λέγει "**άνθρωπος διγνωμος...**", δηλαδή άνθρωπος με δύο γνώμες, αλλά "**άνηρ δίψυχος...**", δηλαδή έχει δύο ψυχές, δύο διαφορετικές προσωπικότητες.

Αργότερα ο Κύριος Ιησούς έδωσε στην αδ. Άιντα την επόμενη βαθμίδα αποκάλυψης. Την οδήγησε να σχεδιάσει το περίγραμμα των χεριών της επάνω σε ένα χαρτί (βλέπε **ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ** στη σελίδα 42). Ο Κύριος ονόμασε το κάθε περίγραμμα των δακτύλων με το όνομα ενός δαίμονα. Ο κύριος δαίμονας που ελέγχει όλους τους άλλους αναφέρθηκε πιο πάνω ότι ονομάζεται "σχιζοφρένεια" και αυτός είναι που καλεί όλους τους άλλους, με σκοπό να τον βοηθήσουν να παραμορφώσει την προσωπικότητα του ατόμου.

Η εξέλιξη της σχιζοφρένειας αρχίζει πάντοτε με το δαίμονα, που κάνει κάποιον να αισθάνεται **απορριμμένος**. Αυτό αρχίζει πολλές φορές κατά την ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ, ή ακόμα και μέσα στην **κοιλιά** της μητέρας του παιδιού, γιατί το έμβρυο πριν γεννηθεί είναι ενώπιον του Θεού μια οντότητα και δεν έχει κανένας το δικαίωμα να την αφαιρέσει.

Στις περιπτώσεις αυτές οι λόγοι της απόρριψης ποικίλουν. Υπάρχουν πολλές πόρτες, που προσφέρουν ελεύθερη είσοδο στο δαιμόνιο που σε κάνει να αισθάνεσαι απορριμμένος, αλλά συνήθως τρεις είναι οι βασικοί:

1. Πιθανόν οι γονείς να μην ήθελαν τη χρονική εκείνη περίοδο να αποκτήσουν παιδί, γιατί ήθελαν πρώτα να λύσουν άλλα

προβλήματα και μετά να κάνουν παιδιά. Κατά συνέπεια η ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη, άνοιξε πόρτα εισόδου σε πνεύματα απόρριψης.

2. Μπορεί οι γονείς να ήθελαν να αποκτήσουν αγόρι και απέκτησαν κορίτσι, ή αντίστροφα. Σε μια τέτοια περίπτωση αρχίζουν να εκφράζονται αρνητικά για το παιδί που απέκτησαν, με αποτέλεσμα να δίνουν τόπο σε δαιμονικές επιρροές.
3. Ίσως οι συνθήκες ζωής που υπήρχαν μέσα στην οικογένεια να μην ήταν αυτές που θα έπρεπε να ήταν. Για παράδειγμα να υπήρχε οικονομικό πρόβλημα, ή η μέλλουσα μητέρα να ήταν άγαμη, κλπ., με αποτέλεσμα να χαρακτηριστεί μια εγκυμοσύνη ανεπιθύμητη.

Η σχιζοφρένεια είναι ακόμα δυνατόν να έρθει **κληρονομικά "επί δαιμονικής οδού"**. Τι ακριβώς σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι μέσα στους σωματικούς φορείς της κληρονομικότητας, αλλά μεταφέρεται δια μέσου των δαιμονίων από το γονέα στο παιδί. Ο λόγος που γίνεται αυτό είναι πολύ απλός, είναι επειδή τα δαιμόνια θέλουν να διαιωνίσουν την κατοίκησή τους μέσα σε κάποιο ανθρώπινο σώμα και το πιο εύκολο γι' αυτά είναι να παραμείνουν μέσα στην ίδια την οικογένεια. Αυτό το αναφέρει και η Βίβλος, όταν μας λέγει ότι ο Θεός σε αυτούς που Τον αγαπούν και εκτελούν το λόγο Του κάνει έλεος **σε χιλιάδες γενεές**, ενώ σ' αυτούς που απειθούν στο θέλημά Του μεταδίδονται οι αμαρτίες τους από τους πατέρες στα παιδιά «...έως τρίτης και τετάρτης γενεάς» (βλ. Έξοδος Κ:5-6 /ΛΔ:7). Η μεταβίβαση των αμαρτιών γίνεται δια μέσου της κληρονομικής δαιμονικής οδού, επειδή δίνουν τόπο στο Διάβολο.

Για παράδειγμα, εάν μια μητέρα έχει σχιζοφρένεια, τα δαιμόνια θα την κάνουν να αισθάνεται απορριμμένη και ότι κανένας δεν την θέλει. Επειδή η μητέρα είναι εκείνη που συνήθως φροντίζει από την αρχή για όλες τις ανάγκες του παιδιού, ακόμα και για τις πιο μικρές, μπορεί πολύ εύκολα να του μεταδώσει την αστάθειά της και το αίσθημα της απόρριψης που της προκαλούν τα δαιμονικά πνεύματα. Το ίδιο συμβαίνει και σε όλες τις άλλες περιπτώσεις

που τα δαιμόνια μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά. Εάν κάποιος έχει κάποια ασθένεια που οφείλεται σε πονηρό πνεύμα, πιστεύει ότι την αρρώστια αυτή θα την κληρονομήσουν και τα παιδιά του. Αυτό που πιστεύει, το διακηρύττει και το αποτέλεσμα πλέον είναι δεδομένο.

Ας το τονίσουμε πάλι: Η σχιζοφρένεια αρχίζει πάντοτε με **ΑΠΟΡΡΙΨΗ**. Θα πρέπει όμως να διευκρινίσουμε ότι, κάποιος μπορεί να υποκύπτει στο δαιμόνιο της απόρριψης και να τον κάνει να αισθάνεται ότι κανένας δεν τον θέλει, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι υποχρεωτικά είναι και παραδομένος στη σχιζοφρένεια. **Εξαρτάται από το πώς εκείνο το άτομο χτίζει τον εσωτερικό του άνθρωπο και εάν στις εισηγήσεις των πονηρών δυνάμεων δίνει έδαφος**. Κάποιος επίσης, μπορεί μεν να υποκύπτει στο πνεύμα της απόρριψης, αλλά παρ' όλα αυτά να μπορεί να χτίζει με τέτοιο τρόπο την προσωπικότητά του, ώστε να υπάρχει σταθερότητα στη ζωή του. Αντίθετα εκείνος που είναι κάτω από την επιρροή του πνεύματος της σχιζοφρένειας, έχει πάντοτε αυτόν τον αγώνα να κάνει και έχει την αγωνία μέσα του για το "ποιος πραγματικά είναι". Έχει μεγάλη σύγχυση μέσα του και δεν γνωρίζει την πραγματική του ταυτότητα.

Για όλες όμως τις περιπτώσεις η λύση είναι μία. Όταν το πνεύμα της απόρριψης μας πειράζει στο νου, πρέπει ΑΜΕΣΩΣ, την ίδια στιγμή, να το επιτιμούμε. Μπορείς να πεις **μεγαλόφωνα** για να σ' ακούσει το δαιμόνιο, γιατί δεν μπορεί να διαβάσει τη σκέψη σου εάν προσεύχεσαι νοερά:

"Πνεύμα απόρριψης δεν δέχομαι καμιά εισηγήση από εσένα για κανέναν άνθρωπο. Είσαι ψεύτης ο (τάδε) με αγάπη και εγώ τον αγαπώ, γιατί ο Κύριος Ιησούς έχει βάλει μέσα μου τη δική Του αγάπη που υπερέχει κατά πάντα. Είμαι καλυμμένος με το αίμα του Ιησού και στο όνομα του Ιησού σε διατάζω να φύγεις, δεν έχεις καμιά εξουσία επάνω μου..."

Η Γραφή μας αποκαλύπτει ότι ο Διάβολος είναι «*ο άρχων της εξουσίας του αέρα*» (Εφεσίους Β:2). Ένας από τους στόχους του είναι

να εξουσιάζει στο χώρο που βρισκόμαστε, ώστε να μπορεί να μας έχει κάτω από τον έλεγχο και την επιρροή του. **Γύρω μας, στο χώρο που κινούμαστε, υπάρχουν αόρατες φυσικές δυνάμεις,** υπάρχουν ηλεκτρομαγνητικά κύματα που μεταφέρουν τα μηνύματα που εκπέμπει ένας ραδιοφωνικός σταθμός, χωρίς εμείς να έχουμε τη δυνατότητα να τα αντιληφτούμε με τις δικές μας αισθήσεις. Πολύ εύκολα όμως τα συλλαμβάνουμε εάν ανοίξουμε το δέκτη του ραδιοφώνου μας. **Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με τον αόρατο κόσμο των πνευμάτων.** Γύρω μας υπάρχουν άγγελοι του Κυρίου για την προστασία μας (βλ. Ψαλμός ΛΔ:7 /Εβραίους Α:14), αλλά υπάρχουν και άγγελοι του σκότους, που επιδιώκουν την καταστροφή μας. Δεν είναι μόνο ο υλικός ορατός κόσμος που αντιλαμβανόμαστε με τις πέντε γήινες αισθήσεις μας, αλλά είναι και ο αόρατος πνευματικός κόσμος, που τον δεχόμαστε με την πίστη. Τόσο η αποδοχή της χάρις του Θεού, όσο και η αντίστασή μας κατά των δαιμονικών επιθέσεων, εξαρτάται από το μέτρο της πίστης που διαθέτουμε.

Εάν πιστέψουμε ότι γύρω μας υπάρχουν αόρατες σατανικές δυνάμεις, που μάχονται με κάθε τρόπο να εξουσιάσουν επάνω μας, τότε μπορούμε, όχι μόνο να αμυνθούμε, αλλά και να ενεργήσουμε νικηφόρα επίθεση. Ο εχθρός είναι ο άρχοντας της εξουσίας του αέρα, εμείς όμως είμαστε στρατιώτες του Κυρίου των δυνάμεων, του αρχιστράτηγου Ιησού και γνωρίζουμε τις θέσεις και τα σχέδια του εχθρού. Δεν μας φοβίζει τίποτα, προχωρούμε εναντίον του με την υπεροχή του νικητή. Γι' αυτό προσευχόμαστε μεγαλόφωνα, το διακηρύττουμε δυνατά, για να ακούσει ο εχθρός ότι δεν δεχόμαστε την εξουσία του στο χώρο που πατάμε, γιατί σ' όποιον τόπο το ίχνος μας των ποδών μας πατεί είναι έδαφος κατακτημένο από τον Κύριο (βλ. Δευτερονόμιο ΙΑ:24).

Ένας αποτελεσματικός τρόπος για να πάρει τη νίκη ο πιστός επάνω στη σχιζοφρένεια είναι να αμφισβητεί ανοιχτά και δυνατά την οποιαδήποτε εξουσία του εχθρού στο χώρο που βρίσκεται.

... /// ...

3. ΟΙ 2 ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ

(α) Η μία δαιμονική προσωπικότητα είναι **ΕΞΩΣΤΡΕΦΗΣ**, εκδηλώνεται με έντονο αίσθημα εσωστρέφειας και έχει σαν κεντρικό ακάθαρτο πνεύμα, **το πνεύμα της ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ.**

Αυτό το πονηρό πνεύμα οδηγεί το άτομο να είναι κλεισμένο μέσα στον εαυτό του. Όλα τα συναισθήματα προσπαθούν να αποκόψουν την ψυχή του ατόμου από τον εξωτερικό κόσμο και από το γύρω στενό περιβάλλον του. Το άτομο αισθάνεται αγωνία, έλλειψη αγάπης, ανασφάλεια, κατωτερότητα, περιπλέκεται σε φαντασιώσεις και γενικά δεν έχει αίσθηση της πραγματικότητας. Όλα αυτά είναι πράγματα που συμβαίνουν μόνον μέσα του, δεν είναι πραγματικά γεγονότα και καταστάσεις που συμβαίνουν στο περιβάλλον του, ώστε να ασκούν κάποια επιρροή επάνω του.

(β) Η δεύτερη δαιμονική προσωπικότητα που δημιουργούν τα πονηρά πνεύματα είναι **ΕΞΩΣΤΡΕΦΗΣ** και έχει σαν κεντρικό πνεύμα, **το πνεύμα της ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ.**

Η είσοδος αυτού του πνεύματος δημιουργείται όταν ένα παιδί δεν πάρει από μικρή ηλικία όλη την αγάπη και την προσοχή που χρειάζεται. Όταν αργότερα μεγαλώσει είναι πλέον ανίκανο να αγαπήσει και να αισθανθεί ότι το αγαπούν, **μέσα του ριζώνει η επαναστατικότητα, δεν ζητάει πια αγάπη, αλλά παλεύει για να την αποκτήσει με τη βία** και κυρίως επιτίθεται σ' αυτούς που του στέρησαν την αγάπη, ή που νομίζει ότι του την στέρησαν.

Η επαναστατικότητα εκδηλώνεται συνήθως με τρεις τρόπους: **Πείσμα, Ισχυρογνωμοσύνη και Εγωισμό.** Προς τα έξω φανερώνεται βασικά με πέντε τρόπους: **Θυμό, Πικρία, Αγανάκτηση, Μίσος και Αντεκδίκηση.**

Ο σχιζοφρενής άνθρωπος στην πραγματικότητα ζει μέσα στο πεδίο δύο αντιθέτων δυνάμεων. Μέσα σε δευτερόλεπτα μπορεί να γυρίσει ο διακόπτης και να ενεργοποιηθεί πότε η μία και πότε η άλλη προσωπικότητα. Στην πραγματικότητα, εκτός από την «Άννα 1» και την «Άννα 2», υπάρχει και μια τρίτη, αν και καταπιεσμένη

προσωπικότητα, που είναι η «Άννα» η αληθινή πλέον προσωπικότητα του ατόμου. **Αυτές οι τρεις προσωπικότητες μέσα σε μισή ώρα περίπου, εναλλάσσονται με όλες τους τις εκδηλώσεις,** γεγονός που δημιουργεί σύγχυση και στο ίδιο το άτομο και σε αυτούς που βρίσκονται γύρω του.

Ο πραγματικός εαυτός του ατόμου δεν είναι τα δύο χέρια, αλλά είναι κάτω-κάτω, εκεί που ξεκινούν οι βραχιόνες (βλέπε σχεδιάγραμμα, σελ.41-42) Είναι πάρα πολύ μικρός, γιατί τα ακάθαρτα πνεύματα δεν του επέτρεψαν να αναπτυχθεί φυσιολογικά. Το ίδιο το άτομο δεν γνωρίζει τον πραγματικό του εαυτό.

Όταν αρχίσει κάποιος να απελευθερώνεται από τα πνεύματα της σχιζοφρένειας που τον κατέχουν, τότε πρέπει ο πραγματικός του εαυτός να αρχίσει **να γνωρίζει τον ΙΗΣΟΥ**. Πρέπει να αρχίσει Εκείνος να αυξάνει μέσα στον εσωτερικό άνθρωπο, να τον βοηθήσει να αναπτύξει την προσωπικότητά του και να τον μορφώσει όπως Αυτός θέλει. Αυτός είναι ο λόγος που κάνει την απαλλαγή του ατόμου από τα πνεύματα της σχιζοφρένειας να διαρκεί αρκετό καιρό και πολλές φορές χρειάζεται μήνες ολόκληρους, ή ακόμα και χρόνο, ή και περισσότερο.

Η διαδικασία της εκβολής ακαθάρτων δαιμονικών πνευμάτων πρέπει να προχωρά σε ισορροπία με την ανάπτυξη του πραγματικού εαυτού, δεν μπορεί να γίνει με πίεση χρόνου, επειδή μέσα στον εσωτερικό άνθρωπο του σχιζοφρενή ατόμου δεν υπάρχει τίποτα για να αντλήσει δυνάμεις, ώστε να μπορεί να αντέξει. **Εάν κάποιος έδωχνε μαζί, όλα τα δαιμόνια, ο σχιζοφρενής θα είχε μια αίσθηση, σαν χαμένος.** Η ταύτιση του ατόμου με τον πραγματικό εαυτό του *απαιτεί χρόνο*. Ταυτόχρονα με την αποβολή του σχιζοφρενικού εαυτού, γίνεται και το χτίσιμο της αληθινής προσωπικότητας του ατόμου.

Παρακάτω παρατίθενται μερικά από αυτά που μπορεί να συμβούν, κατά το χρόνο που το άτομο βρίσκεται μέσα στη διαδικασία αυτή. Ας υποθέσουμε ότι, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, κάποιος πρέπει να μάθει την υπακοή στην εξουσία. Αυτό είναι ένα

τεστ, που πρέπει να το αντιμετωπίσει:

- Τι θα κάνει τώρα, αφού δεν είναι συνηθισμένο γι' αυτόν να υπακούει;
- Τι θα κάνει; Μήπως πέσει πάλι στην παγίδα του εχθρού και αισθανθεί απορριμμένος;
- Θα κλειστεί μέσα στο δωμάτιό του και θα κρύψει το πρόσωπό του μέσα στα χέρια του, γεμάτος πίκρα και απογοήτευση;
- Θα αρνηθεί να μιλήσει με οποιονδήποτε ή θα υποκύψει στην επαναστατικότητα;
- Θα δείξει το θυμό του και θα γίνει προκλητικός;
- Θα πεισμώσει ή θα αφήσει το χαρακτήρα του Ιησού να φανερωθεί;
- Θα είναι πρόθυμος να συνεργαστεί; Θα υπακούσει στην εξουσία;

Για όλα τα παραπάνω η απόφαση θα είναι δική του. Πρέπει εκείνος ο ίδιος να το έχει θελήσει, όταν πια θα έχει αφήσει κάθε σχέση με τα ακάθαρτα πνεύματα και θα κόψει κάθε δεσμό από τις παλιές του συνήθειες. Ο πραγματικός εαυτός του θα πρέπει να έχει πάρει αρκετή δύναμη μέσα στον Ιησού, ώστε να γίνει ικανός να παίρνει από μόνος του και πάντοτε τη σωστή απόφαση.

Στο επάνω μέρος του παραστατικού σχεδιαγράμματος της σχιζοφρένειας μπορεί κάποιος να διακρίνει, ανάμεσα στα δύο χέρια, ένα **στρόβιλο που συμβολίζει μια καταιγίδα**. Το σχιζοφρενικό άτομο έχει αυτή την ικανότητα να δημιουργεί διαρκώς "θύελλες" γύρω του. Αυτός ο ίδιος είναι σε κάθε περίπτωση παγιδευμένος μέσα σ' αυτές τις θύελλες, όπως και οι άλλοι επηρεάζονται από όσα συμβαίνουν γύρω του.

Μπορούμε να παρατηρήσουμε ότι μερικά βέλη στο σχεδιάγραμμα έχουν στροβίλους καταιγίδων γύρω τους. Τι μπορεί να σημαίνει αυτό; Αυτό δείχνει ότι, εάν αυτός που έρχεται σε

επικοινωνία με το σχιζοφρενικό άτομο έχει *ασταθή χαρακτήρα*, τότε φέρνει και **τις δικές του** καταιγίδες μέσα στη θύελλα του σχιζοφρενικού ατόμου και όταν 2 καταιγίδες έρχονται σε επαφή και συγκρούονται τα αποτελέσματα είναι ολέθρια και δεν μπορούν ελεγχθούν.

Βλέπουμε όμως ότι άλλα βέλη είναι καθαρά, χωρίς να υπάρχουν στρόβιλοι γύρω τους. Αυτά απεικονίζουν πρόσωπα που είναι τόσο *σταθερά*, ώστε μπορούν να έρθουν σε επαφή με τη "θύελλα", χωρίς να επηρεαστούν, διατηρώντας τη δική τους σταθερότητα. Ένα τέτοιο άτομο έχει τη δύναμη να δεσμεύει τη θύελλα, χωρίς το ίδιο να υποστεί καταστροφές ή να τρομάξει και να υποχωρήσει. Η ταραχή που υπάρχει διάχυτη γύρω του δεν αιχμαλωτίζει την προσοχή του, γνωρίζει πώς να την αντιμετωπίσει.

Ο υπηρέτης του Θεού που θα αναλάβει την απελευθέρωση ενός ατόμου από ακάθαρτα πνεύματα, **θα πρέπει να είναι ικανός να εισχωρεί μέσα στη θύελλα, ΣΑΝ ΕΝΑ ΚΑΘΑΡΟ ΒΕΛΟΣ, χωρίς στροβίλους καταιγίδων.** Άλλωστε, αυτοί οι στρόβιλοι είναι εκείνοι που έκαναν τη "ρίζα της πικρίας" να σχηματιστεί μέσα στο άτομο και στη συνέχεια από θύελλα σε θύελλα να βαθύνει ακόμα περισσότερο.

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 3 - 2

Α' έκδοση: 07/1998 - Β' έκδοση: 06/2007

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ** που αποτελείται από τρία (αυτοτελή) θέματα, που μεταξύ τους παρουσιάζουν μια θαυμαστή ενότητα και αποτελούν μια ΤΡΙΑΛΟΓΙΑ. Τα δύο πρώτα («Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ» και «ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ») έχουν γραφτεί από τον **Ρικ Τζόινερ** και το τρίτο («Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΡΣΕΝ»), που αποτελεί και το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου έχει γραφτεί από τον **Αλκιβιάδη Τζελέπη**.

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ** που μας μεταφέρει στα τέλη των εσχάτων καιρών και στα συγκλονιστικά γεγονότα που θα λάβουν χώρα και θα μορφώσουν το ένδοξο σώμα της «εκκλησίας της Φιλαδέλφειας», της εκκλησίας της αρπαγής, επάνω στην οποία ο Κύριος θα επιθέσει μεγάλη δόξα.

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ** που δεν πρέπει να λείπει από καμιά βιβλιοθήκη

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

«Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΧΕΡΙΩΝ»

Η ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΤΩΝ 2 ΧΕΡΙΩΝ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ

Αναφέραμε στο προηγούμενο κεφάλαιο ότι το κάθε χέρι, στην αποκάλυψη που έδωσε ο Κύριος Ιησούς στην Άιντα Μακ Χάμμοντ, αντιπροσωπεύει τις 2 προσωπικότητες του σχιζοφρενικού ατόμου και ειδικότερα την "εσωστρέφεια" και την "εξωστρέφεια" με όλες τις επακόλουθες εκδηλώσεις. Στη συνέχεια θα αναφερθούμε με λεπτομέρεια στο τι αντιπροσωπεύουν τα «δάκτυλα» των δύο χεριών, αλλά πριν προχωρήσουμε θα ήθελα να διευκρινίσω ότι το παραστατικό σχεδιάγραμμα των «χεριών της σχιζοφρένειας» που παρουσιάζουμε **δεν έχει καμιά απολύτως σχέση με τη μαγεία και τον αποκρυφισμό** και ειδικότερα με τη **χειρομαντεία**, όπως πιθανόν μερικοί να νομίσουν.

Πρόκειται για μια αποκάλυψη, που έδωσε ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς στην εκκλησία των εσχάτων καιρών για να συντρίψει τα πονηρά έργα του εχθρού, αλλά, επειδή ο άνθρωπος με τον πεπερασμένο νου δεν μπορεί να εννοήσει τις θαυμαστές αποκαλύψεις του Θεού, του έδωσε για να το καταλάβει με απλό και κατανοητό τρόπο την απεικόνιση ενός σχιζοφρενικού ατόμου. Οι παλάμες των δύο χεριών απεικονίζουν τις δύο ξεχωριστές προσωπικότητες που υπάρχουν μέσα σ' ένα άτομο.

Ο Διάβολος όμως *«ο πλανών την οικουμένην όλην»*, πλαστογραφεί και αντιγράφει τις αλήθειες του Θεού, μετασημασιζόμενος *«εις άγγελον φωτός»* (βλ. Β' Κορινθίους ΙΑ:13-15) και παραποιώντας τις αποκαλύψεις του Θεού παραπλανά και εξαπατά τον άνθρωπο. Σαν αποτέλεσμα αυτού είναι ότι σήμερα χιλιάδες «χριστιανοί» να ασχολούνται με τη χειρομαντεία, την καφεμαντεία και το ωροσκό-

πιο. Με την αποκάλυψη όμως που ο Κύριος Ιησούς έδωσε και περιγράφεται στις σελίδες του βιβλίου αυτού, μια ακόμα μεθοδευμένη ενέργεια εξαπάτησης του ανθρώπου από το Σατανά ξεσκεπάζεται, οι στρατιές του συντρίβονται και η εκκλησία προχωρεί από δύναμη σε δύναμη και από δόξα σε δόξα.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΧΕΡΙ

(1) "ΜΕΣΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ: Ο μέσος δάκτυλος αντιπροσωπεύει το "**αίσθημα της απόρριψης**". Είναι ο βασικός πυρήνας του σχιζοφρενικού συμπλέγματος, που δημιουργούν τα ακάθαρτα πονηρά πνεύματα.

(2) "ΠΑΡΑΜΕΣΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ: Ο παράμεσος δάκτυλος αντιπροσωπεύει 4 βασικές εκδηλώσεις ενός σχιζοφρενικού ατόμου:

α. Σεξουαλικό πάθος: Αυτό το ακάθαρτο πνεύμα δεσμεύει το άτομο μέσα στην κοσμική ζωή, κάνοντάς το να ψάχνει για να βρει αγάπη. Συνήθως, **η ρίζα του σεξουαλικού πάθους είναι η απόρριψη**. Εάν κάποιος δεν πάρει την ποσότητα της αγάπης που χρειάζεται από τα φυσιολογικά κανάλια της ζωής, τότε η σαρκική φύση θα αρχίσει να ζητάει το δικό της είδος αγάπης, τον αισθησιακό έρωτα. Αυτός είναι ο τρόπος που ανοίγει η πόρτα της ψυχής στο δαιμόνιο του σεξουαλικού πάθους.

β. Φανταστικό σεξουαλικό πάθος: Το ακάθαρτο πνεύμα κάνει το πρόσωπο να φαντάζεται ότι είναι κάποιος μεγάλος εραστής, έχοντας ακόμα σαν πρότυπα καλλιτεχνικούς αστέρες (μουσικής, κινηματογράφου, κλπ). Με τη φαντασία του παράγει σεξουαλικές εμπειρίες, που τις θεωρεί προοίμιο των φανερών πράξεων που πρόκειται να ακολουθήσουν ή που θα ήθελε να γίνουν.

γ. Το πνεύμα της πόρνης: Αυτό το πνεύμα εμφανίζεται κυρίως σε γυναίκες και εκφράζεται στο ντύσιμο και στην προκλητικότητα της συμπεριφοράς τους. Υπάρχουν πολλές και ποικίλες εκδηλώσεις του πνεύματος αυτού, αλλά τρεις είναι οι βασικές, που θα πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας:

- **Η πρώτη** είναι, όταν μια γυναίκα είναι πράγματι πόρνη και κατέχεται από το πνεύμα αυτό. Στην περίπτωση αυτή, ανάλογη είναι και η εμφάνισή της.
- **Η δεύτερη** είναι όταν μια γυναίκα δεν ασκεί το επάγγελμα της πόρνης, αλλά **έχει πολλούς εραστές**. Θέλει (και συνήθως το προκαλεί) να αρέσει και να γοητεύει τους γύρω της.

- **Η τρίτη** και η πιο συνηθισμένη εκδήλωση είναι όταν μια γυναίκα είναι πιστή στον άνδρα της, αλλά θέλει και το επιδιώκει να προκαλεί τους άλλους άνδρες, θέλει να προκαλεί το θαυμασμό τους, χωρίς όμως να προχωρεί σε σύναψη ιδιαίτερων σχέσεων. Στην περίπτωση αυτή ανοίγει η πόρτα για τα «πνεύματα αυτοδικαίωσης» και της «(ψευδο)τιμιότητας»

δ. Σεξουαλικές διαστrophές: Οι εκδηλώσεις αυτές, όταν εμφανίζονται σε ένα άτομο, δείχνουν τις απεγνωσμένες προσπάθειες που κάνει για να υπερνικήσει το αίσθημα της απόρριψης που του δημιουργούν τα ακάθαρτα πνεύματα. Αυτές όμως οι σεξουαλικές εμπειρίες (αληθινές ή φανταστικές), ποτέ δεν ικανοποιούν την ανάγκη του ατόμου για αληθινή αγάπη. Είναι υποκατάστατα που προσφέρει ο Διάβολος στη θέση της αληθινής αγάπης και το αποτέλεσμα τους πάντοτε είναι "απογοήτευση" και "ενοχή".

(3) "ΔΕΙΚΤΗΣ"

- α. Αυτοκατάκριση.
- β. Πιστική εξομολόγηση

(4) "ΜΙΚΡΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ

- α. Αίσθημα ανασφάλειας.
- β. Αίσθημα κατωτερότητας.

Και τα δύο πονηρά πνεύματα, που δημιουργούν τις παραπάνω καταστάσεις, είναι βοηθοί στο κεντρικό πνεύμα, που κάνει το άτομο να αισθάνεται απορριμμένο. Είναι μια μεθοδευμένη τριπλή σατανική ενέργεια: Απόρριψη, ανασφάλεια και κατωτερότητα.

(5) "ΜΕΓΑΛΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ

- α. Πνεύμα ζήλιας.
- β. Πνεύμα φθόνου.

Θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι και τα δύο μεγάλα δάκτυλα, αριστερό και δεξί, αποτελούν την «**παρανοϊκή φάση της σχιζοφρένειας**», για την οποία θα αναφερθούμε στο επόμενο κεφάλαιο. Το άτομο, που ο Διάβολος το έχει καταστήσει ανίκανο να γευθεί μια όμορφη σχέση αμοιβαίας αγάπης, υποκύπτει εύκολα στη ζήλια και φθονεί όλους εκείνους που απολαμβάνουν αυτό που εκείνος δεν μπορεί να απολαύσει.

Δ Ε Ξ Ι Χ Ε Ρ Ι

(1) "ΜΕΣΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ

Ο μέσος δάκτυλος αντιπροσωπεύει την "**επαναστατικότητα**" και την "**εξέγερση**". Είναι το χαρακτηριστικό ακάθαρτο πνεύμα της μιας από τις δύο προσωπικότητες που έχουν δημιουργήσει τα δαιμόνια. Αυτή η ομάδα των δαιμονικών πνευμάτων στο "δεξί χέρι" έχει σαν αντίστοιχο στο "αριστερό χέρι" την **απόρριψη**. Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΤΗΤΑ είναι το αντίθετο της ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ και την αντισταθμίζει. Δηλαδή:

απόρριψη
↓
προς τα ΜΕΣΑ
(μαλθακότητα)

επαναστατικότητα
↓
προς τα ΕΞΩ
(βία)

(2) "ΠΑΡΑΜΕΣΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ

- α. **Ισχυρογνωμοσύνη:** Αυτό το πονηρό πνεύμα αιχμαλωτίζει το άτομο στις εγωιστικές του επιθυμίες και ανοίγει το δρόμο για τα τρία παρακάτω πνεύματα:
- β. **Πείσμα.** γ. **Εγωισμός.**
- δ. **Ανεπιδεκτικότητα μάθησης**

(3) "ΔΕΙΚΤΗΣ"

- α. **Το πνεύμα της καταλαλιάς:** Αυτό το πονηρό πνεύμα προσπαθεί να απομακρύνει την προσοχή των άλλων από το ίδιο το άτομο και να την συγκεντρώνει επάνω σε άλλους και αυτό είναι κάτι που συμβαίνει πολύ συχνά.
- β. **Το πνεύμα της κατάκρισης:** Το πνεύμα αυτό ανοίγει το δρόμο στο βοηθητικό πνεύμα του "φαρισαϊσμού".

(4) "ΜΙΚΡΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ

- α. **Εξαπάτηση.** Είναι η εξαπάτηση του ατόμου από τον ίδιο του τον εαυτό.
- β. **Αποπλάνηση.** Εδώ έχουμε επίσης αποπλάνηση του ατόμου από τον ίδιο του τον εαυτό.

γ. **Αυταπάτη.**

δ. **Υπερηφάνεια.** Τα 3 πρώτα πνεύματα είναι που κάνουν το τέταρτο να φουσκώνει από υπερηφάνεια σαν μπαλόνι, εννοείται ότι το άτομο κάνουν να υπερηφανεύεται.

Αυτός που έχει το αίσθημα ότι τον απορρίπτουν θέλει να νιώθει, σαν αντιστάθμισμα, ότι είναι πάρα πολύ σπουδαίος. Το πνεύμα της αυταπάτης του εμφανίζεται και του λέγει: «**Εσύ παιδί μου είσαι πράγματι κάποιος στα πνευματικά θέματα, είσαι σωστός γίγαντας πίστης!!!**» Μπορεί να του εισηγείται οποιοδήποτε άλλο είδος "γίγαντα". Το εγώ του, που έχει πληγωθεί θανάσιμα εξαιτίας της απόρριψης, φαίνεται ξαφνικά "να παίρνει τα επάνω του". Όλα αυτά όμως είναι σκηνοθετημένα από τα ακάθαρτα πνεύματα και στο τέλος το άτομο το περιμένει ακόμα μια **απογοήτευση**.

(5) "ΜΕΓΑΛΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ

(παρανοϊκή φάση της σχιζοφρένειας)

- α. Πνεύμα δυσπιστίας. β. Πνεύμα καχυποψίας.
- γ. Πνεύμα φόβου, και δ. Μανία καταδίωξης.

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ «Η ΠΑΡΑΝΟΪΚΗ ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ»

1. Η ΠΑΡΑΝΟΪΚΗ ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ

Σε μια περίπτωση ένα πνεύμα εξαπάτησης (που συνή-θως ενεργεί μέσα από το ίδιο το άτομο) έπεισε ένα κορίτσι 13 ετών ότι ήταν 19 ετών. Το κορίτσι αυτό άρχισε να χρησιμοποιεί ένα **δεύτερο όνομα** για να μπορεί να ξεχωρίζει **το άλλο της πρόσωπο**. Προσπαθούσε να σκέπτεται, να μιλά και να ενεργεί, όπως θα ενεργούσε μια πολύ μεγαλύτερη από αυτή κοπέλα, πράγμα που ξεπερνούσε σε μεγάλο βαθμό και τις ικανότητες και την ωριμότητα που είχε, γεγονός που αύξησε ακόμα περισσότερο την **καταπίεση** που αισθανόταν μέσα της.

Στην ομάδα των ακαθάρτων πνευμάτων της παρανοϊκής φάσης της σχιζοφρένειας, υπάρχει ένα ακόμα πονηρό πνεύμα που ονομάζεται **"Τιμιότητα με κάθε θυσία"**. Το πώς εκδηλώνεται το πνεύμα αυτό, μπορεί κάποιος εύκολα να το εντοπίσει. Ένας που είναι πράγματι τίμιος είναι σεμνός και ταπεινός, ενώ αντίθετα αυτός που κατέχεται από αυτό το πνεύμα της "ψευδοτιμιότητας" το διακηρύττει παντού και προσπαθεί με κάθε θυσία να αποδείξει στους άλλους την τιμιότητά του.

Μία άλλη εκδήλωση του ακαθάρτου αυτού πνεύματος είναι να κάνει το άτομο "πράγματι" τίμιο για να μπορεί στη συνέχεια να ενεργήσει το επόμενο πνεύμα της **"αυτοδικαίωσης"** και ο άνθρωπος που αυτοδικαιώνεται σκληραίνει την καρδιά του στις αλήθειες του λόγου του Θεού, γι' αυτό ο Ιησούς είχε πει ότι *«δεν ήρθε να καλέσει ΔΙΚΑΙΟΥΣ σε μετάνοια»*, γιατί αυτοί δεν έχουν ανάγκη μετάνοιας, αφού όλες τις ενέργειές τους τις δικαιολογούν και ενώπιον του Θεού αισθάνονται δικαιωμένοι.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΝΟΪΚΩΝ ΠΟΝΗΡΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Η **"καχυποψία"** και η **"δυσπιστία"** χτίζουν σιγά-σιγά την παρουσία τους μέσα στο άτομο, μέχρις ότου το αναγκάσουν να έρθει σε αντιπαράθεση με κάποιον άλλο. Μετά από τη σύγκρουση η **πίεση** που νιώθει το άτομο μέσα του υποχωρεί για λίγο. Αυτή όμως η μικρή ανακούφιση που του "παρέχουν" τα πονηρά πνεύματα έχει βαρύ τίμημα για το άλλο άτομο, το οποίο πληγώθηκε αναίτια και θα προσπαθήσει να γιατρέψει τα τραύματά του.

Όταν το άτομο ενεργεί κάτω από την επιρροή παρανοϊκών πνευμάτων, δείχνει **τέλεια αναισθησία** ως προς το πόσο πληγώνει τους άλλους, ενώ ταυτόχρονα είναι **υπέρ ευαίσθητο** όταν πρόκειται για τον εαυτό του.

Τα ακάθαρτα πνεύματα που αναφέραμε δεν πρέπει να τα εκλαμβάνει ο αναγνώστης ότι ενεργούν πάντοτε με στερεότυπο τρόπο. Ο κατάλογος που παραθέτουμε δεν είναι αναγκαίο να παρουσιαστεί με τον ίδιο ακριβώς τρόπο στο κάθε άτομο. Υπάρχουν σε κάθε περίπτωση διαφορές και ιδιαιτερότητες από άτομο σε άτομο:

1° ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ: "Απόρριψη", ή "φόβος απόρριψης", ή "απόρριψη από τον ίδιο τον εαυτό" (**αριστερό χέρι**).

2° ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ: "Πνεύμα άσκησης ελέγχου επάνω σε άλλα πρόσωπα", ή "πνεύμα κατοχής άλλων προσώπων από το άτομο", ή "επαναστατικότητα", ή "απειθεία" (**δεξί χέρι**).

Για να γίνει πιο κατανοητό, θα δούμε ένα εδάφιο μέσα από το λόγο του Θεού *«Διότι η ΑΠΕΙΘΕΙΑ είναι καθώς το αμάρτημα της ΜΑΓΕΙΑΣ, και το ΠΕΙΣΜΑ καθώς η ΑΣΕΒΕΙΑ και η ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑ...»* (Α΄ Σαμουήλ ΙΕ:23). Η ερμηνεία του εδαφίου αυτού μπορεί να γίνει με τους εξής δύο τρόπους:

(1) Για το Θεό η **απειθεία** είναι τόσο βδελυρή πράξη, όσο είναι η ίδια η **μαγεία**. Απειθεία και μαγεία ταυτίζονται.

(2) Αυτός που έχει μια **απειθή φύση**, έχει και τη φύση του **μά-**

γου ή της μάγισσας (αυτού δηλαδή που ασχολείται με τον αποκρυφισμό και τη μαγεία). Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΚΑΤΕΞΟΥΣΙΑΖΕΙ. **Μαγεία** είναι το να εξουσιάζει ένα πρόσωπο επάνω σε κάποιο άλλο πρόσωπο, χρησιμοποιώντας εκούσια ή ακούσια τη δύναμη των ακαθάρτων πνευμάτων. Η **απειθεία** από την πλευρά της συχνά οδηγεί ένα άτομο να εξουσιάζει επάνω σε άλλα άτομα. Όταν ένα παιδί είναι απείθαρχο, επιβάλλει με τον τρόπο του τη δική του εξουσία επάνω στους γονείς του, οι οποίοι αναγκάζονται να "εκτελούν" τις απαιτήσεις του. Το ίδιο γίνεται σε όλους σχεδόν τους τομείς της κοινωνικής μας ζωής, η απειθεία μερικών ατόμων επιβάλλουν και την ανάλογη αναγκαστική συμπεριφορά των άλλων.

3. Η ΡΙΖΑ ΤΗΣ ΠΙΚΡΙΑΣ

Καθώς η ζωή προχωράει συναντάμε πολλά προβλήματα και εμπόδια. Πράγματα **συμβαίνουν**, πράγματα **λέγονται** και μέσα σε όλα αυτά το άτομο έχει ανάγκη να κρατήσει μια στάση **ανεκτικότητας** και **συγγνώμης**. Εδώ όμως είναι που γίνεται φανερό το πρόβλημα ενός σχιζοφρενικού ατόμου, δηλαδή δεν είναι ικανό να συγχωρήσει. Για παράδειγμα, πράγματα που είχαν συμβεί πριν από 30 χρόνια παραμένουν τόσο ζωντανά μέσα του, σαν να είχαν συμβεί εκείνη τη στιγμή, πριν από λίγο. **Η ΡΙΖΑ ΠΙΚΡΙΑΣ** για πράγματα που πλήγωσαν το άτομο στο παρελθόν **έχει διατηρηθεί, αντί να καταστραφεί και να ξεριζωθεί.**

Υπάρχει επίσης μια κατηγορία ατόμων που ισχυρίζονται ότι έχουν συγχωρήσει παντελώς κάποιον ή κάποιους που τους έβλαψαν στο παρελθόν, ή και που νομίζουν ότι τους έβλαψαν, αλλά μόλις ειπωθεί κάτι για τα πρόσωπα αυτά, αμέσως η ρίζα της πικρίας φανερώνεται με όλους τους επακόλουθους καρπούς, όπως αγανάκτηση, θυμός και πίκρα. Πρέπει να έχουμε υπόψη ότι η ρίζα ενός δένδρου ή φυτού ποτέ δεν φαίνεται, είναι βαθιά μέσα στη γη. Εάν όμως σκάψουμε γύρω από τον κορμό του δένδρου θα την βρούμε. Έτσι συμβαίνει και στον πνευματικό τομέα. Πολλοί έχουν εξαπατηθεί, πιστεύοντας ότι έχουν πραγματικά συγχωρήσει κά-

ποιον που τους έβλαψε, αλλά μόλις "σκάψουμε" λίγο γύρω τους αμέσως η ρίζα του προβλήματος φαίνεται.

Είναι πολύ εύκολο κάποιος να καταλάβει **πόσο βαθιά είναι η ρίζα της πικρίας** μέσα σ' ένα άτομο και **τι πονηρά πνεύματα φιλοξενεί**, από το πώς συμπεριφέρεται και εκφράζεται το άτομο αυτό, όταν θυμώσει ή αγανακτήσει. *Πιστεύω ότι αυτό είναι ένα σημαντικό μέτρο και σύγκρισης.* Εδώ στην Ελλάδα αυτό είναι πολύ έκδηλο, γιατί σαν Μεσογειακός λαός που είμαστε, ανοίγουμε πολύ εύκολα την καρδιά μας και τα βάθη της αποκαλύπτονται. Αντίθετα, υπάρχουν άλλοι λαοί που χαρακτηρίζονται από εσωστρέφεια και δεν εκδηλώνονται εύκολα, παρά μόνο όταν πιεστούν πολύ. Ο εχθρός όμως της ψυχής είναι παντού ο ίδιος, και στην Ελλάδα και στον υπόλοιπο κόσμο. Στόχος του είναι να κλέψει τη χαρά μας και να βάλει μέσα μας θλίψη, πόνο, πίκρα, θυμό και στο τέλος να προκαλέσει καταστροφή και θάνατο.

Όταν ένας πιστός είναι γεμάτος από τη χάρη και τη δόξα του Ιησού Χριστού και συμβεί για κάποιο λόγο (δεν εξετάζουμε επί του παρόντος το λόγο) να θυμώσει και να παρεκτραπεί, έχει τη δύναμη επάνω στο θυμό του να συγκρατεί τα νεύρα του, να ελέγχει τις εκφράσεις του, να μην καταλαλεί και να μη λέγει προσβλητικά ή προκλητικά λόγια σε κανένα και τέλος να ηρεμεί σχετικά εύκολα και γρήγορα. Αυτό είναι μια ισχυρή ένδειξη ότι μέσα του δεν υπάρχει ρίζα πικρίας.

Αντίθετα, υπάρχουν αναγεννημένοι πιστοί, που επάνω σε κάποια συζήτηση γρήγορα εκδηλώνουν ένα σαρκικό χαρακτήρα. Έχουν έντονο και επιθετικό ύφος, εκφράζονται με χειρονομίες που δεν αρμόζουν σε αγίους και αρχίζουν την κατάκριση και την καταλαλιά. Από τα χείλη τους βγαίνουν λόγια, που σε ήρεμη κατάσταση **ΔΕΝ ΦΑΝΤΑΖΟΝΤΑΝ ΠΟΤΕ ΟΤΙ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΝΑ ΤΑ ΠΟΥΝ.** Τώρα όμως βγαίνουν από μέσα τους σαν ένας ορμητικός χείμαρρος που παρασέρνει τα πάντα στο διάβα του.

Πως συμβαίνει αυτό; Η ενθύμηση κάποιου γεγονότος ή προσώπου έφερε τη «δικαίη» αγανάκτηση, στη συνέχεια η αγανά-

κτηση έφερε το θυμό και την οργή, μετά ακολούθησε η αδιαλλαξία, η κατάκριση, η καταλαλιά, το πείσμα και ο εγωισμός.

Όλες αυτές οι εκδηλώσεις δείχνουν το βάθος της ρίζας της πικρίας που υπάρχει στην καρδιά ενός ατόμου, άλλωστε το στόμα λέγει ότι υπάρχει μέσα στην καρδιά, γιατί «*εκ του περισσεύματος της καρδιάς λαλεί το στόμα*» (Ματθαίος 1Β:34). Μια πηγή βγάζει ή καθαρό ή βρώμικο νερό, ανάλογα τι υπάρχει στα έγκατα της γης. Το ίδιο και η καρδιά μας, αναβλύζει αυτό που έχει μέσα της και όταν το άτομο κατέχεται από πονηρά πνεύματα η πηγή που θα αναβλύζει από το στόμα του θα είναι θλίψη και πόνος για τους άλλους, αλλά και για τον ίδιο.

Ο Παύλος μας προτρέπει, λέγοντας «*οργίζεσθε και ΜΗ αμαρτάνετε...*» (Εφεσίους Δ:26), γεγονός που φανερώνει ότι ο πιστός όταν οργίζεται και δεν φιλοξενεί μέσα του πονηρά πνεύματα, ούτε έχει ρίζα πικρίας, δεν αμαρτάνει. Από τη ρίζα της πικρίας εκφύονται (δηλαδή βγαίνουν προς τα έξω) τα παρακάτω, που είναι εκδηλώσεις των δαιμονικών πνευμάτων:

1. Αγανάκτηση.	4. Αντεκδίκηση.
2. Μίσος.	5. Βία.
3. Θυμός.	6. Φόνος.

Εκτός βέβαια από τα παραπάνω υπάρχουν αρκετά ακόμα παρόμοια πνεύματα ακάθαρτα, που συνεργάζονται μαζί τους, για να πετύχουν του καταχθόνιους σκοπούς τους.

4. Η ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ

Το ερώτημα μετά από όλα αυτά έρχεται μόνο του: "*Πώς άραγε θα μπορέσει το σχιζοφρενικό άτομο να ελευθερωθεί και να βρει το δρόμο που οδηγεί έξω από αυτή τη σύγχυση;*"

Στην πνευματική αυτή μάχη, υπάρχουν τρεις κυρίως περιοχές τις οποίες πρέπει ο πιστός να κυριεύσει και να κατακτήσει: (1) Την απόρριψη, (2) Την απείθεια, και (3) Τη ρίζα της πικρίας. Όταν αυτές οι 3 περιοχές θα έχουν πια κατακτηθεί, τότε όλος ο "οίκος", δηλαδή όλη η σφαίρα της ζωής του ατόμου, θα πρέπει να γεμίσει:

1. Με το να δίνει και να παίρνει αγάπη.
2. Με την υπακοή στη νόμιμη εξουσία.
3. Με τη συγχώρηση του κάθε προσώπου, που πιστεύει ότι έχει πικραθεί εξαιτίας του και κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες.

Όταν αυτές οι περιοχές κατακτηθούν, τότε τα πονηρά πνεύματα που εργάζονται εκεί θα χάσουν την ισχύ τους. **Ο μοχλός που κινεί τα πράγματα και φέρνει τη νίκη, είναι η ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ.** Τη νίκη θα την γευθεί εκείνο το άτομο που θα επιμείνει να ισχυρίζεται συνέχεια και συνέχεια, λέγοντας "**Θα αλλάξω ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ, δεν θα αφήσω πια τα δαιμόνια να κυβερνούν τη ζωή μου. Δεν έχουν καμιά εξουσία επάνω μου, γιατί το αίμα του Ιησού Χριστού με καλύπτει**" Αυτή η θετική ομολογία του πιστού είναι η συντριβή του Διαβόλου και των πονηρών στρατευμάτων του.

5. Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΕΑΥΤΟΣ ΜΑΣ

Ανάμεσα στις παλάμες των χεριών στο κάτω μέρος του σχεδιαγράμματος, υπάρχει ένα μικρό ανθρωπάκι, που είναι σχεδόν απαραίτητο. Αυτό είναι ο "**αληθινός εαυτός**" του ατόμου τη στιγμή που αρχίζει τον αγώνα για την απελευθέρωσή του. Με τον καιρό θα πρέπει να μεγαλώσει και να αυξήσει προς την κατεύθυνση που δείχνουν τα βέλη και έτσι, μεγαλώνοντας και αυξάνοντας, να διαχωρίσει τις δύο δαιμονικές προσωπικότητες και να απορρίψει την επιρροή τους επάνω του, καθώς και όλα τα άλλα συναισθήματα που αντιπροσωπεύουν. Τώρα, ο πραγματικός εαυτός θα πρέπει να αφομοιώσει τη φύση του ίδιου του Κυρίου Ιησού.

Οι παρακάτω πέντε ενέργειες είναι απαραίτητες για να επιτύχει η πλήρης αποκατάσταση του ατόμου και για να στερεωθεί εν Χριστώ Ιησού:

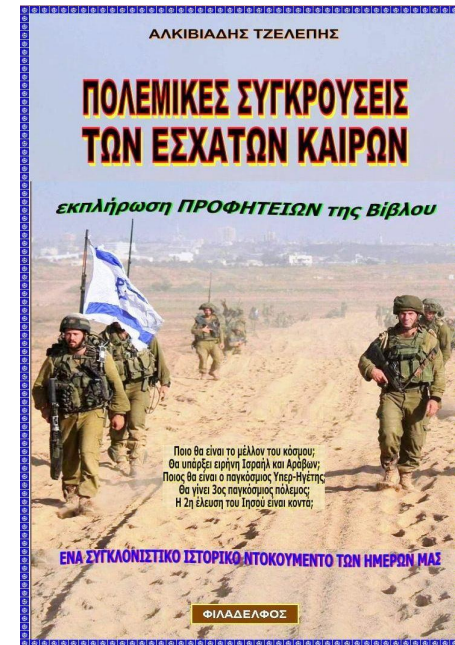
1. **Μελέτη καθημερινή της Αγίας Γραφής.**
2. **Καθημερινή προσευχή.**

3. **Νηστεία.**
4. **Δοξολογία.**
5. **Κοινωνία με τους αδελφούς.**

Με την παραπάνω πνευματική εξάσκηση θα ελαττωθεί ο χρόνος της όλης διαδικασίας και η ζωή του ατόμου θα γεμίσει με όλα τα θετικά στοιχεία και θα αρχίσει να ομοιώνεται με τη φύση του Ιησού. Η εργασία, που απαιτείται για να υπάρξει αποτέλεσμα, είναι σκληρή και για το άτομο που απελευθερώνεται και για τον εργάτη που θα υπηρετήσει αυτό το άτομο.

Θα ήθελα να επισημάνω πόσο ελλιπής είναι η εκκλησία σήμερα στη μελέτη της Αγίας Γραφής και στην προσευχή. Πολλές φορές ξεχνά ο πιστός ότι αυτό δεν πρέπει να γίνεται από συνήθεια, ή επειδή το αναφέρει ο λόγος του Θεού, αλλά πρέπει να γίνεται με δίψα και με ευχαρίστηση καρδιάς. Η μελέτη της Γραφής είναι το καθημερινό μας φαγητό, που εάν δεν το φάμε (με αποκάλυψη Κυρίου) θα ατονήσουμε πνευματικά, θα αποκάνουμε και τέλος θα πεθάνουμε από πνευματική ασιλία. Το ίδιο συμβαίνει και με την προσευχή μας, με την οποία ερχόμαστε μέσα στα άγια των αγίων, μέσα στην ένδοξη παρουσία του Κυρίου Ιησού, όπου Αυτός μας γεμίζει με το άγιο Πνεύμα Του και μας αποκαλύπτει τις βουλές Του. Χρειάζεται συνεχής αγώνας στην προσευχή για έχουμε τη ζωή νίκης.

Πρέπει να θαυμάζουμε τους πρώην σχιζοφρενείς για τη δύναμη και την αποφασιστικότητα που έδειξαν, όταν πολεμούσαν μέχρι να πάρουν τη νίκη. Όλες οι νίκες επάνω στη σχιζοφρένεια δοξάζουν και υψώνουν τη δύναμη του Κυρίου Ιησού, γιατί σ' Αυτόν ανήκει ο στέφανος της νίκης. Είναι η πιο βαθιά, η πιο συγκλονιστική και η πιο αποφασιστική νίκη από κάθε άλλη νίκη στον πνευματικό πόλεμο που γίνεται με τις πονηρές δυνάμεις.

ISBN: 978 - 618 - 80075 - 5 - 0

1η έκδοση: 1995 - 6η έκδοση βελτιωμένη 2018 (Σελ.550)

❖ Το βιβλίο αυτό αναλύει με ακριβή **ιστορικά στοιχεία** τις σύγχρονες πολεμικές κινητοποιήσεις που συμβαίνουν επάνω σ' ολόκληρο τον κόσμο, με τελική κατάληξη την περιγραφή της μελλοντικής **επίθεσης της Ρωσίας** με τους συμμάχους της **εναντίον του λαού Ισραήλ**. Αν και τα γεγονότα αναλύονται κάτω από το φως των προφητειών της Βίβλου, το βιβλίο αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν «**θρησκευτικό**», αλλά αποτελεί ένα «**σπάνιο σύγχρονο ιστορικό ντοκουμέντο**», μοναδικό στην Ελληνική βιβλιογραφία, ένα μνημειώδες έργο που προχωρεί μέσα στο μέλλον.

❖ **Ερωτήματα όπως τα παρακάτω βρίσκουν απάντηση: Ποιο** θα είναι το μέλλον του κόσμου; **Θα υπάρξει** ειρήνη μεταξύ Αράβων και Ισραήλ στη Μέση Ανατολή; **Ποιος** θα είναι ο ρόλος της Ενωμένης Ευρώπης; **Ποιος** θα είναι ο μελλοντικός «Παγκόσμιος Υπέρ-Ηγέτης;» **Θα γίνει** 3^{ος} παγκόσμιος πόλεμος και πότε; **Είναι κοντά** η 2^η έλευση του Ιησού Χριστού;

❖ Σαν συμπλήρωμα του βιβλίου αυτού θεωρείται το βιβλίο με τίτλο «**ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ**» (Κωδικός 29 - σελίδες 80)

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ «ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΙ και ΟΙ ΨΥΧΑΣΘΕΝΕΙΣ»

1. ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Στο κεφάλαιο αυτό θα αναλύσουμε μια ακόμα θαυμαστή αποκάλυψη. Η σύγχρονη ψυχιατρική επιστήμη ταυτίζει τις έννοιες της **σχιζοφρένειας**, της **παράνοιας** και της **τρέλας**, και τις κατατάσσει στη γενικότερη κατηγορία των λεγομένων **ΨΥΧΑΣΘΕΝΕΙΩΝ**, καθώς οι γενικές εκδηλώσεις του πάσχοντα είναι οι ίδιες και ποικίλουν ανάλογα με το βαθμό που υπάρχουν. Επειδή οι ασθενείς αυτές θεωρούνται, κατά βάση, ανίατες και επειδή ο σύγχρονος άνθρωπος (εφόσον απορρίπτει το Θεό από τη ζωή του), απορρίπτει και την ενέργεια των πονηρών πνευμάτων επάνω του, αποδίδει την αιτία τους σε διάφορους παράγοντες που αφορούν αποκλειστικά το ίδιο το άτομο, όπως είναι ο ψυχισμός του, ο κλειστός ή υπερευαίσθητος χαρακτήρας του, κλπ..

Διαβάζοντας τα περιστατικά που αναφέρονται μέσα στις αφηγήσεις της Καινής Διαθήκης για τους **δαιμονιζόμενους** με τους οποίους ερχόταν αντιμέτωπος ο Ιησούς, αλλά και οι μαθητές Του, διαπιστώνουμε βασικά τέσσερα πράγματα:

- (α) Οι εκδηλώσεις που παρουσίαζαν οι κατεχόμενοι από ακάθαρτα πνεύματα είναι οι ίδιες με τις εκδηλώσεις ενός σύγχρονου σχιζοφρενή ή παρανοϊκού ατόμου.
- (β) Όλοι οι Ισραηλίτες, αλλά και οι Εθνικοί, γνώριζαν (δεν το αμφισβητούσαν) ότι η αιτία πολλών προβλημάτων και παθήσεων ήταν τα πονηρά πνεύματα.
- (γ) Τα πονηρά πνεύματα είχαν επίγνωση για την αδυναμία τους να έρθουν αντιμέτωπα με τον Ιησού και τους μαθητές Του.

(δ) Υπήρχε τρόπος θεραπείας.

Για να διαπιστώσουμε τα παραπάνω, θα αναφέρουμε μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις που περιγράφονται στο λόγο του Θεού, τις οποίες θα σχολιάσουμε και αναλύσουμε:

(1) ΜΑΤΘΑΙΟΣ Η:28-34. Στη χώρα των Γεργεσηνών υπήρχαν δύο δαιμονιζόμενοι, που ζούσαν μέσα στα μνημεία και ήταν *«άγριοι καθ' υπερβολήν, ώστε ουδείς ηδύνατο να περάση δια της οδοῦ εκείνης»*. Αυτοί οι άνθρωποι ήταν ο φόβος και ο τρόμος των περαστικών, κανένας δεν μπορούσε να περάσει από το μέρος που αυτοί κατοικούσαν. Όταν όμως συναντήθηκαν με τον Ιησού δεν τόλμησαν να Του επιτεθούν, αντίθετα παρακαλούσαν να τους λυπηθεί, λέγοντες: *«Τι (είναι) μεταξύ ημών και σου, Ιησού, Υιέ του Θεού; Ἦλθες ἐδῶ προ καιροῦ να μας βασανίσης;»*. Δεν μιλούσαν οι ίδιοι οι άνθρωποι, αυτοί πρώτη φορά έβλεπαν τον Ιησού, αλλά οι δαίμονες που ήταν μέσα τους και γνώριζαν πολύ καλά ποιος ήταν Αυτός που βρισκόταν μπροστά τους, γι' αυτό συνέχισαν και είπαν *«Εάν μας εκβάλης, επέτρεψον εις ημάς να απέλθωμεν εις την αγέλην των χοίρων»*.

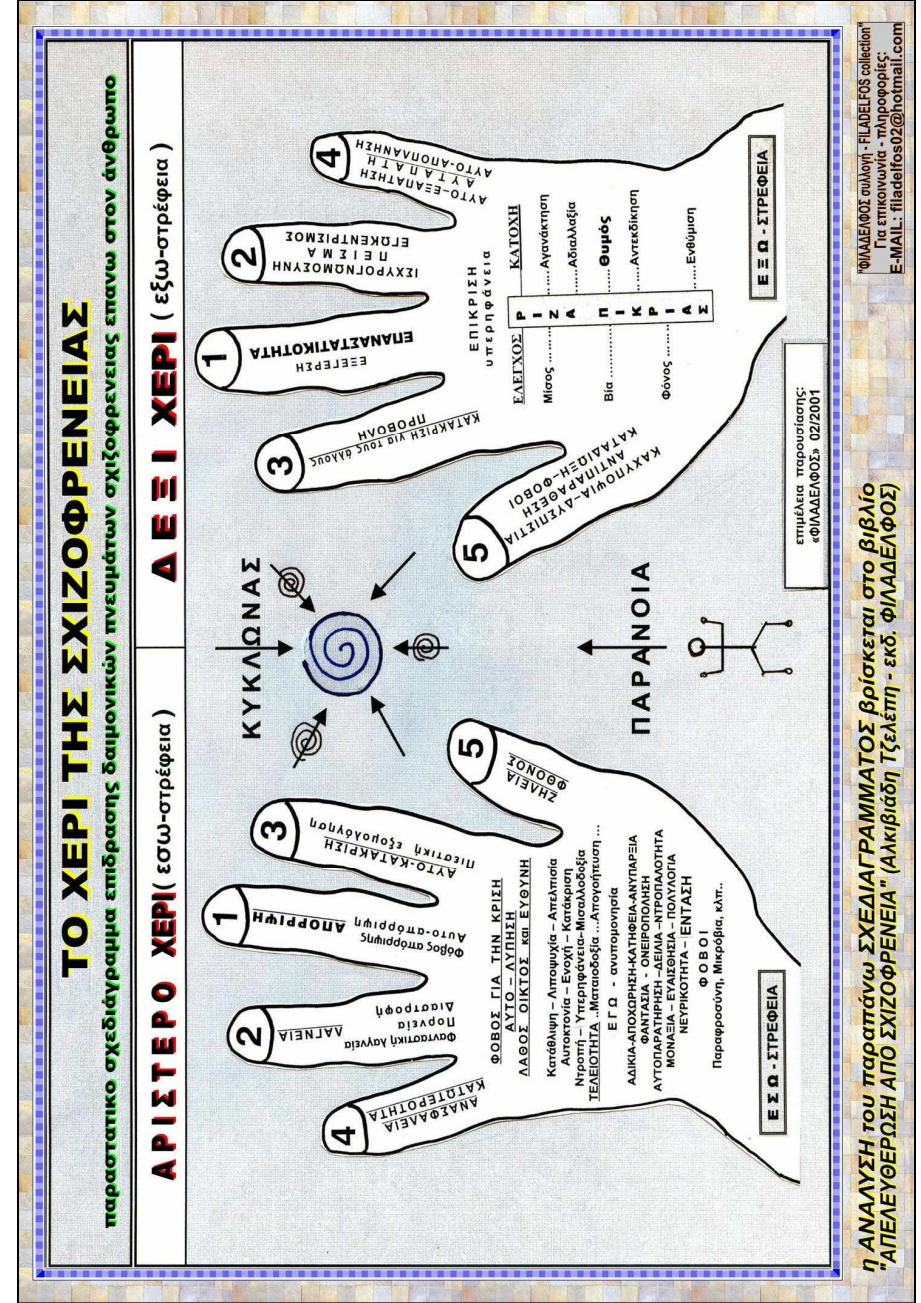
Σήμερα παρόμοιες εκδηλώσεις πως αντιμετωπίζονται; Κατ' αρχήν, τόσο οι γιατροί, όσο και οι λοιποί άνθρωποι δεν δέχονται ότι τα άτομα αυτά κατέχονται από δαιμονικά πνεύματα. Πιστεύουν ότι για κάποιο λόγο, που προσπαθούν στην πορεία να τον εντοπίσουν, τα άτομα αυτά παραφρόνησαν, έχασαν τα λογικά τους και κατέληξαν να ζουν σαν αγρίμια. Η θεραπεία που εφαρμόζεται συνήθως είναι η χορήγηση βαριάς μορφής ψυχοφαρμάκων, τα οποία χαλαρώνουν τα νεύρα και ηρεμούν το άτομο, αλλά σιγά-σιγά το καθιστούν φυτό, ανίκανο πλέον να αντιδράσει σε οποιοδήποτε εξωτερικό ερέθισμα, μέχρις ότου χάσει ολοσχερώς την αίσθηση του λογικού και στο τέλος καταλήγει να είναι μόνιμος τρόφιμος κάποιου φρενοκομείου.

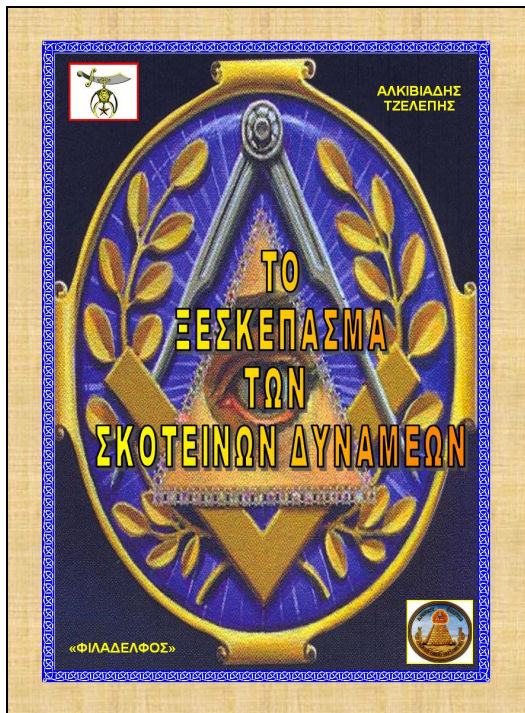
(2) ΜΑΡΚΟΣ Ε:1-20. Στο παρόμοιο περιστατικό του δαιμονιζόμενου Γαδαρηνού που περιγράφει ο Μάρκος αναφέρει ότι *«ουδείς ηδύνατο να δέση αυτόν ουδέ με αλύσει, διότι πολλάκις είχε δεθή»*.

με ποδόδεσμα και με αλύσεις, και διεσπάσθησαν υπ' αυτού αι αλύσεις, και τα ποδόδεσμα συνετρίφθησαν, και ΟΥΔΕΙΣ ΙΣΧΥΕ να δαμάση αυτόν». Ο άνθρωπος αυτός περιφερόταν μέσα στα μνήματα, βγάζοντας συνέχεια κραυγές και με αιχμηρές πέτρες προσπαθούσε να επιφέρει πληγές στο σώμα του. Όταν είδε από μακριά τον Ιησού, έτρεξε προς Αυτόν, τον προσκύνησε και είπε: «Τι είναι μεταξύ εμού και σου, Ιησού, Υιέ του Θεού του υμίστου; Ορκίζω σε εις τον Θεόν, μη με βασανίσης». Εδώ βλέπουμε ότι τα πονηρά πνεύματα μπορούν να κάνουν ένα άτομο να έχει υπερφυσική σωματική δύναμη. Σήμερα μια τέτοια περίπτωση αντιμετωπίζεται περίπου με τον ίδιο τρόπο στις διάφορες ψυχιατρικές κλινικές. Η μόνη διαφορά είναι ότι, εκτός από το δέσιμο του «ασθενούς», χορηγούν και ισχυρά ψυχοφάρμακα για να επιφέρουν χαλάρωση και εξασθένηση του νευρικού συστήματος και να καταστήσουν με αυτό τον τρόπο το άτομο ακίνδυνο.

(3) ΜΑΡΚΟΣ Θ:17-27. Ένας πατέρας έφερε το γιο του στον Ιησού για να τον θεραπεύσει, λέγοντας: «Έφερα προς σε τον υιόν μου έχοντα ΠΝΕΥΜΑ ΑΛΛΑΙΟΝ, και όπου πιάση αυτόν, σπαράττει αυτόν, και αφρίζει και τρίζει τους οδόντας αυτού, και ξηραίνεται.... Και πολλάκις αυτόν (το πνεύμα) και εις το πυρ έρριψε και εις ύδατα, ΔΙΑ ΝΑ ΑΠΟΛΕΣΗ ΑΥΤΟΝ...». Όταν ο Ιησούς πρόσταξε το ακάθαρο πονηρό πνεύμα να φύγει, η Γραφή αναφέρει ότι το πνεύμα πριν φύγει έκραξε δυνατά και έριξε το παιδί στο έδαφος κάνοντάς το να σπαράζει και μετά να φαίνεται σαν νεκρό. Σε λίγο όμως σηκώθηκε επάνω ελευθερωμένο και θεραπευμένο.

Στην περιγραφή αυτή παρατηρούμε ότι ο πατέρας γνώριζε πολύ καλά ότι η αιτία του προβλήματος του γιου του ήταν ένα ισχυρό πονηρό πνεύμα, που προσπαθούσε με κάθε τρόπο να επιφέρει το θάνατο στο παιδί, ρίχνοντάς το πότε μέσα σε φωτιά για να καεί και πότε μέσα σε κάποιο ποτάμι για να πνιγεί. Πιθανόν την εποχή εκείνη να υπήρχαν και μερικοί που να πίστευαν ότι το παιδί είχε διανοητικό πρόβλημα και να συμβούλευαν τον πατέρα να καταφύγει στους γιατρούς για θεραπεία, αλλά αυτός όμως γνωρίζο-

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 2 - 5

Α' έκδοση: 08/1995 ❖ Β' έκδοση: 05/2003

Γ' έκδοση: 06/2007 ❖ Ανατύπωση: 2019 ❖ Σελίδες 88

- **Ποια** σχέση υπάρχει ανάμεσα στη «ΜΑΣΟΝΙΑ» και το «ΣΑΤΑΝΙΣΜΟ»;
- **Τι** αντιπροσωπεύουν τα «**ιερά σύμβολα**» των μασόνων-σατανιστών;
- **Ποια** σχέση υπάρχει στα κινήματα «ειρήνης» και τον μελλοντικό «Παγκόσμιο Ηγέτη», τον αποκαλούμενο «Αντίχριστο»;
- **Πως** αντιδρούν σήμερα στην κατάσταση αυτή οι επίσημοι πολιτικοί, κοινωνικοί και εκκλησιαστικοί φορείς;
Αυτά και πολλά άλλα ερωτήματα βρίσκουν απάντηση στο βιβλίο αυτό.

Το βιβλίο αυτό είχε κυκλοφορήσει αρχικά με τίτλο «**ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ και ΣΚΟΤΕΙΝΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ**», αλλά επειδή το βασικό θέμα που πραγματεύεται είναι η χρήση των **ΚΟΙΝΩΝ ΙΕΡΩΝ ΣΥΜΒΟΛΩΝ** που χρησιμοποιούνται και από τους «**μασόνους**» και από τους «**σατανιστές**» (υπάρχει πλήρης ταύτιση), κρίθηκε σκόπιμο ο τίτλος να αλλάξει και να αποδίδει την πραγματικότητα.

ντας την πραγματική αιτία, κατέφυγε σ' Αυτόν που είναι η τέλεια ελευθερία από τα δεσμά τους σκότους.

Σήμερα, όλοι μας γνωρίζουμε προσωπικά ή έχουμε ακούσει παρόμοιες περιπτώσεις. Δεκάδες περιστατικά αυτοκτονιών έχουμε διαβάσει και ακούσει στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Οι εξηγήσεις που δόθηκαν ήταν πάντοτε: Διανοητικό πρόβλημα, παράνοια, ερωτική απογοήτευση, υπερευαισθησία, απογοήτευση, διαταραγμένη προσωπικότητα και άλλες παρόμοιες εκδηλώσεις.

Στα περιστατικά που αναφέραμε, παρατηρούμε ότι η αποστολή των πονηρών πνευμάτων ήταν διαφορετική: Στην περίπτωση των δύο Γεργεσηνών, τα δαιμόνια που κατοικούσαν μέσα τους είχαν σαν αποστολή να κάνουν κακό, εκτός βέβαια στους ίδιους και σε οποιονδήποτε άνθρωπο βρισκόταν μπροστά τους, ενώ στην περίπτωση του παιδιού ήθελαν αποκλειστικά να επιφέρουν κακό στο ίδιο το παιδί και μετά στους γύρω του, προκαλώντας στην οικογένειά του κυρίως θλίψη, πόνο, ταραχή και ακαταστασία.

(4) ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΙΕ:21-28. Μια γυναίκα Χαναναία πλησίασε κάποτε τον Ιησού και Τον παρεκάλεσε να εκβάλει το δαιμόνιο από την κόρη της: «*Ελέησόν με, Κύριε, υιέ του Δαβίδ, η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται*». Στην περιγραφή που κάνει ο Μάρκος στο ομώνυμο ευαγγέλιό του αναφέρει τη λεπτομέρεια ότι η γυναίκα αυτή ήταν Ελληνίδα, Συροφοίνισσα το γένος (βλ. Μάρκος Ζ:24-30). Βλέπουμε ότι την εποχή του Χριστού δεν γνώριζαν για τη δράση των πονηρών πνευμάτων μόνον οι Ισραηλίτες, αλλά και οι ειδωλολάτρες, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην περίπτωση της παραπάνω γυναίκας, την κόρη της οποίας ο Ιησούς θεράπευσε.

(5) Στις περιγραφές της Καινής Διαθήκης παρατηρούμε ότι τα δαιμονικά πνεύματα, όταν έρχονταν αντιμέτωπα με τον Ιησού, **Τον αναγνώριζαν ποιος ήταν**, παρ' όλο που το άτομο μέσα στο οποίο κατοικούσαν ποτέ δεν είχε δει τον Ιησού. Επίσης βλέπουμε και την αδυναμία τους να αντιδράσουν, μπροστά Του ήταν πλέον ανίσχυρα και περίμεναν να ακούσουν την προσταγή Του. Δύο τέτοιες περιπτώσεις έχουμε στην περιγραφή των δύο Γεργεσηνών

και του Γαδαρηνού, που ήδη αναφέραμε παραπάνω. Άλλες περιπτώσεις είναι:

ΜΑΡΚΟΣ Γ:11 «*Και τα πνεύματα τα ακάθαρτα, ότε εθεώρουν Αυτόν (τον Ιησού), προσέπιπτον εις Αυτόν, και έκραζον λέγοντα, Ότι συ είσαι ο Υιός του Θεού...*»

ΛΟΥΚΑΣ Δ:33-34 «*Και εν τη συναγωγή ήτο άνθρωπος έχων πνεύμα δαιμονίου ακαθάρτου, και ανέκραζε μετά φωνής μεγάλης, λέγων, Φευ! Τι (είναι) μεταξύ ημών και σου, Ιησού Ναζαρηνέ; Ήλθες να απολέσης ημάς; Σε γνωρίζω τις είσαι, ο άγιος του Θεού...*» (βλ. επίσης, Μάρκος Α:23-26).

ΛΟΥΚΑΣ Δ:41 «*Εξήρχοντο δε δαιμόνια από πολλών, κρίζοντα και λέγοντα, Ότι συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού. Και επιτιμών αυτά δεν άφινε να λαλώσιν, επειδή ΕΓΝΩΡΙΖΟΝ Αυτόν ότι είναι ο Χριστός*»

ΠΡΑΞΕΙΣ ΙΘ:13-16. Εδώ έχουμε την περίπτωση, που συνέβηκε στην Έφεσο, όταν οι επτά γιοι του Ιουδαίου αρχιερέα Σκευά, προσπάθησαν να εκβάλλουν δαιμόνια, μιμούμενοι τον Παύλο. Πήγαν σ' αυτούς που είχαν ακάθαρτα πνεύματα και είπαν: «*Σας ορκίζομεν εις τον Ιησούν, ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ Ο ΠΑΥΛΟΣ ΚΗΡΥΤΤΕΙ...*» Το πονηρό πνεύμα απάντησε, λέγοντας: «*Τον Ιησούν ΓΝΩΡΙΖΩ, και τον Παύλον ΕΞΕΥΡΩ, σεις δε τίνες είσθαι;*» Στη συνέχεια, ο άνθρωπος που κατεχόταν από το πονηρό αυτό πνεύμα, όρμησε εναντίον τους και τους κατακτύπησε, ώστε γυμνοί και πληγωμένοι το έβαλαν στα πόδια.

2. ΤΟ ΧΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Από τα παραπάνω περιστατικά φαίνεται πολύ καθαρά ότι τα άτομα που κατέχονται από ακάθαρτα πνεύματα είναι **ακίνδυνα** και ανίσχυρα να αντιδράσουν, όταν έρχονται αντιμέτωπα με ανθρώπους που είναι καλυμμένοι με το αίμα του Ιησού και χρισμένοι με το Πνεύμα Του, γιατί η ΕΞΟΥΣΙΑ τους και η ΔΥΝΑΜΗ τους απορρέει από τον ίδιο τον Ιησού, που μας υποσχέθηκε ότι θα πατούμε «*επί ΠΑΣΑΝ την δύναμιν του εχθρού*» (Λουκάς Γ:17-19). Αυτό βλέπου-

με ότι γινόταν στη διακονία των αποστόλων και όλων των αγίων στην περίοδο της πρώτης εκκλησίας.

Αντίθετα γίνονται **επικίνδυνα**, όταν έρχονται αντιμέτωπα με άτομα που δεν έχουν την κάλυψη του αίματος του Ιησού και το χρίσμα Του, όπως συνέβηκε στην περίπτωση με τους επτά γιους του αρχιερέα Σκευά, γιατί τα πονηρά πνεύματα ξέρουν πολύ καλά τις θέσεις και τα οχυρά των αντίπαλων τους, γνωρίζουν πότε πρέπει να επιτεθούν και πότε να περιμένουν. Όταν η εκκλησία σήμερα βρίσκεται σε αδυναμία να διεξάγει νικηφόρα μάχη κατά του εχθρού, είναι γιατί δεν γνωρίζει τις μεθοδείες του. Αλλά ο Κύριος Ιησούς έχει ένδοξα σχέδια για την εκκλησία των εσχάτων καιρών, γι' αυτό χρίει το λαό Του με εξουσία και δύναμη, τον ντύνει με την πανοπλία Του και του αποκαλύπτει τα σχέδια και τις μεθοδείες του εχθρού.

Η αποκάλυψη του Θεού για το πώς ενεργούν τα δαιμονικά πνεύματα επάνω στον άνθρωπο και ιδιαίτερα στον πιστό, δίνει στην εκκλησία την υπεροχή να κατισχύσει κατά των σατανικών δυνάμεων. Κάποτε ο Κύριος μου είχε δώσει μια όμορφη εικόνα για τη ροή του χρίσματος Του μέσα στην εκκλησία. Παρουσίασε την εκκλησία Του σαν ένα βουνό, σε σχήμα τριγώνου. Η κορυφή του βουνού ήταν πολύ απότομη και κατηφορική και συμβόλιζε την άορατη πνευματική εξουσία, που είναι ο ίδιος, αλλά και την ορατή, που είναι οι υπηρέτες Του. Ο Ιησούς Χριστός χρίει με τη δύναμή Του τους εργάτες Του που στέκονται στην κορυφή και μένουν με υπακοή και υποταγή στο λόγο Του, αλλά το χρίσμα Του δεν μπορεί να σταθεί μόνο σ' αυτούς, αρχίζει από την κορυφή του βουνού να τρέχει προς τα κάτω, να φτάνει στους πρόποδες και να πλημμυρίζει όλη τη γύρω περιοχή.

Το **βουνό** είχε μια υπέροχη ομορφιά και αποτελείτο από **δένδρα** και **πέτρες** σε διάταξη. Υπήρχαν πέτρες τοποθετημένες η μία επάνω στην άλλη, που ξεκινούσαν από τους πρόποδες του βουνού και έφταναν μέχρι την κορυφή του, καλύπτοντας τη μια πλευ-

ρά. Στην άλλη πλευρά του βουνού υπήρχαν όμορφα καταπράσινα δένδρα με πλούσιο φύλλωμα και άφθονους καρπούς, που ξεκινούσαν επίσης από τους πρόποδες και έφταναν μέχρι την κορυφή. Το ΒΟΥΝΟ (το "όρος") είναι ο Ιησούς Χριστός, που είναι ο βράχος ο αιώνιος και ο ισχυρός, επάνω στον οποίο στηρίζεται ο πιστός. Τα ΔΕΝΔΡΑ και οι ΠΕΤΡΕΣ συμβολίζουν τους αγίους. Ο απόστολος Πέτρος λέγει ότι «...σεις, ως **ΛΙΘΟΙ ΖΩΝΤΕΣ, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός, ιεράτευμα άγιον, διά να προσφέρητε πνευματικός θυσίας, ευπροσδέκτους εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού**» (Α΄ Πέτρου Β:5). Οι πιστοί είναι οι ζωντανές πέτρες με τις οποίες κτίζεται το οικοδόμημα της εκκλησίας του Ιησού Χριστού, ο οποίος είναι ο ΑΚΡΟΓΩΝΙΑΙΟΣ ΛΙΘΟΣ «...εν τω οποίω πάσα η οικοδομή συναρμολογουμένη αυξάνεται εις ναόν άγιον εν Κυρίω, εν τω οποίω και σεις **ΣΥΝΟΙΚΟΔΟΜΕΙΣΘΕ εις κατοικητήριον του Θεού διά του Πνεύματος**» (Εφεσίους Β:21). Ο Δαβίδ αναφέρει ότι ο πιστός είναι «ως **ΔΕΝΔΡΟΝ πεφυτευμένον παρά τους ρύακας των υδάτων, το οποίον δίδει τον ΚΑΡΠΟΝ αυτού εν τω καιρώ αυτού, και το ΦΥΛΛΟΝ αυτού δεν μαραίνεται**» (Ψαλμός Α:3).

Μια παρόμοια εικόνα περιγράφει ο Δαβίδ στον Ψαλμό ΡΛΓ΄ στον οποίο παρουσιάζει την ενότητα του λαού του Θεού «ως **ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΜΥΡΟΝ επί την κεφαλήν, το καταβαίνον επί τον πώγωνα, τον πώγωνα του Ααρών, το καταβαίνον επί το στόμιον του ενδύματος αυτού, ως Η ΔΡΟΣΟΣ του Αερμών, η καταβαίνουσα επί τα όρη της Σιών...**». Όταν ο προφήτης Σαμουήλ έχρισε το Δαβίδ βασιλιά, κατά προσταγή του Θεού, τον έχρισε από το κεφάλι με λάδι, σύμβολο του χρίσματος του αγίου Πνεύματος. Το λάδι αυτό άρχισε να τρέχει προς τα κάτω, μέχρι που έφτασε στα πόδια του και χύθηκε στο χώμα γύρω του. Ο Ααρών, που αναφέρεται στον Ψαλμό ήταν ο χρισμένος από Θεό ιερέας Του και συμβολίζει τον Ιησού Χριστό, τον μόνο αρχιερέα και μεσίτη μας προς το Θεό. Το μύρο (το χρίσμα του αγίου Πνεύματος) από το κεφάλι του Ααρών άρχισε να τρέχει προς τα κάτω και έφτασε μέχρι το έδαφος.

Ο Ιησούς είναι η κεφαλή (η εξουσία) της εκκλησίας και το χρί-

σμα Του αρχίζει να ρέει προς τα κάτω και φτάνει μέχρι το κράσπεδο του ιματίου Του, φτάνει μέχρι το έδαφος, εκεί που είναι το χώμα. Το χώμα συμβολίζει το σαρκικό χριστιανό, γιατί ο Ησαΐας μας λέγει ότι «**άρτος δε τον όφεως θέλει είσθαι το χώμα**» (Ησαΐας ΞΕ:25). Ο Διάβολος, ο αρχαίος όφις, τρέφεται με σαρκικούς χριστιανούς, αλλά το χρίσμα της κεφαλής φτάνει μέχρι το χώμα, φτάνει μέχρι και το σαρκικό χριστιανό και αυτό είναι η συντριβή του εχθρού. Όταν ο σαρκικός χριστιανός ανακτήσει τις δυνάμεις του, ντυθεί με τα πνευματικά όπλα του και ριχτεί στη μάχη, τα πονηρά σχέδια του Διαβόλου και των στρατευμάτων του θα ματαιωθούν.

Ο εχθρός βλέποντας την εκκλησία να ζει σαρκικά, θεωρεί τη νίκη δική του, αλλά ο Κύριος στο λόγο Του υποσχέθηκε ότι στις τελευταίες ημέρες θα εκχέει το Πνεύμα Του «**επί πάσαν σάρκαν**», το χρίσμα Του θα αγγίξει όλο το σώμα Του, θα φτάσει μέχρι κάτω στη γη. Κάθε πιστός θα σπλιστεί με εξουσία και δύναμη και η δόξα του Ιησού θα φανερώνεται στο λαό Του. Ο Κύριος έχει φυλάξει τον «καλόν οίνον» για τον «έσχατο οίκον» Του και η δόξα του έσχατου οίκου, της εκκλησίας της Φιλαδέλφειας, δεν θα μπορεί να συγκριθεί με τη δόξα του πρώτου οίκου, της πρώτης εκκλησίας.

3. Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ

Τα δαιμονικά πνεύματα σήμερα εργάζονται με διαφορετικό τρόπο από εκείνον της εποχής του Ιησού. Τότε οι άνθρωποι, πιστεύοντας στο Θεό, δεχόντουσαν την ενέργεια των πονηρών πνευμάτων και ο τρόπος αντιμετώπισης ήταν ανάλογος. Σήμερα επειδή υπάρχει αθεΐα, απιστία και ορθολογισμός τα δαιμόνια δουλεύουν με αφανή τρόπο. Τους ανθρώπους που κατέχονται από πονηρά πνεύματα τους αποκαλούμε ψυχασθενείς ή διαταραγμένες προσωπικότητες. Τα Ψυχιατρεία σήμερα είναι γεμάτα με τρόφιμους που κατέχονται από δαιμονικά πνεύματα και η θεραπεία τους με τα γνωστά μέσα της ιατρικής επιστήμης είναι αδύνατη.

Η θεραπεία όλων αυτών είναι μόνον ο Κύριος Ιησούς. Αυτό εξαρτάται, **τόσο** από τους ίδιους εάν είναι ή όχι σε θέση που να μπορούν ανταποκριθούν, **όσο** και από την οικογένειά τους όταν

οι ίδιοι βρίσκονται σε κατάσταση αδυναμίας, κατά την οποία δεν μπορούν να ελέγξουν τον εαυτό τους.

Ο Διάβολος έχει κατορθώσει να πείσει τους ανθρώπους ότι η αιτία όλων αυτών των καταστάσεων δεν έχει καμιά σχέση μ' αυτόν, αλλά οφείλεται στο Θεό που δεν ενδιαφέρεται και δεν αγαπάει τον άνθρωπο, γιατί είναι ένας σκληρός Θεός. Ο Διάβολος όμως αναφέρεται στη Βίβλο ως «ο πατέρας του ψεύδους» και «ο πλανών την οικουμένην όλην». Πείθοντας τον άνθρωπο ότι φταίει ο Θεός, αμέσως κατορθώνει δύο πράγματα: **Πρώτον** ο ίδιος μπορεί να εργάζεται ανενόχλητα το καταστροφικό του έργο, και **δεύτερον** το πρόβλημα δεν λύνεται, αφού ο άνθρωπος δεν ζητεί βοήθεια από το Θεό, καθόσον Τον θεωρεί υπεύθυνο.

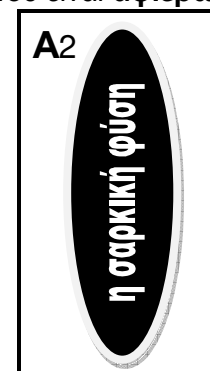
Ο Ιησούς Χριστός όμως ήρθε να ξεσκεπάσει και να καταστρέψει τα έργα του Διαβόλου, ήρθε για να ελευθερώσει τους δεσμίους. Κατά την επίγεια διακονία Του «*διήλθεν ενεργετών και θεραπέων ΠΑΝΤΑΣ τους καταδυναστευομένους υπό του Διαβόλου*» (βλ. Πράξεις 1':38). Αυτή είναι η διακονία της εκκλησίας σήμερα, να καταστρέφει ολοσχερώς τα έργα του Διαβόλου, συντρίβοντας τη δύναμή του, σπάζοντας τα δεσμά της αμαρτίας και γκρεμίζοντας τα οχυρά του.

Ο απόστολος Παύλος λέγει ότι «*δεν αγνοούμε τα διανοήματα του Διαβόλου*» (Β' Κορινθίους Β:11) και ο Κύριος σήμερα δίνει άφθονο πνευματικό φως και αποκάλυψη στο λαό Του, για να καθαριστεί και να ετοιμαστεί η νύμφη εκκλησία να συναντήσει τον ερχόμενο νυμφίο της Ιησού Χριστού. Παρακάτω θα αναφέρουμε περιπτώσεις εκδηλώσεων της καρδιάς πιστών ανθρώπων, οι οποίες δείχνουν με παραστατικό τρόπο το πώς ενεργεί ο εχθρός επάνω στη ζωή μας και εάν δεν προσέξουμε ανοίγουμε πόρτα για την είσοδο δαιμονικών πνευμάτων. Οι περιγραφές που θα ακολουθήσουν θα μας βοηθήσουν να διακρίνουμε σε ποια κατηγορία ανήκει ένας πιστός, ώστε να μπορούσε στη συνέχεια να τον βοηθήσουμε να ελευθερωθεί, αλλά και οι αδύνατοι στην πίστη να μην σκανδαλίζονται από διάφορες καταστάσεις.

Κάποτε ο Κύριος Ιησούς μου είχε αποκαλύψει τις καρδιές μερικών αδελφών με διάφορα παραστατικά σχήματα, ώστε να μου δώσει με απλό τρόπο να καταλάβω πως μπορεί ένας αδελφός να εξαπατηθεί από τον εχθρό και να του δώσει τόπο. Παρουσίασε την καρδιά του κάθε ατόμου **σαν ένα ορθογώνιο παραλληλόγραμμο**, το οποίο είχε άσπρο χρώμα, όταν ήταν γεμάτο από το Πνεύμα του Θεού και εκτελούσε με υπακοή το θέλημά Του και είχε μαύρο χρώμα, όταν υπήρχαν σαρκικές εκδηλώσεις και επιρροές δαιμονικών δυνάμεων. Υπήρχαν και περιπτώσεις με περισσότερα από δύο χρώματα, που αντιπροσώπευαν τις διαφορετικές εκδηλώσεις της προσωπικότητας ή των περισσότερων προσωπικοτήτων του ίδιου του ατόμου.

Συγκεκριμένα μου παρουσίασε τις καρδιές πέντε διαφορετικών ατόμων, **σαν αντιπροσωπευτικές περιπτώσεις**, οι οποίες αποτελούν τη βάση για όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις που μπορεί να παρουσιασθούν σ' ένα άλλο άτομο. Πρόκειται για πέντε κατηγορίες πιστών, τις οποίες παρουσιάζουμε αμέσως παρακάτω:

1. Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΠΙΣΤΟΣ: Η εικόνα του πρώτου ατόμου αποτελείται από ένα παραλληλόγραμμο, το οποίο αντιπροσωπεύει τον πιστό που είναι **αφιερωμένος στο Θεό**, είναι γεμάτος α-

πό τη δόξα Του και από το χρίσμα Του, ζει μέσα στο θέλημα Του, έχει τη δύναμη να αντιστέκεται στο Διάβολο και να συντρίβει τις πονηρές δυνάμεις του και γενικά να ζει μια συνεχή νικηφόρα πνευματική ζωή. Το σχήμα **A1** καλύπτεται ολόκληρο από **λευκό χρώμα** και

παριστάνει την εικόνα του **τέλειου πνευματικού ανθρώπου**, καθόσον σ' αυτή απουσιάζει παντελώς η σαρκική φύση του.

Αυτή όμως η εικόνα είναι μεν η πραγματική του ατόμου και το περιβάλλον του συνήθως αυτή γνωρίζει, αλλά δεν είναι η τέλεια

πνευματική εικόνα του. Ο Λόγος του Θεού μας προτρέπει να γίνουμε τέλειοι και να ομοιωθούμε στη φύση και στο χαρακτήρα του Ιησού. Αυτό προϋποθέτει συνεχή αγώνα, γιατί έχουμε να διεξάγουμε μάχη σε τρία μέτωπα: (1) Με το ΔΙΑΒΟΛΟ και τις δυνάμεις του, (2) με τον ΚΟΣΜΟ και το σύστημά του, και (3) με τη ΣΑΡΚΑ μέσα μας.

Το σχήμα **A2** δείχνει μια άλλη πλευρά του πνευματικού ατόμου, δείχνει τη **σαρκική φύση** που υπάρχει μέσα του, η οποία είναι υποταγμένη και ελέγχεται. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν καθόλου σαρκικές εκδηλώσεις του πιστού, απλά αυτές είναι ελάχιστες. Στην περίπτωση που εξετάζουμε το άτομο έχει μόνο μια προσωπικότητα, την πνευματική που κατισχύει πάντοτε της σαρκικής φύσης. Κατά συνέπεια, ο πιστός αυτός σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να κατέχεται από πονηρά δαιμονικά πνεύματα, αντίθετα χρησιμοποιεί τη δοσμένη από τον Ιησού Χριστό εξουσία και τη δύναμη για να συντρίβει τις σατανικές δυνάμεις.

2. Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ και ΣΑΡΚΙΚΟΣ ΠΙΣΤΟΣ: Η εικόνα του δεύτερου ατόμου αποτελείται από δύο παραλληλόγραμμα, εντελώς διαφορετικά μεταξύ τους. Το ένα (λευκό χρώμα) αντιπροσωπεύει την πνευματική φύση του πιστού, η οποία όταν εκδηλώνεται είναι γεμάτη από την παρουσία της δόξας του Ιησού και μά-

A
ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ
της δόξας
του Ιησού

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΦΩΣ
ΑΛΗΘΕΙΑ

B
ΕΠΙΔΡΑΣΗ
των
δαιμονικών
πνευμάτων

ΑΔΙΚΙΑ
ΣΚΟΤΑΔΙ
ΨΕΥΔΟΣ

και μάλιστα σε τέτοιο βαθμό, που να δείχνει ότι απουσιάζει παντελώς από το άτομο αυτό η αμαρτωλή φύση του. Το άλλο (μαύρο χρώμα) αντιπροσωπεύει τη σαρκική φύση του, η οποία όταν εκδηλώνεται κάτω από την επίδραση των δαιμονικών πνευμάτων, δείχνει ότι απουσιάζει παντελώς η πνευματική του φύση. Εδώ έχουμε μια συνεχή σύγκρουση μεταξύ της ΣΑΡΚΑΣ και του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ και τότε υπερισχύει η μία φύση και

πότε η άλλη. Ο Παύλος γράφει ότι «*η ΣΑΡΞ επιθυμεί εναντίον του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, το δε ΠΝΕΥΜΑ εναντίον της ΣΑΡΚΟΣ, ταύτα δε αντίκειται προς άλλα*» (Γαλάτας Ε:17).

Τα άτομα που παρουσιάζουν αυτή την εικόνα έχουν δύο ξεχωριστές προσωπικότητες. Όταν ενεργεί η μία (η **A'**) η άλλη (η **B'**) δεν εκδηλώνεται, και το αντίστροφο. Υπάρχει περίπτωση κάποιος να έχει γνωρίσει μόνο τη μία προσωπικότητα και ποτέ να μην έχει γνωρίσει την άλλη. Το αποτέλεσμα είναι να έχει εσφαλμένη γνώμη για το άτομο αυτό. Εάν έχει γνωρίσει και τις δύο προσωπικότητές του, τότε το πιο πιθανόν που μπορεί να συμβεί είναι να έχει μέσα του σύγχυση. Δεν μπορεί να καταλάβει, πως είναι δυνατόν, ένας άνθρωπος του Θεού τη μια φορά να παρουσιάζεται γεμάτος από το χρίσμα Του, να δίνει τη μαρτυρία, ακόμα και να κηρύττει το Λόγο του Θεού και από τη διακονία του να σώζονται ψυχές και να ενεργούνται σημεία και τεράστια και κάποια άλλη φορά το ίδιο το άτομο να ξεπέφτει τόσο χαμηλά, που να παρουσιάζει έναν τελείως διαφορετικό χαρακτήρα, γεμάτο πάθη, σαρκικότητα και αδυναμίες.

Όταν συμβαίνουν τέτοιες καταστάσεις μέσα στο σώμα του Χριστού προκαλούν σκάνδαλο, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ακαταστασία πνευματική. Το άτομο που έχει αυτή τη διπλή προσωπικότητα φιλοξενεί μέσα του **το πνεύμα της σχιζοφρένειας**. Επειδή όμως δεν το γνωρίζει ή επειδή φιλοξενεί μέσα του πνεύμα εγωισμού δεν θέλει να το παραδεχτεί και δεν το εξομολογείται στον Κύριο. Κατά συνέπεια δεν υπάρχει και ελευθερία.

Στη διακονία μας έχουμε συναντήσει αρκετά άτομα με αυτή τη διχασμένη προσωπικότητα. Δεν είναι η συνηθισμένη περίπτωση που κάποιος αδελφός πέφτει πνευματικά, μετά σηκώνεται και μετά ξαναπέφτει και πάλι σηκώνεται. Εδώ η εικόνα αυτή αναφέρεται αποκλειστικά σε πιστούς, που παρουσιάζουν δύο διαφορετικούς χαρακτήρες, σαν να είναι δύο ξεχωριστοί άνθρωποι. Ο Θεός θέλει τα μέλη μας να είναι **όπλα ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**, ο Διάβολος θέλει το αντίθετο να είναι **όπλα ΑΔΙΚΙΑΣ** και αυτή την εικόνα παρουσιάζει εδώ ο πιστός. Τη μία αφήνει το Θεό να τον χρησιμοποιήσει για τη δόξα Του και τα μέλη του γίνονται όπλα κατά του εχθρού και την

άλλη πέφτει στην παγίδα του εχθρού και δίνει όπλα στο Διάβολο για να επιφέρει καταστροφή επάνω του και στους γύρω του (βλ. Ρωμαίους 5:12-14).

Ο Θεός είναι ΑΓΙΟΣ, έχει ΑΓΙΑ σχέδια και ΑΓΙΟΥΣ σκοπούς και θέλει να Τον υπηρετούν ΑΓΙΟΙ, που να είναι εύχρηστα σκεύη στα χέρια Του, γι' αυτό σήμερα αποκαλύπτει τα διανοήματα και τις μεθοδείες του εχθρού, ώστε ο λαός Του να καθαρισθεί «*από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, εκπληρώντες αγιοσύνην εν φόβω Θεού*» (Β' Κορινθίους 2:1).

3. Ο ΣΑΡΚΙΚΟΣ ΠΙΣΤΟΣ: Εικόνα του τρίτου ατόμου αποτελείται από ένα παραλληλόγραμμο, το οποίο παριστάνει το σαρκικό χριστιανό. Τα άτομα που παρουσιάζουν αυτή την εικόνα

δεν έχουν δύο ξεχωριστές προσωπικότητες όπως στην προηγούμενη περίπτωση, αλλά μία τη σαρκική, μέσα από την οποία ξεπηδά η αλήθεια που βρίσκεται κρυμμένη στο βάθος της. Τα άτομα αυτά έχουν αναγέννηση, αλλά δεν προχώρησαν στην πνευματική αύξηση, παρέμειναν στάσιμα

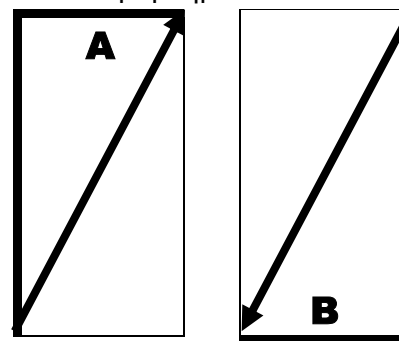
και ζουν μια ζωή πνευματικά χλιαρή. Η σαρκική φύση υπερισχύει της πνευματικής όταν ο πιστός δίνει τόπο στο Διάβολο και δεν αφήνει τον Κύριο να μορφώσει το χαρακτήρα του.

Τα άτομα αυτά συνήθως παρουσιάζουν δειλία και φόβο στο να ομολογούν τον Ιησού Χριστό, φοβούνται να αποκαλυφτούν, συμβιβάζονται με διάφορες καταστάσεις και αναβάλλουν να πάρουν θετικές αποφάσεις και κατά συνέπεια δεν ευθυγραμμίζονται με το λόγο του Θεού.

Η τρίτη κατηγορία που εξετάζουμε είναι το εντελώς αντίθετο της πρώτης. Στην πρώτη έχουμε την εικόνα του πνευματικού πι-

στού που «*περιπατεί κατά το Πνεύμα*» (βλ. Γαλάτας Ε:16) και που μέσα του έχει κρυμμένη και υποταγμένη τη σαρκική φύση. Στην τρίτη έχουμε το **σαρκικό πιστό** που «*εκπληροί την επιθυμίαν της σαρκός*» και που μέσα του έχει κρυμμένη την πνευματική φύση.

4. Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΠΙΣΤΟΣ: Εικόνα του τέταρτου ατόμου αποτελείται από δύο παραλληλόγραμμο, τα οποία παριστάνουν το αγώνα του πιστού να κατισχύσει ενάντια στις πονηρές δυνάμεις και στα προβλήματα που του δημιουργούν. Πρόκειται για **δύο διαφορετικές ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ** του ίδιου του ατόμου και όχι για **δύο διαφορετικές ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ**. Το άτομο αυτό δεν μπορούμε σε καμιά περίπτωση να το χαρακτηρίσουμε σχιζοφρενικό, γιατί μία είναι η προσωπικότητά του, η πνευματική, που μας δείχνει τον αγώνα της να υπερισχύει της σάρκας και των προβλημάτων:

«*Όσοι δε (είναι) του Χριστού, ΕΣΤΑΥΡΩΣΑΝ την σάρκα μου με τα πάθη και τας επιθυμίας*» (Γαλάτας Ε:24).

«*Όσοι δε (είναι) του Χριστού, ΕΣΤΑΥΡΩΣΑΝ την σάρκα μου με τα πάθη και τας επιθυμίας*» (Γαλάτας Ε:24).

Στην Α' περίπτωση έχουμε ένα ορθογώνιο τρίγωνο ανεστραμμένο και συμβολίζει τον πιστό που έχει κερδίσει μια πνευματική μάχη. Ο πιστός βρίσκεται πλέον σε πλεονεκτική θέση έναντι του εχθρού. Όπως βρίσκεται το τρίγωνο ανάποδα, μπορεί να περπατάει επάνω στην οριζόντια επιφάνεια (όπως δείχνει το βέλος), που φανερώνει ότι κάτω από τα πόδια του βρίσκονται όλα τα προβλήματα και όλες οι δυσκολίες. Έχει πεποίθηση και ελέγχει τις καταστάσεις. Κάτω από τα πόδια του βρίσκεται όλη η δύναμη του εχθρού, όπως το υποσχέθηκε ο Ιησούς Χριστός στην εκκλησία Του, λέγοντας: «*Ιδού, δίδω εις εσάς την ΕΞΟΥΣΙΑΝ του να πατήτε επι όφρων και σκορπίων και επί ΠΑΣΑΝ την δύναμιν του εχθρού, και ΟΥΔΕΝ θέλει σας βλάψει*» (Λουκάς 1:19).

Στη Β' περίπτωση συμβαίνει το αντίθετο. Έχουμε επίσης

ένα ορθογώνιο τρίγωνο, η βάση του οποίου βρίσκεται στο έδαφος (όπως δείχνει το βέλος). Παριστάνει τον πιστό που στον πνευματικό πόλεμο έχει χάσει κάποια μάχη, έχει πέσει στο έδαφος και βρίσκεται κάτω από την πίεση των προβλημάτων. Είναι αδύνατον να σταθεί στην κορυφή του τριγώνου, πρέπει να αντισταθεί και να αντιστρέψει τις καταστάσεις, ώστε η βάση του τριγώνου (που παριστάνει τα προβλήματα) να βρεθεί επάνω και αυτός να πατά επάνω στα προβλήματα.

5. Ο ΑΚΑΤΑΣΤΑΤΟΣ ΠΙΣΤΟΣ: Εικόνα του πέμπτου ατόμου αποτελείται από περισσότερα των δύο παραλληλόγραμμων, τα οποία παριστάνουν τις *διαφορετικές εκδηλώσεις* των προσωπικοτήτων του. Μπορεί τη μία φορά να παρουσιάζεται σαν **πνευματικός** αδελφός, την άλλη σαν **σαρκικός**, κάποια άλλη φορά σαν

A	B	Γ	Δ
χλιαρός	πνευματικός	σαρκικός	διπρόσωπος

σαν **αγωνιστής** χριστιανός και άλλοτε να παρουσιάζει **χλιαρότητα**, ή **διπροσωπία** ή κάποια άλλη εκδήλωση της σάρκας. Ενεργεί ανάλογα με την περίπτωση και όπως τον βολεύει. Τα άτομα που παρουσιάζουν αυτό το χαρακτήρα συνήθως

είναι ακατάστατα στην πνευματική τους ζωή. Δεν μπορούν, αλλά και δεν επιδιώκουν να ευθυγραμμιστούν με το θέλημα του Θεού.

Είναι άτομα που δημιουργούν διχοστασίες μέσα στο σώμα του Χριστού και δεν μπορείς να τα εμπιστευθείς και να τους αναθέσεις υπευθυνότητες μέσα στο έργο του Θεού. Εφόσον δεν μετανοούν και εμμένουν στην κατάσταση αυτή, πρέπει να αποκόπτονται από το σώμα της εκκλησίας, γιατί γίνονται εμπόδιο και πρόσκομμα στην πνευματική πρόοδο των άλλων πιστών: «*Να απομακρύνησθε από ΠΑΝΤΟΣ ΑΔΕΛΦΟΥ ατάκτως περιπατούντος...*» (Β΄ Θεσσαλονικείς Γ:6), και «*Να μη συναναστρέφησθε, εάν τις αδελφός ονο-*

μαζόμενος, ήναι πόρνος, ή πλεονέκτης, ή ειδωλολάτρης, ή λοιδωρος, ή μέθυσος, ή άρπαξ, με τον τοιούτον μηδέ να συντρέγητε» (Α΄ Κορινθίους Ε:11 /βλέπε επίσης: Ρωμαίους Ις':17-18, Α΄ Τιμόθεου ζ':3-6, Β΄ Θεσσαλονικείς Γ:14).

Τα άτομα αυτά είναι φανερό ότι έχουν σχιζοφρενική προσωπικότητα. Εάν δεν επιποθήσουν και εκζητήσουν την απελευθέρωσή τους, η πορεία τους θα έχει τραγική κατάληξη. Χωρίς να το αντιληφτούν θα ελέγχονται από τα πονηρά πνεύματα, **έχοντας απατηθεί και πλανηθεί**. Για όλη την κατάστασή τους θα κατακρίνουν τους άλλους αδελφούς και γενικά θα απορρίπτουν το σύνολο των πιστών, κατηγορώντας τους ότι έχουν ξεφύγει από την υγιή διδασκαλία του λόγου του Θεού. Θα φτάσουν στο σημείο να μη δέχονται ότι υπάρχουν πλέον «σωστοί» αδελφοί.

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ «ΣΠΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ»

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

Αυτές είναι οι πέντε βασικές κατηγορίες των πιστών, που αναφέρθηκαν στο προηγούμενο κεφάλαιο, όπου φανερώνεται ο τρόπος με τον οποίο ενεργεί ο εχθρός για να επιτύχει τους σκοπούς του. Αλλά ο Ιησούς ξεσκεπάζει τις μεθοδείες του και τα έργα του ματαιώνονται. Ο απόστολος Παύλος λέγει «*Ούτως ας μας θεωρή (πας) άνθρωπος, ως υπηρέτας του Χριστού, και ΟΙΚΟΝΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ του Θεού...*» (Α' Κορινθίους Δ:1). Οικονόμος είναι αυτός που διαχειρίζεται τα οικονομικά, είτε στο σπίτι του, είτε στο χώρο εργασίας του, κλπ. Ο πιστός είναι «**οικονόμος των μυστηρίων**» του Θεού, δηλαδή είναι διαχειριστής των μυστηρίων που ο Θεός του αποκάλυψε. Και ένα από τα μυστήρια του Κυρίου είναι η αποκάλυψη των σατανικών σχεδίων του εχθρού. Καμιά πλέον δύναμη δεν μπορεί να κατισχύσει της εκκλησίας. Το χρίσμα της κεφαλής ρέει σε όλο σώμα και η αποκάλυψη και η γνώση του Κυρίου γεμίζει το λαό Του.

Ο καθένας πιστός, από την αρχή της συνάντησής του με τον Ιησού, αρχίζει να καθίσταται οικονόμος «*της πολυειδούς χάριτος του Θεού*» (Α' Πέτρου Δ:10) και εφόσον στέκεται πιστός σ' αυτό που ο Κύριος του εμπιστεύθηκε, θα τον πλημμυρίσει με την αποκάλυψη του λόγου Του και επί πολλών θα τον καταστήσει. Αυτή είναι η ενέργεια του Κυρίου επάνω στο λαό Του, ξεσκεπάζει τα έργα του εχθρού. Αναφέρουμε μερικές περιπτώσεις:

1. Κάποτε, γινόταν προσευχή απελευθέρωσης για μια αδελφή

που θα την αποκαλούμε Αλίκη (το όνομα δεν είναι πραγματικό) και ο Κύριος έδειξε μια όραση, αποκαλύπτοντας τον τρόπο με τον οποίο εργαζόταν ο Πονηρός. Έδειξε μια παράσταση ενός τοπίου (ένα ντεκόρ), το πίσω μέρος του οποίου ήταν **σκοτεινό**, ενώ το μπροστινό μέρος άρχιζε να ανθίζει σαν ένα μπουκέτο που είχε μόνο **τρία κλαράκια**. Πίσω από το σκοτεινό ντεκόρ υπήρχε ένα **φράγμα ομίχλης**. Ακόμα πιο πίσω υπήρχε ένα **τριπλό κηροπήγιο** που ήταν σβηστό και που η βάση του ήταν χρυσή. Μπροστά από το κηροπήγιο υπήρχε ένα **φέρετρο**, στο οποίο από το ένα μέρος είχε γραμμένο ένα μεγάλο «**A**» και στο άλλο μέρος υπήρχε επίσης γραμμένο ένα γράμμα, αλλά αυτό δεν φαινόταν καθαρά, γιατί το κηροπήγιο το έκρυβε. Σε μια στιγμή τα **τρία κεριά** αρπάζουν για λίγο φωτιά.

Ο Κύριος δίνοντας την παραπάνω όραση, ταυτόχρονα έδινε και την εξήγηση: Το πίσω μέρος του τοπίου που ήταν σκοτεινό, συμβόλιζε **προηγούμενες διδασκαλίες πλάνης**, που υπήρχαν μέσα στην αδελφή Αλίκη. Το μπροστινό μέρος που άρχισε να ανθίζει συμβόλιζε **πολύ καρπό** που έρχεται στο μέλλον, αλλά θα συνοδεύεται από θλίψη, καθόσον είχε τρία μόνο κλαράκια.

Ο αριθμός τρία (3) μέσα στη Βίβλο είναι σύμβολο θλίψης:

- Τρία ακάθαρτα πνεύματα βγήκαν από το στόμα του Δράκοντα, του Διαβόλου (βλ. Αποκάλυψη Ιζ':13).
- Τρία εξάρια (666) είναι ο αριθμός του Αντίχριστου (βλ. Αποκάλυψη ΙΓ:18).
- Τρεις ημέρες έμεινε ο Ιησούς στον τάφο (Ιωάννης ΚΔ:7 /κλπ).
- Τρεις νέοι ρίχτηκαν από το Βαβυλώνιο βασιλιά στο καμίνι της φωτιάς (Δανιήλ Γ').
- Τρεις φορές αρνήθηκε τον Ιησού ο Πέτρος το βράδυ της σύλληψής Του (βλ. Ματθαίος Κς':69-75).
- Τριάμισι χρόνια θα είναι η περίοδος της μεγάλης θλίψης, δηλαδή λίγο περισσότερο από τρία χρόνια, που σημαίνει υπερβολική θλίψη.

Το τριπλό κηροπήγιο που ήταν σβηστό συμβόλιζε **ψευδο-διδασκαλίες** που είχαν επιφέρει θλίψη στην Αλική, αλλά τώρα είχαν σβηστεί, γιατί οι ψευδοδιδασκαλίες είχαν απορριφτεί. **Το χρυσάφι** που υπήρχε στη βάση του κηροπήγιου συμβόλιζε **τη θεότητα του Ιησού Χριστού**. Στην Παλαιά Διαθήκη πολλά σκεύη που ήταν μέσα στο ναό, όπως και η Κιβωτός της Διαθήκης αποτελούνταν από 2 κυρίως υλικά, από **ξύλο γοφέρ** και από **χρυσάφι** που ήταν καλυμμένο το ξύλο. Το ξύλο συμβόλιζε την ανθρώπινη φύση του Μεσσία που θα ερχόταν και το χρυσάφι τη θεότητά Του. Εδώ έχουμε τον "τύπο" και το "αντίτυπο, ο Ιησούς είναι η φανέρωση του Πατέρα, είναι «ο Θεός (ο ένας και μόνο και υπάρχει) εν Χριστώ Ιησού». Τα δαιμόνια εδώ στην όραση εκμεταλλεύονταν τη θεότητα του Ιησού για να προωθήσουν διδασκαλίες πλάνης σχετικά με το πρόσωπό Του, ώστε να εξαλείψουν, εάν είναι δυνατόν, τελείως το όνομα του Ιησού μέσα από τις εκκλησίες και δυστυχώς στον τομέα αυτό έχουν επιτύχει αρκετά το σκοπό τους, γιατί πολλές φορές το όνομα του Ιησού δεν ακούγεται ούτε και στις προσευχές, παρά μόνο εκφράσεις, όπως "θεέ μου", "κύριέ μου", "σωτήρα μου" κλπ. Αυτές τις προσευχές και τις εκφράσεις ο Διάβολος δεν τις φοβάται, ούτε τον τρέπουν σε φυγή, γιατί και αυτός είναι "θεός του κόσμου τούτου" και αυτός είναι "κύριος", έχοντας εξουσία επάνω στους απειθείς. Στην όραση υπήρχε αποκάλυψη για διδασκαλίες πλάνης με κύριο χαρακτηριστικό της πλάνης τον αριθμό τη θλίψης και του πόνου, που είναι ο αριθμός 3, διδασκαλίες που προσπαθούν να θαμπώσουν, ή να εξαλείψουν, ή να κρύψουν τη λάμψη του χρυσαφιού, που αντιπροσωπεύει τη θεότητα του Ιησού.

Το φέρετρο συμβόλιζε το θάνατο του Ιησού Χριστού, που πέθανε για να μας φανερώσει ότι Αυτός είναι το «Α» και το «Ω», αλλά στην όραση το «Ω» δεν φαινόταν, γιατί ήταν κρυμμένο, πίσω από τις ψευδοδιδασκαλίες, που εδώ συμβολίζονταν με **τρια** κεριά. Ο Ιησούς είναι «*το Α και το Ω, η Αρχή και το Τέλος, ο Πρώτος και ο Εσχάτος, ο Παντοκράτωρ*» (Αποκάλυψη Α:8). Εδώ ο Ιησούς φανερώνεται ως ο «Παντοκράτωρ», γνωρίζουμε όμως ότι δεν υπάρχουν ΠΟΛΛΟΙ «Παντοκράτορες», αλλά μόνον «ΕΝΑΣ», ο Πατέρας, ο

οποίος φανερώθηκε «εν Υιώ» και αυτό θέλουν να εξαλείψουν ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του, να μειώσουν τον Ιησού και να διασπάσουν τη λατρεία Του, κατά τα πρότυπα των αρχαίων ειδωλολατρικών θεοτήτων.

Στη Βαβυλώνα ήταν η τριαδική θεότητα Νεβρώδ, Σεμίραμις και Θαμμούζ. Στο βιβλίο «**ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ**» (κεφ.15) αναφέραμε την περίπτωση, όπου το δαιμόνιο που ήταν μέσα στη κοπέλα για την οποία γινόταν προσευχή απελευθέρωσης, στην αρχή αποκαλύφθηκε ως «**Ιησούς του Ναυή**», προσπαθώντας να μας παραπλανήσει, αλλά όταν διατάχθηκε στο όνομα του Ιησού να φανερωθεί η πραγματική του ταυτότητα, τότε αποκαλύφθηκε ως «**Σεμίραμις**».

Στην Αίγυπτο είχαμε τις θεότητες Άμμων Ρα, Ίσις και Όσιρις. Στην Περσία υπήρχε η ουράνια τριάδα Αχούρα Μάζντα, Αριμάν και Μίθρα. Στην Ελλάδα είχαμε την Εκάτη την Τρισυπόστατη ή Φωτοβόλο, που ήταν η πανίσχυρη "Κυρία των 3 βασιλείων: Γης Ουρανού και Θάλασσας" (**ΣΗΜΕΙΩΣΗ**: Περισσότερες λεπτομέρειες για τις αρχαίες ειδωλολατρικές θεότητες, διαβάστε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο: «**ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ & Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ**»).

Η φωτιά που άρπαξαν για λίγο τα κεριά ήταν «ξένο πυρ», διδασκαλίες πλάνης και όχι αληθινή φωτιά του Πνεύματος του Θεού. Τα κεριά στις αρχαίες ειδωλολατρικές λατρείες, αλλά και στη μετέπειτα χριστιανική περίοδο, ανάβονται σαν η εξωτερική εκδήλωση της λατρείας του πιστού προς το θείο.

Ο Κύριος με αυτόν την όραση αποκάλυψε τον τρόπο με τον οποίο είχε εξαπατηθεί η αδ. Αλική και μέσα της φιλοξενούσε πνεύματα πλάνης και ψευδοδιδασκαλιών που βασικά αφορούσαν τη θεότητα του Ιησού. Τα πνεύματα αυτά, παρ' όλο που η δράση τους είχε αποκαλυφτεί και είχαν απορριφτεί από την παραπάνω αδελφή, εξακολουθούσαν να παραμένουν μέσα της και να την επηρεάζουν αρνητικά στο να προχωρήσει σε περισσότερη εκζήτηση του προσώπου του Ιησού και σε αγιασμό. Στη συνέχεια τα πνεύματα αυτά επιτιμήθηκαν. Το συμπέρασμα είναι ότι δεν αρκεί

να καταλάβουμε και να απορρίψουμε διάφορες αμαρτίες ή διδασκαλίες πλάνης από τη ζωή μας, αλλά πρέπει να επιτιμήσουμε και να ξεριζώσουμε από την καρδιά μας και την αιτία που τις προκαλούν.

2. Σε κάποια άλλη περίπτωση που γινόταν προσευχή για έναν αδελφό, ο Κύριος έδειξε να τον περιβάλλει ένα **σιδερένιο στεφάνι**, που στην πραγματικότητα ήταν ένας **ισχυρός πονοκέφαλος** που είχε το άτομο αυτό. Όταν διατάχτηκε να σπάσει το σιδερένιο στεφάνι και να φύγει ο πόνος, αμέσως φάνηκαν να ξεφυτρώνουν **δύο ζωάκια**. Το ένα έφερε το όνομα «**περιέργεια**» και το άλλο «**φλυαρία**» το κύριο χαρακτηριστικό της οποίας ήταν αστεία που πικραίνουν. Θα έχετε παρατηρήσει σε διάφορες παρέες, να υπάρχει κάποιο άτομο που να εκφράζεται μ' αυτό τον τρόπο. Τα πνεύματα αυτά ήταν η αιτία που προκαλούσαν τον πονοκέφαλο.

3. Σε μία άλλη περίπτωση, ενώ γινόταν προσευχή επάνω σε ένα άτομο ο Κύριος έδειξε **τέσσερα ζώα**, τα οποία ήσαν (κατά σειρά) ένα άσπρο ΑΛΟΓΟ, μια μικρή ΦΩΚΙΑ, ένα μικρό ΠΟΥΛΑΚΙ και ένας ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ. Τα ζώα αυτά, συμβόλιζαν διάφορες πονηρές δαιμονικές εκδηλώσεις:

(1) Ένα άσπρο ΑΛΟΓΟ με το πρόσωπο στραμμένο προς τα πίσω. Συμβόλιζε την **υπερηφάνεια** που υπήρχε κρυμμένη μέσα στο άτομο αυτό και δεν φαινόταν. Ο Ιησούς θέλει να ομοιωθούμε με Αυτόν και να έχουμε ζωή ταπείνωσης.

(2) Μια μικρή ΦΩΚΙΑ που της άρεσε να ξαπλώνει στο ήλιο και να απολαμβάνει τη ζέστη. Μετά από λίγο σηκώθηκε και πήγε να πει νερό και μετά ξανακάθισε. Η φώκια ήταν και στη θάλασσα (στον κόσμο) και στην ξηρά (σε σταθερό έδαφος, που είναι ο Ιησούς). Συμβόλιζε την **πνευματική καλοπέραση** και ότι δεν ήθελε να **κακοπαθήσει** για το ευαγγέλιο του Χριστού.

(3) Στους δύο ώμους του υπήρχαν από τη μια μεριά ένα μικρό ΠΟΥΛΑΚΙ με το κεφάλι του προς τα πίσω και από την άλλη ένας ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ. Το μικρό πουλί συμβόλιζε τη **δειλία** και την **έλλειψη θάρρους** να ομολογήσει τις αλήθειες του Λόγου του Θεού και

ο παπαγάλος συμβόλιζε τη ροπή **να φλυαρεί** και να λέγει συνέχεια τα ίδια πράγματα.

(4) Μια ΚΟΤΑ που είχε **ουρά ΠΑΓΩΝΙΟΥ**, που συμβόλιζε την καταλαλιά (κουτσομπολιό) καμουφλαρισμένη με υπερηφάνεια.

4. Σε κάποια άλλη περίπτωση που γινόταν προσευχή επάνω σε μια αδελφή, ο Κύριος την έδειξε να περπατά επάνω σ' ένα δρόμο που ήταν από **κάρβουνο** και **νερό**. Το κάρβουνο συμβόλιζε την ΠΛΑΝΗ, το πνευματικό σκοτάδι που ήταν μέσα της και το νερό συμβόλιζε τον ΙΗΣΟΥ που είναι το ζωντανό νερό και η μόνη αλήθεια. Μέσα της ήταν ανακατεμένα η πλάνη του Διαβόλου και το φως του Ιησού.

Στη συνέχεια ο Κύριος έδειξε ένα **αναποδογυρισμένο βάζο** και δίπλα του ήταν **δάφνες** χωρίς ρίζες. Οι δάφνες συμβολίζουν τις νίκες στη ζωή του πιστού, αλλά ήσαν χαμένες νίκες, γιατί το βάζο ήταν πεσμένο κάτω και οι δάφνες πεταμένες δίπλα, χωρίς ρίζες και νερό. Το βάζο συμβολίζει το άτομο, που πρέπει ο Κύριος να το γεμίσει με τη χάρη και το έλεός Του, καθώς και με το Πνεύμα Του, για να έχει νίκες στον πνευματικό πόλεμο με τον εχθρό της ψυχής μας και τις πονηρές δυνάμεις του.

Σε λίγο φανερώθηκε ένα **μικρό ζωάκι με δαγκάνες** που έτρωγε λίγο-λίγο από την καρδιά της. Έτρωγε το λόγο της αλήθειας μέσα από την καρδιά της. Αποκαλύφτηκε ότι οι δύο δαγκάνες ήταν πνεύματα **γκρίνιας** (γογγυσμού) και **αρνητικού λόγου** (γρουσουζιά).

ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ (η δύναμη του λόγου)

Οι λίγες περιπτώσεις που αναφέραμε παραπάνω δείχνουν τον τρόπο με τον οποίο ο Κύριος Ιησούς αποκαλύπτει τις μεθοδείς του εχθρού, ξεσκεπάζει τα έργα του και δίνει τη νίκη στο λαό Του. Πιστεύω ότι σήμερα η εκκλησία βρίσκεται σε πλεονεκτική θέση έναντι του εχθρού, έχει υπεροχή πνευματικών όπλων και δυνάμεων και συνεχή-αυξανόμενη αποκάλυψη του λόγου του Θεού. Τα διανοήματα του εχθρού αποκαλύπτονται, η εκκλησία καθαρίζει-

ται και το όνομα του Κυρίου Ιησού υψώνεται και δοξάζεται, γιατί είναι γεγραμμένο ότι στο όνομα αυτό θα κάμψει «...*ΠΑΝ γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και ΠΑΣΑ γλώσσα θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός (είναι) ΚΥΡΙΟΣ, εις δόξαν Θεού Πατρός*» (Φιλιππησίους Β:10-11).

Εκείνο που θα πρέπει να προσέξει ιδιαίτερα η εκκλησία των τελευταίων καιρών για να έχει βέβαιη τη νίκη είναι η χρησιμοποίηση του λόγου. Ο αδελφός Ιάκωβος λέγει ότι «*εάν κάποιος δεν πταίη εις λόγον, ούτος (είναι) ΤΕΛΕΙΟΣ ΑΝΗΡ*» (Ιάκωβος Γ:2). Ο λόγος που εξέρχεται από τα χείλη μας έχει τη δύναμη να ζωοποιεί, να δίνει χαρά και ευλογία, αλλά έχει και τη δύναμη να κακοποιεί, να δίνει θλίψη και πόνο, έχει τη δύναμη να δίνει ΖΩΗ ή ΘΑΝΑΤΟ: «*Θάνατος και ζωή (είναι) εις την χείρα της γλώσσης, και οι αγαπώντες αυτήν, θέλουσι φάγει τους καρπούς αυτής*» (Παροιμίες ΙΗ:21). Αυτή την ιδιότητα της γλώσσας τη γνωρίζει πολύ καλά ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του και είναι ένα από τα πιο ισχυρά όπλα που διαθέτει για να καταστρέψει την εκκλησία.

Ο θετικός λόγος (ευλογίες) και ο αρνητικός λόγος (κατάρεις), που εξέρχεται από τα χείλη μας ανήκουν στο αόρατο πνευματικό βασίλειο και είναι φορείς υπερφυσικής πνευματικής δύναμης. Οι ευλογίες, που εξέρχονται από τα χείλη μας πάντοτε παράγουν καλά αποτελέσματα, ενώ αντίθετα οι κατάρεις πάντοτε παράγουν βλαβερά αποτελέσματα, που δεν περιορίζονται σε ένα ή δύο ή περισσότερα άτομα, αλλά μπορούν να επηρεάσουν ολόκληρες οικογένειες, συνοικίες, κοινότητες, λαούς και έθνη.

Ο Ιησούς είπε ότι «*Εάν δύο συμφωνήσουν επί της γης ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ, για το οποίο θα έκαναν αίτηση στον ουράνιο Πατέρα, θα γίνει σ' αυτούς...*» (βλ. Ματθαίος ΙΗ:19). Η συμφωνία στο λόγο εδώ στη ΓΗ, παράγει ευλογίες από τον ΟΥΡΑΝΟ. Το αντίθετο ακριβώς, εάν δύο διαφωνήσουν και εκφέρουν τον αρνητικό λόγο εδώ στη γη, θα παράγει και αρνητικά αποτελέσματα από τον ουράνιο. **Η ευλογία ή η κατάρα βρίσκεται στη δική μας γλώσσα.** Το βασικό όπλο του Σατανά για να επιτύχει τους καταχθόνιους σκο-

πούς του είναι να χρησιμοποιεί τη γλώσσα μας, αλλιώς θα αποτελούμε συνεχή σοβαρή απειλή για το βασίλειό του.

Ο Κύριος Ιησούς στη διακονία απελευθέρωσης έχει αποκαλύψει ότι υπάρχουν ισχυρά ακάθαρτα πνεύματα που κατοικούν στη γλώσσα του ανθρώπου και **η αποστολή τους είναι να ελέγχουν τη γλώσσα του, ώστε να μην εξέρχεται από αυτή τίποτα το αγαθό.** Το πνεύμα αυτό πάντοτε συνεργάζεται με άλλα πνεύματα απάτης και πλάνης, ώστε να εδραιώσουν τη θέση τους στο άτομο και να έχουν τον πλήρη έλεγχο επάνω του. Αυτό το κατορθώνουν σχετικά πολύ εύκολα, καθόσον έχουν εξαπατήσει το άτομο, κάνοντάς το να πιστεύει ότι πολλές εκφράσεις του δεν έχουν αρνητικό χαρακτήρα, ή δεν βλάπτουν κανένα, ή είναι συνηθισμένες λέξεις της καθημερινής ζωής. **ΕΥΛΟΓΙΑ** σημαίνει «*καλός λόγος*» και τα δαιμόνια δεν θέλουν τίποτα καλό να βγαίνει από το στόμα μας. **ΚΑΤΑΡΑ** σημαίνει «*λόγος κρίσης*» ή λόγος καταστροφής, λόγος που φέρνει πρόβλημα και συμφορά και αυτό θέλουν και επιδιώκουν τα πονηρά πνεύματα να γίνεται.

Εκείνο που θα ήθελα να τονίσω ιδιαίτερα για το θέμα που εξετάζουμε, τις ψυχασθένειες γενικά, είναι ότι πολλές φορές εμείς οι ίδιοι με τα λόγια μας δημιουργούμε τέτοιες καταστάσεις. Ήδη αναφέραμε ότι ο δαιμονιζόμενος της εποχής του Ιησού Χριστού και ο σύγχρονος σχιζοφρενής (ή ψυχικά διαταραγμένος) είναι κατά βάση αποτέλεσμα δαιμονικής επιρροής και μια λέξη που χρησιμοποιείται σήμερα, κατά κόρον, από πιστούς και μη για να περιγράψουν ένα τέτοιο άτομο είναι η λέξη «*τρελός*» με όλα τα παράγωγα και τα συνώνυμά της. **Η τρέλα είναι αποτέλεσμα δαιμονικής κατάληψης,** κατά συνέπεια εάν κάποιον τον αποκαλέσουμε δαιμονιζόμενο ή τρελό είναι ένα και το αυτό. Η διαφορά είναι ότι για την πλειοψηφία ο όρος «*δαιμονιζόμενος*» ανήκει στο (μακρινό) παρελθόν, στις περιγραφές των ευαγγελίων (τις οποίες πολλοί ορθολογιστές αμφισβητούν), ενώ ο όρος «*τρελός*» είναι σύγχρονος και είναι η λαϊκή έκφραση που αναφέρεται στους ψυχικά διαταραγμένους.

Θα πρέπει όμως να κάνουμε μια αναγκαία διευκρίνιση, για να μην πέσουμε εμείς σε άτοπα συμπεράσματα και πλανημένες από-

ψεις ή εσφαλμένες θεωρίες: Δεν σημαίνει πώς, όσοι πάσχουν από ψυχικές ασθένειες και έχουν νοσηλευτεί σε κάποια ψυχιατρική κλινική, ότι αυτό είναι πάντοτε αποτέλεσμα κατοχής δαιμονικών πνευμάτων. Μπορεί κάποιος να οδηγήθηκε σε μια τέτοια κατάσταση από άλλους παράγοντες, όπως για παράδειγμα από πίεση οικονομικών προβλημάτων ή από έντονα οικογενειακά προβλήματα. Τα πονηρά πνεύματα όμως εκμεταλλεύονται και επιδεινώνουν τέτοιες καταστάσεις. Θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί στους χαρακτηρισμούς μας και να μην εξομοιώνουμε όλες τις καταστάσεις και να τις αποδίδουμε στην ενέργεια των πονηρών ακαθάρτων πνευμάτων. **Δεν πρέπει να τα "δαιμονοποιούμε" όλα, χρειάζεται αποκάλυψη από τον Κύριο Ιησού, για να έχουμε βεβαιότητα ότι ενεργούν πνεύματα πονηρίας.** Η ομάδα απελευθέρωσης που διακονεί τέτοια άτομα, θα πρέπει να ζητεί πάντοτε οδηγία και αποκάλυψη από τον Κύριο Ιησού για να ενεργεί με σοφία και να υπάρχουν θετικά αποτελέσματα, προς δόξα Κυρίου.

Ο Διάβολος έχει πείσει τον άνθρωπο ότι οι λέξεις «τρελός», «τρέλα», «τρελάθηκα», κλπ. είναι όροι που εκφράζουν αλληγορικά γεγονότα της καθημερινής ζωής του, με αποτέλεσμα να ελέγχει πλήρως τη γλώσσα του και να παράγει τα αποτελέσματα που θέλει. Όταν λοιπόν λέμε ότι «**αυτός ο άνθρωπος είναι ΤΡΕΛΟΣ**» εννοούμε ότι «**αυτός ο άνθρωπος είναι ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΣ**». Συνήθως όταν βλέπουμε κάτι στην αγορά και μας αρέσει λέμε «**Πω, πω, μόλις το είδα ΤΡΕΛΑΘΗΚΑ και ήθελα να το αγοράσω αμέσως**». Δηλαδή «**μόλις το είδα ΔΑΙΜΟΝΙΣΤΗΚΑ και ήθελα να το αγοράσω**». Δεκάδες τέτοιες καθημερινές εκφράσεις χρησιμοποιούμε στο λεξιλόγιό μας, με αποτέλεσμα να βρισκόμαστε κάτω από τον έλεγχο και την καθοδήγηση των ακαθάρτων πονηρών πνευμάτων, τα οποία ενεργούν επάνω μας, γιατί εμείς με τη γλώσσα μας τους ανοίγουμε πόρτα εισόδου, όπως για παράδειγμα:

- Είδα ένα ωραίο φόρεμα στη βιτρίνα και **τρελάθηκα!!!**
- Μη μου λες τώρα αυτό, γιατί με **τρελαίνεις!!!**
- Έφαγα ένα ωραίο γλυκό με γεύση **τρέλα!!!**

- Όταν δεις τι σου έφερα, θα **τρελαθείς** από χαρά!!!
- Είδα ένα ωραίο έργο στην τηλεόραση που με **τρέλανε** με την ωραία εικόνα που είχε!!!
- Δεν ακούς που σου μιλάω, **τρελός** είσαι;
- **Τρελαίνομαι** όταν σκέπτομαι ότι.....

Εάν αντικαταστήσουμε τις παραπάνω λέξεις (τρελάθηκα, τρέλα, κλπ.) με τις αντίστοιχες που αναφέρονται στα δαιμόνια, εύκολα καταλαβαίνουμε το περιεχόμενο των λόγων μας και τι κακό προκαλούμε:

- Είδα ένα ωραίο φόρεμα στη βιτρίνα και **δαιμονίστηκα!!!**
- Μη μου λες τώρα αυτό, γιατί με **δαιμονίζεις!!!**
- Δεν ακούς που σου μιλάω, **δαιμονισμένος** είσαι;

Τέτοιες εκφράσεις πρέπει να εξαιφτούν από το λεξιλόγιο του πιστού, γιατί είναι ισχυροί αγωγοί προβλημάτων. Πολλές φορές υπάρχουν έριδες και ακαταστασία μέσα στο σπίτι εξαιτίας τέτοιων εκφράσεων, με τις οποίες δίνουμε τόπο στο Διάβολο. Εμείς του ζητήσαμε «...να μας τρελάνει!!!» και φυσικά αυτός δεν άφησε την ευκαιρία να πάει χαμένη. Θα αναφέρω 2 χαρακτηριστικά γεγονότα, τα οποία συνέβησαν στη ζωή προσωπικών μου φίλων και αδελφών, του Περικλή και του Τάσου που μου διηγήθηκαν τα παρακάτω περιστατικά (τα ονόματα δεν είναι τα αληθινά):

(1) Ο Περικλής, μου είχε πει ότι στο εργοστάσιο που εργαζόταν οι συνάδελφοί του έκαναν διάφορα αστεία μεταξύ τους, λέγοντας ο ένας στον άλλο: «**Για σου τρελέ Ολυμπιακέ, την Κυριακή θα σας συντρίψουμε**». Η απάντηση ήταν «**Εγώ είμαι τρελός, ή εσύ είσαι τρελάρας, που είσαι Παναθηναϊκός**». Έμπαινε στη συζήτηση ένα τρίτος και έλεγε «**Και οι δύο είστε τρελοί, αλλά και εγώ είμαι ακόμα πιο τρελός από τη χαρά μου, γιατί χθες αγόρασα μια τηλεόραση με μεγάλη οθόνη, για να απολαμβάνω τους αγώνες!!!**» Το αποτέλεσμα ήταν τα αρχικά αστεία και χαμόγελα να καταλήξουν σε φωνές, σε βρισιές και αναταραχή. Αυτό συνέβαινε κάθε φορά που χρησιμοποιούσαν παρόμοιες εκφράσεις. Ο αδελφός αυτός δεν μπο-

ρούσε να καταλάβει, πως ο ίδιος βρισκόταν μέσα σ' αυτή τη θύελλα, αφού όλα ξεκινούσαν αθώα και με χαμόγελα, ήταν μια συνηθισμένη καθημερινή εικόνα. Όταν αργότερα έμαθε για τον τρόπο με τον οποίο εργάζονται τα δαιμονικά πνεύματα σταμάτησε ο ίδιος να χρησιμοποιεί τέτοιες εκφράσεις, τις καταδίκασε και εξομολογήθηκε ενώπιον του Κυρίου Ιησού την αμαρτία του αυτή, ζήτησε να καλυφτεί με το αίμα Του και ελευθερώθηκε η γλώσσα του από αυτή την επιρροή.

(2) Ο αδελφός Τάσος, πριν γνωρίσει προσωπικά τον Κύριο Ιησού και αφιερώσει τη ζωή του σ' Αυτόν, εργαζόταν σε νυχτερινά κέντρα σαν λαϊκός οργανοπαίκτης (μπουζούκι). Σε κάποια συζήτηση ανέφερε πως, όταν έπαιζε και τραγουδούσε ένα τραγούδι που έλεγε «*Έβαλε ο διαβολάκος την ουρά του πάλι, και μου πήρε το μυαλό μέσα απ' το κεφάλι...*», πάντα στο κέντρο γινόταν φασαρία και αυτό δεν μπορούσε τότε να το εξηγήσει, γιατί ενώ ήταν ήσυχια και όμορφα, ξαφνικά κάτι γινόταν που όλα άλλαζαν. Απλά είχε παρατηρήσει ότι αυτό γινόταν πάντοτε, όταν έλεγε το συγκεκριμένο τραγούδι, αλλά το απέδιδε σε σύμπτωση. Αυτό γινόταν, γιατί με τα λόγια του τραγουδιού που έβγαιναν από τα χείλη του, καθώς και από τους θαμώνες του κέντρου που τον συνόδευαν στο τραγούδι και χειροκροτούσαν, έδιναν την εξουσία στα πονηρά δαιμονικά πνεύματα να ενεργήσουν και να φέρουν αναταραχή.

Αυτό φανερώνει τι μεγάλη ευλογία έχει ο πιστός, όταν συνέχεια τραγουδά στον Κύριο άσματα και ύμνους, που Τον δοξάζουν και τι προβλήματα έχει ο κάθε άνθρωπος όταν τραγουδά διάφορα τραγούδια το περιεχόμενο των οποίων είναι πρόστυχο, γεμάτο με φέμα, θλίψη και πόνος. Ο Ιησούς κατηγορηματικά μας προειδοποιεί ότι για κάθε αργό λόγο που θα πούμε, θα αποδώσουμε λόγο την ημέρα της κρίσης, γιατί «*εκ των λόγων σου θέλεις ΔΙΚΑΙΩΘΗ, και εκ των λόγων σου θέλεις ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΗ*» (βλ. Ματθαίος 12:34-37). Από το στόμα μας συνήθως βγαίνει αυτό που έχουμε στην καρδιά μας, η οποία ξεχειλίζει από το περίσσευμά της. Βγαίνει ή ζωή, ή θάνατος, ο καρπός της γλώσσας μας βρίσκεται στα χέρια μας.

Εκτός από τις παραπάνω εκφράσεις που χρησιμοποιούνται

σήμερα πλατιά (τρελός, τρελάθηκα, κλπ.), έχοντας ο Διάβολος εξαπατήσει τον άνθρωπο, χρησιμοποιούνται και διάφορες άλλες λέξεις και εκφράσεις, που προσβάλλουν απευθείας τον ίδιο το Θεό. Τέτοιες εκφράσεις είναι: **Θεότρελος, Θεοπάλαβος, Θεόκουφος, Θεονήσικος, κλπ..** Δηλαδή ο Θεός είναι τρελός, ΘΕΟτρελος; ή είναι κουφός, ΘΕΟκουφος; Αυτές οι εκφράσεις, που έχουν γίνει αναπόσπαστο μέρος του καθημερινού λεξιλογίου του ανθρώπου, είναι βλασφημία του Διαβόλου προς το Θεό και για να το επιτυγχάνει χρησιμοποιεί τη γλώσσα του ανθρώπου και φυσικά από την περίπτωση αυτή δεν εξαιρούνται ούτε και οι αναγεννημένοι πιστοί, ένα μεγάλο ποσοστό των οποίων έχουν υιοθετήσει εν αγνοία τους τις εκφράσεις αυτές, χωρίς να έχουν συνειδητοποιήσει το βαθύτερο περιεχόμενό τους.

Εάν ψάξουμε το λεξιλόγιό μας θα βρούμε πλήθος καθημερινών λέξεων και εκφράσεων, που το περιεχόμενό τους είναι βλάσφημο. Λέμε για παράδειγμα όταν κουραζόμαστε «*Πω, πω ξεθεώθηκα!!!*», που σημαίνει ότι «έβγαλα το Θεό έξω». Αυτός όμως είναι ο στόχος των πονηρών πνευμάτων, ενώ το θέλημα του Θεού είναι να μας γεμίσει με το άγιο Πνεύμα Του, γι' αυτό μέσα στο λόγο Του μας προτρέπει να εκζητήσουμε το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος και στη συνέχεια να έχουμε καθημερινή πλήρωση.

Θυμάμαι μια περίπτωση που ένας πολύ αγαπητός και ευλογημένος αδελφός, μέσα στην άγνοιά του, έλεγε μια άσχημη έκφραση και απ' ότι κατάλαβα εκ των υστέρων την έλεγε, επειδή την είχε συνηθίσει από μικρός, την άκουγε στο γύρω του περιβάλλον και κανένας δεν του είχε πει ότι αυτή ήταν μια απρεπής έκφραση, που δεν αρμόζει να τη λέγει ένα αναγεννημένο παιδί του Θεού. Συνήθιζε να λέγει τη γνωστή λέξη που αρχίζει από το τρίτο γράμμα του αλφαβήτου και καταλήγει σε 2 άθρα ("γ.....τοτου"). Κάποτε που είμαστε οι δυο μας και είπε πάλι αυτή τη φράση, επάνω σε κάτι που συζητούσαμε, του λέγω: «**Ξέρεις ότι αυτή η έκφραση είναι απρεπής και ενώπιον του Θεού είναι αμαρτία;**». Με κοίταξε με μεγάλη έκπληξη και απορία και αυτό ήταν πολύ έντονο στο πρόσωπό του. Μου λέγει: «*Μα, δεν έχει τίποτα το κακό, δεν είναι βρισιά, όλοι*

τη χρησιμοποιούν και δεν ενοχλεί κανέναν;». Χαμογελώντας του απαντώ: «Θα συμφωνήσω μαζί σου, εάν κάνεις κάτι που θα σου πω και στο τέλος έχεις ακόμα την ίδια άποψη, πάρε λοιπόν ένα χαρτί και ένα στυλό, γράψε τη λέξη αυτή και ερμήνευσέ τη!». Πράγματι το έκανε και όταν συνειδητοποίησε το περιεχόμενό της, χλόμιασε πραγματικά, άλλαξε το χρώμα του προσώπου του, πήρε μια τρομερή έκφραση κατάπληξης και θλίψης μαζί. Σηκώθηκε όρθιος και άρχισε να λέγει: «Δεν το πιστεύω! Δεν το πιστεύω! Πώς είναι δυνατόν τόσο καιρό να μην το έχω καταλάβει, αφού είναι τόσο πολύ απλό!! Τώρα βλέπω πόσο έχει μπει στην καθημερινότητά μας ο Διάβολος;».

Άλλες καθημερινές λέξεις που χρησιμοποιούνται κατά κόρον και χωρίς οι αναγεννημένοι πιστοί να προσέχουν τι ακριβώς λένε είναι «**πονηρός**» και «**πειράζω**». Για να δείξουμε το θαυμασμό μας για κάποιον, λέμε «**Αυτός ο άνθρωπος είναι πονηρός, μπράβο του, τίποτα δεν του ξεφεύγει!!!**», ή «**Πρόσεξε, εγώ είμαι πονηρός, μη προσπαθείς να με ξεγελάσεις!!!**». Ο Λόγος του Θεού μας λέγει ότι ο Διάβολος είναι ο Πονηρός (βλ. Ματθαίος Ε:37-39, ΙΓ:19, 38-39 /Εφεσίους ς:16 /Α΄ Ιωάννου Ε:18 /κλπ.). Άρα, στην πραγματικότητα λέμε: «**Πρόσεξε, εγώ είμαι διάβολος, μη προσπαθείς να με ξεγελάσεις!!!**». Ο άνθρωπος που ακολουθεί τον Ιησού είναι ΕΞΥΠΝΟΣ, ενώ όποιος Τον απορρίπτει, είναι ΠΟΝΗΡΟΣ. **Αυτή είναι η διαφορά**. Πρέπει αυτή η λέξη να μη χρησιμοποιείται, ούτε για τους εαυτούς μας, ούτε για άλλους αδελφούς, γιατί έτσι προσκαλούμε πνεύματα πονηρίας. Μπορούμε να πούμε «**Αυτός ο αδελφός είναι έξυπνος...**», γιατί ο Κύριος είναι που δίνει αντίληψη, σοφία και ορθή νόηση, ενώ ο Διάβολος δίνει πονηρία και απάτη.

Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με τη λέξη «**πειράζω**» και τα παράγωγά της (πειραστής, πειρασμός, κλπ.). Πολλές φορές όταν αστειευόμαστε, λέμε: «**Το είπα αυτό για να σε πειράξω...**». Η Αγία Γραφή μας λέγει ότι ο Διάβολος είναι ο «**πειραστής**» και ο «**πειράζων**» (βλ. Ματθαίος Δ:3-7 /Λουκάς Δ:12 /Α΄ Θεσσαλονικείς Γ:5 /κλπ.). Τα παιδιά του Θεού πειράζονται και δοκιμάζονται από τον εχθρό της ψυχής, αλλά όμως δεν «πειράζουν» κανέναν, όλους τους «ευλο-

γούν». Τέτοιες εκφράσεις δεν αρμόζουν σε αγίους, γιατί, ενεργώντας έτσι, **μόνοι μας προσκαλούμε τον πειρασμό να έρθει στη ζωή μας** και φυσικά αυτός δεν αφήνει την ευκαιρία να χαθεί.

- Αναρωτηθήκαμε άραγε, πόσοι από τους τροφίμους των ψυχιατρείων σήμερα έχουν καταλήξει εκεί, εξαιτίας τέτοιων ανοιγμάτων στο Διάβολο;
- Πόσοι από αυτούς άρχισαν να πειράζουν στα αστεία στην αρχή το Θεό, αλλά η κατάληξή τους ήταν τραγική;
- Πόσα ζευγάρια έχουν χωρίσει, γιατί με τα πικρά λόγια που ανταλλάξαν δημιουργήθηκε από τον εχθρό της ψυχής ένα ισχυρό ρήγμα μέσα στις καρδιές τους, που δεν μπορεί πλέον να κλείσει, παρά μόνο από τη δύναμη του Θεού ;

Είναι συνηθισμένο φαινόμενο, όταν κάποιος λέγει κάτι το άστοχο ή το ανόητο ή κάποιο αρνητικό λόγο, να δικαιολογεί τον εαυτό του, λέγοντας: «**Αληθινά, δεν το εννοούσα αυτό που είπα**». Το γεγονός ότι δεν το εννοούσε, αυτό δεν σημαίνει ότι ακυρώνει και το αποτέλεσμα των λόγων του. Εφόσον ο λόγος εξήλθε από το στόμα μας, θα παράγει και τον ανάλογο καρπό.

Ανοίγουμε πόρτα στα πονηρά πνεύματα όταν λέμε:

- Με **ζαλίζεις** με αυτά που λες και με **πονοκεφαλιάζεις**, μη μου μιλάς άλλο!!!
- Με **βασανίζεις**, δεν σε αντέχω άλλο!!!
- Εσύ παιδί μου γεννήθηκες για να **με ταλαιπωρείς** και να **υποφέρω**!!!
- Όπου υπάρχει μικρόβιο, το κολλάω, **είμαι φιλάσθενο** άτομο.
- Θα περάσεις πάνω από το σώμα μου!!! Καλύτερα να **πεθάνω**, παρά να ζω έτσι!!!
- Συνέχεια έχω προβλήματα, εγώ δεν πρόκειται **ποτέ να ελευθερωθώ**, μόνο όταν πεθάνω θα ησυχάσω!!!
- Μ' έχεις **αγανακτήσει** με αυτά που λες συνέχεια, τα σκέφτο-

μαι και τα βράδια **δεν μπορώ να κοιμηθώ!!!**

- Εμείς δεν πρόκειται να **συμφωνήσουμε ποτέ**, κάθε φορά που θα συζητάμε, συνέχεια θα διαφωνούμε!!!
- Μου έχεις αλλάξει την **πίστη** με τις ιδιοτροπίες σου, **συνέχεια παραπονιέσαι** και γκρινιάζεις, εσύ ποτέ δεν πρόκειται να αλλάξεις χαρακτήρα, ο ίδιος θα μείνεις!!!

Μια προσφιλή λέξη μεταξύ των αναγεννημένων πιστών, που την χρησιμοποιούν κατά κόρον, ακόμα και οι ομιλητές στα κηρύγματά τους, είναι η λέξη «**υπερήφανος - υπερηφάνεια**». Συχνά ακούμε πιστούς ανθρώπους να λένουν «είμαι περήφανος που έχω μια όμορφη οικογένεια», ή «είμαι περήφανος που ο Κύριος μου αποκάλυψε το Λόγο Του», κλπ. Μέσα στη Βίβλο διαβάζουμε ότι ο Εωσφόρος, που ήταν ένα αγγελικό δημιουργήμα του Θεού, εξαιτίας της υπερηφάνειάς του ξέπεσε από την παρουσία του Θεού και έγινε Διάβολος, έγινε ο αντίπαλος του Θεού. Η Αγία Γραφή αναφέρεται με λεπτομέρειες για την προέλευση του Διαβόλου σε δύο περιπτώσεις, που είναι Ιεζεκιήλ ΚΗ:12-19 και Ησαΐας ΙΔ:12-15. **Στον Ιεζεκιήλ** αναφέρεται η αρχική του κατάσταση μέχρι την εκδίωξή του από την παρουσία του Θεού. Ήταν ένα δημιουργήμα σοφίας, κάλλους και τελειότητας, αλλά εξαιτίας της **υπερηφάνειάς** του ξέπεσε της αρχικής του ένδοξης θέσης. **Στον Ησαΐα** ονομάζεται «Εωσφόρος» (υιός της αυγής) και περιγράφεται η πτώση του, μαζί με πλήθος άλλων αγγελικών δυνάμεων.

Η "υπερηφάνεια" είναι ιδιότητα του Διαβόλου και δεν πρέπει να έχει καμιά σχέση με τους κεχρισμένους του Κυρίου Ιησού. Ο απ. Παύλος στις επιστολές του, όταν θέλει να εκφράσει τον ενθουσιασμό του, ή την αγάπη Του για τον Κύριο, ή την ευγνωμοσύνη Του προς Αυτόν, δεν λέγει «είμαι υπερήφανος που γνώρισα τον Ιησού», αλλά χρησιμοποιεί τη λέξη "καύχημα" (βλέπε: Ρωμαίους ΙΕ:17, Γαλάτας ζ':13, Α' Κορινθίους Ε:6, Θ:15-16, Φιλιπησίους Α:26, κλπ.). Ο άνθρωπος που απορρίπτει το Θεό είναι: Εγωιστής, Υπερήφανος και Αλαζόνας, κάτι που δεν πρέπει να έχουν τα παιδιά του Θεού.

Ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του είναι που βασανί-

ζουν τον άνθρωπο και του προκαλούν ζάλη, τλαιπωρία και πονοκέφαλο. Εμείς με τα λόγια μας αυτά, τους δίνουμε τόπο. Όσοι χρησιμοποιούν αυτόν τον αρνητικό τρόπο ομιλίας και έκφρασης, **προσκαλούν** (είτε ενσυνείδητα, είτε ασυνείδητα) ακάθαρτα πνεύματα, που κάνουν κατοχή μέσα τους. Το είδος και η κατηγορία των πνευμάτων αυτών, εξαρτάται από το είδος του λόγου που βγαίνει από τα χείλη μας. Δεν πρέπει τα παιδιά του Θεού να ενεργούν έτσι, γιατί τέτοιες καταστάσεις δημιουργούν όλες τις προϋποθέσεις για την είσοδο **σχιζοφρενικών πονηρών πνευμάτων**, όχι μόνο σ' ένα άτομο, αλλά και σ' ολόκληρη οικογένεια. Ο λόγος μας είναι που παράγει αγαθά ή καταστροφικά αποτελέσματα.

Ο λόγος του Θεού είναι γεμάτος προτροπές για το πώς πρέπει να εκφραζόμαστε: «**Μηδείς λόγος ΣΑΠΡΟΣ** *ας μη εξέρχεται εκ του στόματός σας*» (Εφεσίους Δ:29). Σαπρός λόγος σημαίνει "άρρωστος λόγος" και αυτός ο λόγος είναι καρπός των δαιμονικών πνευμάτων, όπως είναι και όλες οι λοιπές εκδηλώσεις του στόματος, δηλαδή ψέμα, αισχρολογία, βλασφημία, μωρολογία, βωμολοχία, κλπ. (βλ. Εφεσίους Ε:3-4 /Κολοσσαείς Γ:8-9 /Ματθαίος ΙΒ:34-37). Για κάθε "αργό λόγο", για κάθε λόγο που δεν παράγει έργο, που δεν παράγει καλό καρπό και ευλογία, ο άνθρωπος θα δώσει λόγο την ημέρα της κρίσης. Ο σαπρός και ο αργός λόγος ανοίγει την πόρτα εισόδου στα δαιμονικά πνεύματα, γι' αυτό πρέπει να προσέχουμε πως περπατάμε στην πνευματική μας ζωή. (**ΣΗΜΕΙΩΣΗ:** Για το θέμα αυτό, συστήνουμε να διαβάσετε το βιβλίο «**ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ**» του Derec Prince - εκδόσεις "**το Ανώγειο**").

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ίσως διαβάζοντας κάποιος το βιβλίο αυτό και φτάνοντας στο τέλος του, να νομίζει ότι, με το να ασχολούμαστε με τη δράση και τις μεθοδείες των πονηρών δυνάμεων, δίνουμε δόξα στο εχθρό της ψυχής μας, αφού συνέχεια μιλάμε γι' αυτόν και ότι γινόμαστε **«κυνηγοί δαιμονίων»**, αφού ψάχνουμε παντού να βρούμε δαιμόνια.

Μια τέτοια άποψη είναι τελείως λάθος και εξυπηρετεί μόνο Διάβολο και τις δυνάμεις του, ώστε να ενεργούν χωρίς να έχουν αντιπάλους. Είναι σαφής η δήλωση της Γραφής ότι **«δεν πρέπει να αγνοούμε τα διανοήματα του Διαβόλου»**,. Πρέπει και αποτελεί μέρος της στρατηγικής και της επιθετικής τακτικής να επιδιώκουμε να γνωρίζουμε τα σχέδια και τις θέσεις του αντιπάλου, ώστε να μπορούμε να τον εξουδετερώσουμε. Είμαστε διαχειριστές των μυστηρίων του Θεού, είμαστε οι οικονόμοι των αποκαλύψεών Του. Γνωρίζουμε που βαδίζουμε, που πηγαίνουμε και σε Ποιον στηρίζομαστε. Έχουμε όραση, στόχο και σκοπό, δεν βαδίζουμε στο "άγνωστο". Η ισχύς μας και η δύναμή μας είναι ο νικητής της μάχης της Γεθσημανής και του Γολγοθά. Το αίμα Του είναι η κάλυψή μας και το Πνεύμα Του η εγγύηση της νίκης μας.

Όταν αναφερόμαστε για όλα αυτά που θίγουμε στο βιβλίο αυτό, θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας:

- Μια εκκλησία γεμάτη από τη δύναμη και τη δόξα του Ιησού.
- Μια εκκλησία πλήρης Πνεύματος αγίου.
- Μια εκκλησία που ενεργεί σημεία και τεράστια.
- Μια εκκλησία που πατάει επάνω σε όλη τη δύναμη του εχθρού και συντρίβει τη δύναμή του.
- Μια εκκλησία που ο εχθρός την τρέμει, την φοβάται.
- Μια εκκλησία που έχει ζωντανή μαρτυρία και αληθινή ομολογία του ονόματος της κεφαλής της.

- Μια εκκλησία ντυμένη στα λευκά (αγνή και καθαρή), έτοιμη να την παραλάβει ο νυμφίος της.

Αυτή την εκκλησία θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας, μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αυτού, και όχι μια εκκλησία παθητική και αμυνόμενη. Μια ισχυρή εκκλησία, που γνωρίζει ποιος είναι ο εχθρός της και που ξέρει να τον μάχεται και να νικά. Είναι ο **«ισχυρός πολεμιστής»** των τελευταίων καιρών, που εναντίον του δεν μπορεί καμιά δύναμη της κόλασης να κατισχύσει. Είναι ο **«υιός ο άρσεν»** που θα επιφέρει θανατηφόρα πληγή στο θηρίο και στο σύστημά του (Για περισσότερα επί του θέματος διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας: **«Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ της εκκλησίας των εσχάτων καιρών»**).

Πιστεύω ότι οι αποκαλύψεις που αναφέρονται στο βιβλίο αυτό, θα βοηθήσουν τον κάθε πιστό να ζει μια περισσότερο άγια και καθαρή ζωή, θα έχει πλέον πεποίθηση ότι ο εχθρός δεν είναι άτρωτος και ότι είναι για πάντα νικημένος. Αντίθετα, η εκκλησία ακολουθώντας την κεφαλή της καθίσταται πανίσχυρη και άτρωτη. Γνωρίζει την πραγματική δύναμη και εξουσία που ο Κύριος Ιησούς της έχει δώσει δια του Πνεύματός του.

ΤΕΛΟΣ

**ευχαριστήριες επιστολές
για τα βιβλία:
«ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ»
και «ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ»
έστειλαν:**

1. Ο Δήμαρχος Αθηναίων κ. Δημήτρης Αβραμόπουλος (03.07.2001).
2. Γραφείο Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Κωστή Στεφανόπουλου (05.07.2001).
3. Εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ» (20.07.2001).
4. Βιβλιοθήκη της Βουλής των Ελλήνων (29.07.2001).
5.
6.

... /// ...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
20
ΙΟΥΛΙΟΥ 2001
ΕΤΟΣ 26ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1079
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 200 ΔΡΧ. (0,59 ευρώ)

ΤΟ ΒΗΜΑ
 ΤΗΣ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ
 ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΣ. ΦΩΤΗΛΙΑ 5 - 25100 ΑΙΓΙΟ
 ΤΗΛ (06971) 25986 - FAX (06971) 23800
 E-MAIL: vimaig@otenet.gr
 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΥΡΟΦΕΣΤ ΦΑΛΗΡΑΚΗ - ΤΗΛ 2581
 ΕΚΔΟΣΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
 ΦΑΝΗΣ ΖΟΥΡΟΥΤΟΥΛΟΣ

Τα Νέα Βιβλία

1. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ
Μέρος 1ο: "Ξεσκεπάζοντας τον εχθρό"
- 1α. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ
Μέρος 2ο: "συντρίβοντας τον εχθρό"
2. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ
"σπάζοντας τα δεσμά του εχθρού"

Ίσως να προκαλεί κατάπληξη ο τίτλος των βιβλίων και να δημιουργεί απορίες, προβληματισμούς και αμφισβητήσεις: "Είναι δυνατόν κάποιος να ελευθερωθεί από καταστάσεις, ψυχολογικές και παθολογικές, όταν η επιστήμη αδυνατεί να δώσει λύση;"

Το περιεχόμενο των παραπάνω βιβλίων μπορεί να χαρακτηριστεί ουγκλονιστικό από κάθε άποψη, καθόσον περιλαμβάνει περιπτώσεις προσωπικών εμπειριών ατόμων, που είχαν καταληφθεί από δαιμονικά πνεύματα, ή είχαν χαρακτηριστεί σαν σχιζοφρενικά άτομα και σήμερα είναι τελείως υγιή και ελεύθερα.

Ζούμε σ' ένα κόσμο που ο άνθρωπος είναι παραδομένος στην ύλη και στον ορθολογισμό και απορρίπτεται από τη ζωή του κάθε τι που χαρακτηρίζεται σαν πνευματικό και ηθικό. Προσπαθεί να βρει για όλα μια "λογική" εξήγηση. Υπάρχει όμως και μια άλλη πραγματικότητα που στηρίζεται, όχι στον ορατό κόσμο των αισθήσεων, αλλά στον υπερβατικό κόσμο, στην πίστη του ανθρώπου προς το Θεό, τα αποτελέσματα της οποίας αφήνουν κατάπληκτους τους επιστήμονες.

2. Τα βιβλία που σας στέλνω περιέχουν δι' εκείνους που επιθυμούν ελευθερία από δαιμονικές καταστάσεις, γι' αυτό ο κάθε αναγνώστης όταν φτάσει στο τέλος των βιβλίων έχει δύο δρόμους να επιλέξει: (α) 'Η να τα απορρίψει, χαρακτηριζοντάς τα σαν επιστημονική φαντασία και (β) 'Η να τα δεχτεί και να πιστέψει ότι υπάρχει λύση στα θεωρούμενα... άλυτα προβλήματα του.

Πιστεύω ότι το περιεχόμενο των βιβλίων αυτών, θα φέρει ανατροπή σε κάθε αναγνώστη, θα τον

φέρει αντιμέτωπο με μια πραγματικότητα που δεν την γνώριζε, αλλά είναι δέσμιος αυτής. Υπάρχει ένας αόρατος πνευματικός κόσμος που μας περιβάλλει και επηρεάζει άμεσα τη ζωή μας, είτε θετικά, είτε αρνητικά, ανάλογα με τη δική μας θέση και στάση, δηλαδή εάν δεχόμαστε ή απορρίπτουμε την ύπαρξη του Θεού. Αν και πολλοί ομολογούν με το στόμα τους ότι "δεν υπάρχει τίποτα άλλο, εκτός από αυτό που βλέπουμε", οι πράξεις τους όμως φανερώνουν το εντελώς αντίθετο.

Εύχομαι τα βιβλία αυτά να γίνουν πηγή ευλογίας για κάθε αναγνώστη και ειλικρινή εκζητητή της αλήθειας. Δεν θα ήθελα να χαρακτηριστούν τα βιβλία αυτά σαν "Ορθοκεντρικά" παρ' όλο που η απελευθέρωση των ατόμων που αναφέρονται στα βιβλία αυτά δεν έγινε με καμία ανθρώπινη ενέργεια, (άλλωστε μια τέτοια προσπάθεια θα ήταν αποτυχία εκ των προτίμων), αλλά έγινε με καθαρή επέμβαση του Θεού. Τα βιβλία αυτά αποτελούν "ουγκλονιστικά" ντοκουμέντα μαρτυριών ανθρώπων που μέσα από τη στήνση της κατεστραμμένης ζωής τους γεννήθηκε μια νέα ζωή, μέσα από τα δεσμά της αρρώστιας και της Ολίγης γεννήθηκε η αποκατάσταση και η ελευθερία, μέσα από την απόγνωση γεννήθηκε η ελπίδα και η απελευθέρωση και αυτό συνέβηκε γιατί στράφηκαν στην αληθινή πηγή ελευθερίας, που είναι ένα μοναδικό πρόσωπο, ο αναστημένος και δοξαζόμενος ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
 Κηφισίας 37 14121 Ηράκλειο Αττικής
 Τηλ. 01-2821537 και 0944921318

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: «ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ»

Γεννήθηκε στο χωριό **Σελινούντας** (Κρόκοβα) του Αιγίου. Από μικρός αγαπούσε το Θεό και πήγαινε τακτικά στην εκκλησία και στο κατηχητικό σχολείο. Ο πατέρας του ήταν ψάλτης, αλλά τον έχασε όταν ήταν σε ηλικία εννέα (9) ετών και πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια, καθόσον η μητέρα του, χήρα με έξι (6) ανήλικα παιδιά, οικονομικά τα έβγαζε πολύ δύσκολα. Όταν ήταν σε ηλικία **14** ετών και βρισκόταν στη Β΄ τάξη Γυμνασίου, η Μητρόπολη Αιγιαλείας δώρισε στους μαθητές από μία Καινή Διαθήκη σε μετάφραση 4 καθηγητών Πανεπιστημίου (έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ») και για πρώτη φορά διάβασε ολόκληρη την Καινή Διαθήκη και μάλιστα δύο φορές. Διάβαζε και έβλεπε πόσο απλά και όμορφα παρουσιάζονται οι αιώνιες αλήθειες του Λόγου του Θεού και πόσο απλό είναι ο κάθε άνθρωπος να έχει προσωπική σχέση με τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Στις απορίες που είχε, απαντήσεις δεν έπαιρνε από κανέναν. Όλοι του απαντούσαν συγκεχυμένα.

Χαρακτηριστικά, θυμάται την ανάλυση που τους έκανε ο καθηγητής της Θεολογίας για την προς Εβραίους επιστολή, σύμφωνα με την οποία καταργείται η **ειδική ιεροσύνη** της περιόδου της Παλαιάς Διαθήκης, καταργείται πλέον μεσιτικός ρόλος των ιερέων και θεσπίζεται η **γενική ιεροσύνη** όλων πιστών της περιόδου της Καινής Διαθήκης με μοναδικό αρχιερέα και μεσίτη τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Αυτό δεν μπορούσε να το καταλάβει. Ρωτούσε ιερωμένους και θεολόγους «γιατί στους πρώτους αποστολικούς χρόνους δεν υπήρχε ειδική τάξη ιερέων και γιατί σήμερα υπάρχει;» αλλά παντού υπήρχε άγνοια. Ρωτούσε «γιατί ο Ιησούς ήταν πάντοτε απλός, χωρίς χρυσαφικά και στολίδια επάνω Του και γιατί πήγαινε με ένα απλό γαϊδουράκι, ενώ οι σημερινοί θρησκευτικοί ηγέτες είναι γεμάτοι με πανάκριβα χρυσαφικά επάνω τους και χρησιμοποιούν πολυτελείς λιμουζίνες;» αλλά απάντηση καμιά. Σε σχετική ερώτηση που έκανε σε κάποιον Αρχιμανδρίτη από την Κρήτη, η απάντηση ήταν ότι «εμείς γενικά χρησιμοποιούμε λιμουζίνες παλαιού τύπου». Ρωτούσε για θέματα πίστης, σωτηρίας, δικαίωσης, κλπ, αλλά η απάντηση πολλές φορές ήταν στερεότυπη: «**Πήγαινε στην εκκλησία, άναψε κανένα κεράκι, φίλησε το χέρι του παπά για ευλογία, κλπ, κλπ**». Εκείνο που πολύ τον στενοχωρούσε ήταν, όταν του έλεγαν «**Πίστευε και μη ερεύνα**».

Μετά από όλα αυτά και ενώ βρισκόταν στην Στ΄ τάξη του Γυμνασίου (το Γυμνάσιο ήταν εξατάξιο), πήρε την απόφαση να μην ξαναπάει στο κατηχητικό, αφού λύση στις απορίες του δεν είχε και αποφάσισε να ερευνήσει μόνος του για να βρει την ΑΛΗΘΕΙΑ, αφού οι άνθρωποι μη έχοντας οι ίδιοι την «αλήθεια», δεν μπορούσαν να τον οδηγήσουν σ' αυτήν. Είχε μέσα του την έντονη επιθυμία να έχει μια ζωντανή και προσωπική σχέση με τον Ιησού, αλλά ο Διάβολος, τον παρέσυρε και ασχολήθηκε με άλλα πράγματα, που δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του.

Το Σεπτέμβριο του **1975** έρχεται στην Αθήνα για να φοιτήσει στο Πολιτικό Τμήμα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (Δημόσιο Δίκαιο και Πολιτικών Επιστημών). Η επιθυμία στην καρδιά του για να γνωρίσει την αλήθεια συνέχιζε να καίει, αλλά ο εχθρός της ψυχής, του παρουσίασε άλλα ενδιαφέροντα, όπως πολιτική, διασκέδαση, κλπ, τα οποία όχι μόνο δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του, αλλά αυτό συνέχεια μεγάλωνε. Για ένα χρόνο ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την πολιτική, έχοντας ενταχθεί σε κάποιο πολιτικό φορέα. Όταν πήγαινε σε διάφορες πολιτικές συγκεντρώσεις, φώναζε, χειροκροτούσε και γενικά εκδηλωνόταν έντονα, έδειχνε πως αυτό τον γέμιζε, αλλά όταν επέστρεφε στο σπίτι, μέσα στο πνεύμα του υπήρχε μια ανεξήγητη θλίψη και μια μεγάλη απογοήτευση, με αποτέλεσμα να αναρωτιέται «Εάν πράγματι αυτός ήταν ο σκοπός της ζωής του; Και εάν αυτός είναι, τότε γιατί δεν τον ευχαριστεί τίποτα;». Στην κραυγή αυτή της καρδιάς του, ο ουρανός δεν έμεινε ασυγκίνητος, γιατί ο Ιησούς αποκαλύπτεται σε κάθε ειλικρινή καρδιά που Τον εκζητεί με απλότητα.

Το έτος **1976** και ενώ βρισκόταν στο Β΄ έτος των σπουδών του, εργαζόταν σε μια ιδιωτική επιχείρηση στην περιοχή Μεταμόρφωση Αττικής. Εκεί εργαζόταν και ένας νεαρός άνδρας, ονόματι Νίκος, που αγαπούσε το Θεό και η συμπεριφορά του και ο τρόπος του διέφερε όλων των άλλων. Κάποια ημέρα είχε μαζί του ένα άρθρο από μια ημερήσια εφημερίδα, που αναφερόταν στον Αντίχριστο. Το πήρε, το διάβασε και ένιωσε τη μεγαλύτερη έκπληξη στη ζωή του. Δεν μπορούσε να καταλάβει πως, ενώ είχε διαβάσει πολλά χριστιανικά βιβλία, είχε διαβάσει την Καινή Διαθήκη και επί χρόνια πήγαινε στο κατηχητικό σχολείο, δεν γνώριζε τίποτα για τον «άνθρωπο της αμαρτίας», τον Αντίχριστο και τώρα μια πολιτική εφημερίδα να ασχολείται με το θέμα αυτό. Αυτό ήταν το κίνητρο για να αρχίσει να μελετά τη Βίβλο με ζήλο. **Όλα τα άλλα ενδιαφέροντά του παραμερίστηκαν.**

Μελετώντας συστηματικά για ένα εξάμηνο το Λόγο του Θεού άρχισαν τα πνευματικά του μάτια να ανοίγουν και να κατανοεί πράγματα για τα οποία πριν είχε απορίες και ερωτηματικά. Η ζωή του άρχισε να αποκτά νόημα και σκοπό. Κατάλαβε πλέον, **γιατί** υπάρχει, **γιατί** ο Ιησούς σταυρώθηκε, **γιατί** ο κόσμος βρίσκεται μακριά από το Θεό, **τι** πρέπει να πιστεύει και να ακολουθεί, **πώς** να σωθεί από τις αμαρτίες του και **τι** ήθελε από αυτόν ο Ιησούς. Γνώριζε πολλά ΓΙΑ τον Ιησού Χριστό, αλλά ακόμα του έλειπε το πιο σημαντικό, δεν είχε γνωρίσει προσωπικά ΤΟΝ ΙΔΙΟ τον Ιησού. Ήξερε με το νου ποια είναι η αλήθεια, αλλά με την καρδιά δεν είχε γνωρίσει Αυτόν που είναι η Αλήθεια. Αυτό συνέβηκε τον **Απρίλιο του 1977**, κάποιο πρωινό που δεν εργαζόταν και ήταν μόνος σπίτι. Καθώς μελετούσε το Λόγο του Θεού, ένιωσε την επιθυμία να αφιερώσει τη ζωή του στον Ιησού και να αναλάβει Αυτός το τιμόνι της ζωής του. Γονάτισε και με απλά λόγια ζήτησε από τον Ιησού να έρθει το Πνεύμα Του να κατοικήσει μέσα στην καρδιά του και να αναλάβει Αυτός τη ζωή του. Τότε, έγινε μάρτυρας μιας θαυμαστής εμπειρίας, κάτι σαν ου-

ράνιο φως τον γέμισε και η ζωή του σε δευτερόλεπτα άλλαξε ριζικά. Μια νέα πνευματική γέννηση έγινε εκείνη τη στιγμή, αναγεννήθηκε από το Πνεύμα του Θεού. ΠΙΝ ήταν ένας **χαμένος αμαρτωλός** με προορισμό την αιώνια καταδίκη, ΤΩΡΑ ήταν ένας **σωσμένος αμαρτωλός** με ουράνια κληρονομιά.

Μετά από αυτό το γεγονός που ήταν ορόσημο στη ζωή του, ενώθηκε με μια χριστιανική συνάθροιση για να λατρεύει τον Κύριο Ιησού μαζί με άλλους πνευματικούς αδελφούς, που είχαν και αυτοί την εμπειρία της αναγέννησης, εκπληρώνοντας έτσι το Λόγο Του, που μας προτρέπει **«Να μην αφήνουμε να συνερχόμαστε όλοι μαζί, καθώς είναι συνήθεια σε μερικούς»** (βλ. Εβραίους 10:25). Καθώς προχωρούσε στον πνευματικό δρόμο και αυξανόταν στην πίστη, εκζητούσε όλο και περισσότερο να του αποκαλύπτεται ο Λόγος του Θεού και να έχει μεγαλύτερη επίγνωση του προσώπου του Ιησού. Παρατήρησε ότι στη συντροφιά των πιστών που βρισκόταν, μερικές διδασκαλίες της Αγίας Γραφής δεν θίγονταν. Το **1978** ένιωσε μεγάλη χαρά μέσα στο πνεύμα του, καθώς έμαθε ότι υπάρχουν πιστοί, που είχαν στη ζωή τους, εκτός της εμπειρίας της αναγέννησης και **την εμπειρία της Πεντηκοστής**, όπως αυτή αναφέρεται στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων (βλ. κεφ.2^ο) και κήρυτταν **θεία θεραπεία** από τις αρρώστιες, καθόσον τις αλήθειες αυτές τις διάβαζε μέσα στο Λόγο του Θεού και τις πίστευε από την αρχή της πίστεως του. Έκτοτε ζητούσε ευκαιρία να βρεθεί με τους αδελφούς αυτούς, γεγονός που συνέβηκε το έτος **1979**, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.

Καθοριστικός παράγοντας για την παραπέρα χριστιανική του πορεία ήταν το γεγονός της θαυμαστής αποκάλυψης που του έκανε ο Κύριος Ιησούς για το **«ποιος είναι»** και να ακολουθεί την **«πρώτη ΠΑΣΩΝ των εντολών»**, η οποία είναι **«Ακουε Ισραήλ. Κύριος ο Θεός ημών είναι “ΕΙΣ” Κύριος»** (βλ.Μάρκος 1Β/12:28-31). Γνώρισε ότι η εκκλησία Ιησού Χριστού είναι ο πνευματικός Ισραήλ και λατρεύει τον ΕΝΑ Θεό που υπάρχει, τον **Πατέρα**, μέσα στο πρόσωπο **του Υιού Του**, του Ιησού, στον οποίο κατοικεί όλο το πλήρωμα **του αγίου Πνεύματος** του Πατέρα σωματικά. Καθοριστικό ρόλο σε αυτό, είχε και ένας χρισμένος εργάτης του Ευαγγελίου, νεαρός τότε, που τον οδήγησε σε θαυμαστές αποκάλυψεις του Λόγου του Θεού, γεγονός που άλλαξε όλη του την πνευματική πορεία.

Το **1980** κατατάχθηκε στην Πολεμική Αεροπορία, όπου εκπλήρωσε τις στρατιωτικές υποχρεώσεις του, υπηρετώντας το μεγαλύτερο μέρος της θητείας του στη Λήμνο. Ένα μήνα μετά την απόλυσή του από το στρατό, νυμφεύεται και από τον Νοέμβριο του **1982**, αρχίζει μαζί με τη σύζυγό του να εργάζεται για τον Κύριο Ιησού στη χριστιανική συνάθροιση που είχε πάει όταν ο Κύριος τον αναγέννησε με το Πνεύμα Του. Ο Κύριος τον ευλογεί και στον τομέα της εργασίας του, όπου με θαυμαστό τρόπο ανοίγει το δρόμο και το Μάρτιο του **1984** διορίζεται στο δημόσιο. Το Σεπτέμβριο του **1986**, φεύγει από τη χριστιανική ομάδα στην οποία ήταν, χωρίς όμως, για ένα μικρό χρονικό διάστημα, να προσκολληθεί σε κάποια άλλη, γιατί ο Κύριος είχε κάτι

θαυμαστό να κάνει στη ζωή του και έπρεπε να μάθει να στηρίζεται μόνο σ' Αυτόν και να Τον εμπιστεύεται πλήρως.

Τον επόμενο χρόνο, στις **9 Νοεμβρίου 1987**, ημέρα Δευτέρα, ο Κύριος Ιησούς τον βαπτίζει με το Πνεύμα Του. Όπως ο ίδιος ομολογεί στη σύντομη βιογραφία του, ήταν γι' αυτόν μια συγκλονιστική εμπειρία. Καθώς προσευχόταν μαζί με άλλους πιστούς και δόξαζε τον Κύριο Ιησού, Αυτός τον γέμισε με το Πνεύμα Του, όπως ακριβώς γεμίζει ένα δοχείο με νερό και ταυτόχρονα ένας χείμαρρος δοξολογίας έβγαινε από μέσα του σε ξένες γλώσσες, όπως συνέβηκε για πρώτη φορά στους αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής και όπως συνέβηκε και συμβαίνει σε εκατομμύρια πιστούς σε όλους τους αιώνες και σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Με την **«αναγέννησή»** του το Πνεύμα του Θεού καθάρισε τη ζωή του από κάθε αμαρτία, γιατί ο Ιησούς επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πλήρωσε τις δικές του αμαρτίες και τις δικές του αρρώστιες, πέθανε ο Ιησούς αντί γι' αυτόν. Με το **«βάπτισμα του αγίου Πνεύματος»** ο Κύριος κατοίκησε μόνιμα μέσα του και το σώμα του έγινε ο ζωντανός ναός του αγίου Πνεύματος του Θεού (βλ. Α' Κορινθίους 5:19 /Β' Κορινθίους 5:16 /κλπ). Η πνευματική του πορεία και γενικά η ζωή του πήρε από το τότε νέα πορεία. Μετά από ενάμισι χρόνο (Ιανουάριος **1989**) βαπτίζεται με το άγιο Πνεύμα και η σύζυγός του. Η υπηρεσία τους μέσα στον αγρό του Κυρίου, η οποία πέρασε από πολλά στάδια δοκιμασιών, θλίψεων και αγώνων, παίρνει νέα μορφή.

Ήδη από το **1986** είχε αρχίσει να γράφει βιβλία πνευματικού περιεχομένου, τα οποία έγιναν η αιτία να δημιουργούνται διάφορες πνευματικές εστίες πανελλήνια και ο Κύριος να τον χρησιμοποιεί πιο θετικά για τη διάδοση του μηνύματος του ευαγγελίου Του. Το συγγραφικό έργο το είχε ξεκινήσει από ηλικίας **19** ετών περίπου, όπου είχε κάνει μικρές μελέτες και είχε συγγράψει διάφορα άρθρα και δοκίμια, καθώς και δύο κοινωνικά διηγήματα. Αργότερα, όταν έδωσε την καρδιά του στον Ιησού, αφιέρωσε το χάρισμά του αυτό στην υπηρεσία Του. Έχει συγγράψει μεγάλο αριθμό βιβλίων με ποικίλη ύλη, κατά βάση πνευματικού περιεχομένου (ερμηνευτικά, απολογητικά, εσχολογικά, κλπ). Στη διακονία του έχει δώσει την (άτυπη) επωνυμία **«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»**, γιατί πιστεύει ότι μόνο με ειλικρινή αγάπη και φιλαδέλφεια μπορεί κάποιος να υπηρετήσει τον πλησίον του, μια γνήσια φιλαδέλφεια που να έχει την καρδιά της αγάπης του Ιησού Χριστού.

Εκτός από τη συγγραφική του δραστηριότητα, είναι και ένας κήρυκας του Λόγου του Θεού, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να έχουν ευλογηθεί από τη διακονία του, καθώς εκζητούν τον Ιησού Χριστό στη ζωή τους και στρέφονται με δίψα στον άγιο Λόγο Του, ο οποίος (όπως ιδιαίτερα τονίζει) αποτελεί ύψιστη τιμή για τη Χώρα μας, καθόσον η Καινή Διαθήκη έχει γραφτεί απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, ένα προνόμιο μοναδικό για μας, που ο Θεός δεν το έδωσε σε κανένα άλλο έθνος. Είναι πνευματική μας και πολιτιστική μας κληρονομιά, μια παρακαταθήκη ευλογημένη.

έκδοση 2018 - σελίδες 270

Μια θαυμαστή αποκάλυψη του Κυρίου Ιησού Χριστού στην εκκλησία των τελευταίων καιρών, **για να ξεσκεπαστούν και να συντριφτούν** τα έργα του Διαβόλου και των πονηρών σκοτεινών δυνάμεών του και **για να ετοιμαστεί η νύμφη Του για τον ένδοξο ερχομό Του.**

Πρόκειται για διασκευή του βιβλίου «**ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ**» των Φράνκ και Άιντα Μακ Χάμμοντ, του οποίου η ύλη έχει σχεδόν διπλασιαστεί, καθώς έχουν προστεθεί από τον συγγραφέα **Αλκιβιάδη Τζελέπη** πολλά σημαντικά στοιχεία από την προσωπική του διακονία στον Ελλαδικό χώρο.

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (βησαυρός πρακτικής θεολογίας)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ - εσχατολογικό (6η έκδοση 2018)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεσις Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Α.Τ.)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
- 17Α. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
- 17Β. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Συντριβώντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (συνέχεια των βιβλίων 17Α και 17Β)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ (2018)
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη 2018)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ι.Χριστού (έκδοση βελτιωμένη 2018)
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 670 ύμνοι)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ - Τραγούδια, Ύμνοι, Κάλαντα (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενόητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλανθρωπος; (έκδοση 2019)
40. ΟΙ 7 ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη (έκδοση 2019)
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ; (έκδοση 2019)
42. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ (έκδοση 2020)